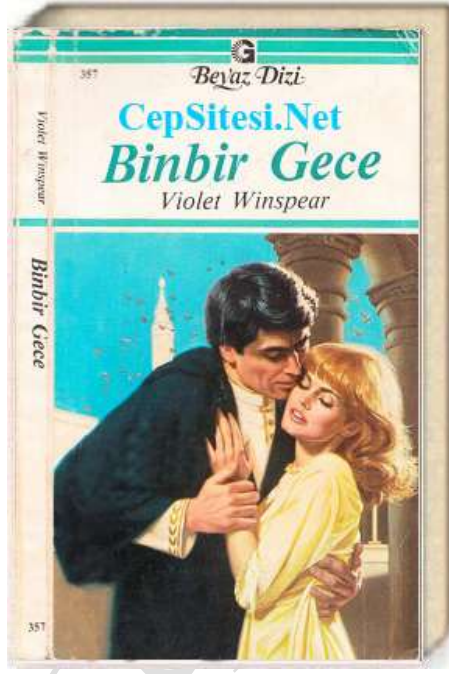

Violet Winspear - Binbir Gece

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Bölüm Bir

Çevrede zakkumlar, renkleri gümüşe çalan yeşil zeytin ağaçları görölüyordu. Yol kıvrıla bü-küle yukardaki kayalık platoya doğru gidiyordu.

Linda için bütün bunlar bir rüyaydı sanki. Ha-vaalanının kalabalığından ve gürültüsünden böy. le bir anda uzaklaşımek ne güzeldi! Geceler boyunca çalıştığı İspanyolcası doğrusu hiç de fena değildi Bu sayede hiç zorluk çekmeden araba bulabilmişti.

Kendini oldukça rahat hissediyordu. Bahia Conchas'm yani İstiridye Koyu'nun tepelerine doğru yükselen yol boyunca manzara nefisti. Uzaktaki deniz hafif dalgacıklarla ürperiyor, açık pencereden temiz ve hoş kokulu bir rüzgâr giriyordu. Çok güzel, yabancı bir ülkeydi burası. Bölgenin zengin bir tarihi, sıcak, büyüleyici bir ak mosfer! vardı.

Altın renkli güneş ve karanlık gölgeler aynı anda ve iç içe varoluyorlardı. İnsana aynı anda hem heyecanı hem hüznü yaşatan müzik ve yabancı bir kadını merakla izleyen siyah gözler...

Tekerleklerin her dönüşü Lindayı Don Ramos'a biraz daha yaklaştırıyordu. Yakışıklı ve ateşli Latin karakteri taşıyan bir adamdı Don Ramos. Göz göze geldikleri bir an Linda yeryüzünde ona hayran olmayacak tek b:r kadın bile bulunamayacağını düşünmüştü.

Linda yı kentte yaşayan sıradan bir kız olarak değerlendirmiş olmalıydı. Yine de Don Ramos

Gil de Torres ona karşı tamamen kayıtsız değildi. Unda bunu daha ilk karşılaştıkları an hissetmişti. Bir an gözlerini kapadı ve onun esmer yakışıklı yüzünü görür gibi oldu. Ramos'u bedenini ikinci bir deri gibi saran o harikulade gri elbiseler içinde hayal etti. Kendini biraz daha kap-tırsa genç adamın dokunuşlarını hissedebilecekti. Çantasını kucağına bırakırken hafifçe dokunmuştu ona. Linda o anı hatırlayarak ürperdi. Parmağında çok iri altın bir yüzük dikkatini çekmişti.

Derin bir iç çekerek arkasına yaslandı, ister evli ister yalnız olsun Don Ramos onun için Sierra Dağları kadar erişilemezdi. Buna rağmen hiçbir şey onu düş kurmaktan alıkoyamazdı. Sanki bir sinemaya giriyor karanlıkta bir sandalyeye ilişip çok sevdiği bir aktörü seyrediyordu. Bir yerde okumuştı, sinema, yalnız insanın hayal gücüne hitap etmek gibi bir özellik taşıyordu. Buna inanmamak mümkün müydü?

Düşlere inanmak daha güzel, daha tehlikesizdi. Beyaz perdede görülen bir kahraman kendine âşık olan birinin kalbini kıramazdı. Oysa gerçek hayatta durum ne kadar farklıydı. Don Ramos onun için ideal bir masal kahramanı gibiydi. O yüz ve beden tam bir gerçekliğe bürünse belki bu derece etkili olamayacaktı. Beyaz perdedeki kahraman sizi kollarının arasına alamaz, ama bakışlarını size çevirebilir ve onunla sessizce konuşabilirsiniz.

Araba La Granja Vista sahil yolu boyunca ilerlerken Linda garip bir çekim gücüne kapılmakta olduğunu hissetti. Kalbi umut ve heyecanla çarpıyordu. Evi ilk göreceği anı hayalinde pek çok kez canlandırmıştı.

Ansızın bir sarsıntı oldu. Şoför geriye döndü ve bağırarak bir şeyler söyledi. Linda adamın söylediklerinden tek kelime bile anlamamıştı Arabanın yolun üzerinde duran bir şeye çarptığını ve kontrolden çıktığını fark etti. Sıkıca tutunmak için çok geçti artık. Başı ön koltuğun arkasına şiddetle vurdu. Bayılmadan önce savrulduğunu hissetti.

Arabanın arka tekerlekleri uçuşumun kıyısında boşlukta dönüyordu.

Masmavi, uçsuz bucaksız denize çok yakarlardan bakan bir yamacın tepesinden aşağı uçmak üzereydiler. Meyve taşıyan kamyonların birinden düşen büyükçe bir kasaya çarpmışlardı. Şoför direksiyonu sıkı sıkı tutuyor. bildiği azizlere titreyen dudaklarıyla dualar ediyor ve bacağının bütün gücüyle frene basarak arabayı o tehlikeli konumda durdurmaya çalışıyordu. Linda'nın hayatı arabanın dengesine bağlıydı artık. Şoförün uzun süre frene aynı güçle basamayacağı açıktı. Zavallı adam direksiyonu kırar-casına sıkarak, irileşmiş gözlerinde sabit bakışlar, dua etmeye devam ediyordu.

Kendisi, karısı, dört çocuğu, annesi, halaları, amcaları, kuzenleri için sürekli dua ediyordu.

Tam o sırada bir limuzin virajı dönerek hızla onlara doğru yaklaştı. Az sonra araba kalın bir halata bağlanarak çekilmişti, arka koltukta oturan adamın emriyle Linda, limuzine taşınmıştı.

Linda boğazında sert konyanın yakıcı tadını duyarak kendine geldi. Boğazı yanmıştı. Zayıf bir hareketle şişeyi ağzından uzaklaştırmaya çalıştı.

• Biraz daha.

Daha önce hiç duymadığı bir sestir bu. Güçlkle gözlerini açtı. Çok sert hatlı esmer bir yüz görüyordu şimdi. Gözlerinin çevresi sürekli güneş altında yaşayan insanlarınki gibi kırışıklıklar içindeydi. O anda içinde garip bir duygu belirdi. Bu adamı sanki daha önce görmüştü. Ama adını hatırlayamıyordu bir türlü, çünkü başının için, de korkunç bir ağrı vardı. Çok lüks ve geniş bir arabanın arka koltuğunda olduğunu fark etti. Adam onu kollarının arasına almış sıkmadan hafifçe tutuyordu.

• Ufak bir kaza geçirdiniz, senorita. Castillo'ya vanr varmaz yatıp dinlenmelisiniz.

Yatmak mı! Linda başındaki ağrıya rağmen doğrulmaya çalıştı. -Neredeyim ben?

Adam elindeki konyak şişesini arabanın ön tarafında oturan bir başkasına uzatırken. -Az sonra her şeyi hatırlayacaksınız. dedi. Sonra, -Sen de biraz al. amigo. diye seslendi. Çok korkmuş gibi bir halin var.

•Si, senor. Tanrıya şükürler olsun. Zamanında yetişmeseydiniz bayanla birlikte çoktan uçurumun dibini boylamış olacaktık.

Yaralı falan değilsin ya.

Linda bu sesi bir yerden tanıyordu. Büyük bir güç harcayarak kafasını toplamaya çalıştı. Ne olmuştu? Pencereden manzarayı seyreliyordu. Sonra bir film gibi kopuvermişti her şey.

Araba... Araba bir şeye çarpmıştı! diye bağırdı.

Gördün mü, hatırlıyorsun işte.

Kendisine yukardan bakan bu sert hatlı esmer yüz ona birini mi hatırlatıyordu yoksa? Hayır, bu yüzü daha önce görmediği kesindi.

Adam onun akimdan geçenleri okumuş gibi, sakın bir sesle, Adım Kerim el Halid de Torres, diye açıkladı. -Siz adınızı bağışlar mısınız, senorita?•

Ben, Linda Layne.

Hayret dolu bir ifadeyle adamın yüzüne bakıyordu. Royale Hotel'de konuştuğu adamın adı Don Ramos Gil de Torres'ti. Bu iki adam arasında akrabalık olabilir miydi? Bir Arabm yüzünde daha önce tanıdığı o İspanyol'un hatlarını görüyordu.

-Ben La Granja Vista'ya gidiyordum. diyerek durumunu açıklamaya çalıştı.

Bu arada adamın kollarından kurtulmak için küçük bir hareket yaptı. Bir yabancınn kollar arasında yatmak oldukça rahatsız edici bir duyguydu.

Gerçi adam onu hafifçe tutuyordu ama, yine de kollarının güçlü kaslarını vücuduyla hissedebiliyordu.

Kendini daha iyi hissediyorsun galiba.

Linda başını salladı. Arabaya ne oldu? diye sordu zayıf bir sesle.

Biraz daha geç kalsaydık uçuruma yuvarlana-caktınız. Bir halatla arabayı çekerek sizi aldık.-

Linda o anda arabanın uçuruma doğru savruluşunu hayal meyal hatırladı.

Demek ki hayatımızı size borçluyuz, senor.

-Evet, öyle sayılır.

Teşekkür ederim.

-Ülkemde geçerli olan bir inanışa göre bir kişi bir başkasının hayatını kurtarırsa cennetin anahtarlarını elde etmiş olur.

Genç adamla göz göze olduğu sürece bu sözlerin anlamını düşünmesi imkânsızdı. Yüzünü dikkatle inceleyen bu gözler bir doğulunun gözleriydi. Onun kollarından sıyrılmak için içgüdüsel olarak küçük bir hareket daha yaptı. Bunun üzerine genç adam kollarını iyice gevşetti ve Linda doğrulup onun yanına oturdu.

Başını arabanın yumuşak deriyle kaplı arkılığına yaslayarak düşünmeye çalıştı. Genç adamın adı kafasının içinde birden çağrışımlar yaratmıştı.

Senora Valoarel Novalis'in akrabası mısınız, yoksa? diye sordu.

Doğru tahmin ettiniz. diye karşılık verdi genç adam. Kuzenimdir. Ve siz, öyle sanıyorum ki. Senora Novalis'in kızma companera olarak La Granja Vista ya gidiyorsunuz. Öyle değil mi, Se-norita Layne?

Evet. Yolumuzun aynı oluşu benim için büyük şans, senor.

Şans mı, yoksa kader mi?- diye mırıldandı genç adam.

Bu sözleri öyle bir tavırla söylemişti ki, Linda onun İkincisine, yani kadere daha fazla inandığını hissetti.

Kuzeninizi ziyarete mi gidiyorsunuz?

Pek sayılmaz. Sesinde hafif alaycı bir ifade belirmişti. Gran/o'daki düzen hakkında pek az bilginiz olmalı,- diye devam etti.

Linda. Gerçekten öyle, diye mırıldandı. 'Bakalım daha nelerle karşılaşacağız.' diye geçirdi içinden.

-Granja mülklerimden biridir. Dona Domaya çocuğuyla birlikte orada yaşıyor. Latin Amerika' da ortalığı kasıp kavuran bir karışıklık sırasında dul kaldı. Kocasını saygın b'r fizikçiydi. Başkalarıyla birlikte evinden alınıp götürüldü ve bir daha kendisini gören olmadı. Dona Domaya'yı içinde bulunduğu tehlikeli durumdan çocuğu ile birlikte çekip aldım ve onları kendi topraklarıma yerleştirdim. Siz. senorita. benim topraklarımda kalacaksınız. Pepita'ya müzik ve dil öğretecek olan İngiliz mürebbiye, öyle değil mi?

Evet, senor.

Linda az önce işittiklerinin anlamını düşündü. Don Ramos bunların hiçbirinden söz etmemişti. Pepita ve annesinin başlarından geçenleri ilk kez

işitiyordu. Bazı Latin Amerika ülkelerinde meydana gelen askeri darbeleri ve bunların ne büyük felaketlere yol açtığını daha önce gazetelerde okumuştı. Başî hâlâ ağrıyordu. Arkasına iyice yaslanarak gözlerini kapadı ve Don Ramos Gil de Torres'i düşünmeye başladı. Onunla görüşmeden bir önceki gece Londra'daki evde Doris Yenge ile uzun uzun tartışmışlardı. Teklif uygunsa kabul etmeye kesinlikle kararlıydı. O güne kadar kendisi için yaptığı her plana karşı çıkmıştı. Ama bu kez durum değışikti. Linda yirmi üç yaşındaydı ve eğer istiyorsa ülke dışında iş bulma özgürlüğüne sahip olmalıydı. Yarın bir aile dostlarının oğlu olan Larry Nevins'le evlenip eve tıklamak istemiyordu. Dünyayı dolaşmak, özellikle İspanya'yı görmek istiyordu.

O güne kadar kendi hayatıyla ilgili kararları hep başkaları vermişti. Anne ve babasının evlilikleri bozulunca amcasının evine yerleşmek zorunda kalmıştı. Amcasının müziğe duyduğu ve tutku derecesine varan ilgi Londra Müzik Okulu' na kaydolmasına yol açmıştı.

Öğrenciliğı sırasında hayatından memnundu. Müziğı seviyordu ama okulu bitirip de bir orkestrada çalma fikri ona hiç de cazip gelmiyordu. Gizli rüyası solo çalgıda üstünlük kazanmak, mükemmelleşmektir. Ama ne yazık ki çelloya tam anlamıyla hâkim olabilmek şansını kaçırmış durumdaydı. Profesör Lindiscame iyi bir çellist olabilmek için enstrümana tam anlamıyla hâkim olmak gerektiğini ona tekrar tekrar söylemişti. Ne yazık ki Linda vücut ölçüleri bakımından bu işi mükemmel biçimde yapabilecek özellikler taşııyordu.

Böylece orkestrada çalmayı reddetti ve günün birinde eve gelen The Lady adlı bir dergideki ilan gözüne ilişti. Hemen ertesi günü dergide belirtilen posta kutusuna bir mektup yazdı. Birkaç gün sonra yanıt geldi. Londra'daki bir otelin adresi veriliyor ve cuma günü mülakat için orada hazır bulunması isteniyordu.

Doris Yenge çok endişeli görünüyordu. Ama Unda on üç yıldır sürdürdüğü bu monoton hayattan kurtulmaya kararlıydı. O cuma elinde Se-nora Valcarel Novalis'in mektubu olduğu halde evden çıktı. İspanya'da çalışma şansını yakalayabilmesi için dua ediyordu.

Az sonra bindiğı araba Mayfair'deki Royale Hotel'in önünde durdu. Linda arabadan çıkarak döner kapıya doğru kendinden emin adımlarla yürüdü. Kapıda duran gr üniformalı adam onu ayak bileklerinden altın renkli parlak saçlarına kadar süzdü.

Kapıdan geçerek fuayeye girdi ve yumuşak halının üzerinde rahat görünmeye çalışarak ilerledi. Mayfair'deki bu muhteşem oteller gündelik hayatının bir parçasıymış gibi davranmaya çalışıyordu. Ama danışma sırasının ardında oturan adam üzerindeki elbiseye bir göz atışta gerçeğı kavramış olmalıydı. Linda sıraya yaklaşarak, adama. Senora Valcarel Novalis'le görüşmeye geldim,, dedi. Adım Linda Layne. Saat on beş için randevu vermişti.

Adam arkasındaki rafta duran telefonlardan birini kaldırdı ve bir numara söyledi. Az sonra soruşturma bitmiş adamın tavrı ise değişmişti. Tek kaşını kaldırarak nazik bir tavırla eğildi.

- Miss Layne. lütfen resepsiyona geçiniz, dedi.
- Az sonra sizi alması için birini gönderecekler.

Linda teşekkür etti ve ağır adımlarla yürüyerek resepsiyona geçti. Geniş koltuklardan birine rahat görünmeye çalışarak oturdu, önündeki alçak masanın üzerinde çok kaim bir buzlu cam vardı. Heyecanı her dakika biraz daha artıyordu. Kendini bıraksa titremeye başlayacaktı. Okuldayken sınav saati yaklaştığında da hep böyle olurdu. Dakikalar birbirini kovalıyordu. Tam zamanında gelmişti oysa. Biraz doğrularak duvardaki saate bir göz attı. Geldiğinden bu yana tam yirmi dakika geçmişti. Yoksa senora fikrini mi değiştirmişti? Belki de bir başkasını bulmuşlardı.

Linda içinde derin bir sızı hissetti. Kafasının içinde günlerdir yaşattığı İspanya hayali yavaş yavaş yok oluyor, düşlerindeki o parlak renkler soluyordu. Keşke her şeyin bu kadar kolay olabileceğini düşünmemiş olsaydı. Böyle aptalca umutlara kapılacak ne vardı.

Tam o sırada asansörden inen bir adamın az önce konuştuğu otel görevlisine yaklaştığını gördü. Görevli onun bulunduğu tarafı işaret edince. ‘Nihayet.’ diye geçirdi içinden ve yaklaşmakta olan adama dikkatle baktı. Üzerinde çok iyi dikilmiş ve vücudunu bir eldiven gib saran şık bir elbise vardı. Yürüyüşü tıpkı bir matadorunkine benziyor. Tek eksiği peleriniydi. Adam Linda’nın tam önünde durdu. O anda kendine şans dilemekten başka yapab leceği şey yoktu.

Senorita Layne mi?

E.. evet.

Ayağa kalkması gerektiğini düşündü. Ama koltuk öylesine yumuşak ve derindi ki tam hareket ettiği sırada kucağındaki çanta kayıp düşüverdi. Adam hemen eğilip çantayı aldı ve onun kucağına bıraktı.

Sin rlisiniz, dedi gülümseyerek. Latin aksa-nıyla İngilizce konuşuyordu. Rahat bir tavırla yandaki koltuğa oturdu.

Kız kardeşim adına sizinle ben görüşeceğim. Kendisi böyle istedi. Ben, Don Ramos Gil de Tor-res. Siz de. öyle sanıyorum ki, Esse’ten gelen ve Domaya’ya o çok dokunaklı mektubu yazan İngiliz bayansınız.

Adamın sesinde hafif alaycı, iğneleyici bir ton vardı. Linda çok dikkatli olması gerektiğini düşündü. Evet, çok dokunaklı bir mektup yazdığı doğrudu. Ama bunu sadece bir İspanyol ailesiyle bir süre yaşayabilmek için yapmıştı.

Senorita Layne. yazdığınız mektupta compa-nera olarak tecrübeniz olmadığını özellikle belirtmişsiniz. Tecrübeniz olmadığına göre bu konuda ani karar vermiş olmalısınız. Sebebini öğrenebilir miyim?

Ne kadar derin bir sesti bu. Kışkırtıcı, biraz alaycı ve insanın içine işleyen bir ses tonu... Kısa bir sessizlik oldu. Linda genç adamın, dikkatle dudaklarına bakmakta olduğunu fark etti.

• Bir fikir olarak bana çok ilginç geldi. diye karşılık verdi. -En azından deneyebileceğimi düşündüm.

-Bu durumda size biraz bilgi vermem gerekiyor, senorita. Kardeşim mektubunuzdan çok etkilendi. Kararı bana bırakmış bulunuyor.

Linda birden artan heyecanını kontrol altına almaya çalışıyordu. Genç adamın gözlerinin içine cesaretle baktı. -Ne karar verdiniz, senor?

-Konuşmanız çok düzgün. Üzerinizdeki elbise size çok yakışıyor. Ayrıca saçlarınız ve elleriniz bakımlı. Bir annenin dikkat edebileceği en önemli şeyler bunlar bence.

Yani işe alındım mı, senor?

Yüreği kanatlanmış uçuyordu sanki.

Kendinizi işe alınmış sayabilirsiniz, senorita.

Ne zaman başlayacağımı öğrenebilir miyim?

Biraz kahve ve kekten sonra size ayrıntıları anlatacağım. Bunları söyledikten sonra ayağa kalktı ve elini uzatarak Linda'nın kalkmasına yardım etti.

Gelin içeri geçelim. Öğleden sonrası için özel servis neredeyse başlamak üzere.

Bir saat sonra Linda Royale Hotel'den çıkarken sevinçten uçuyordu. Essex'e dönerken trenin tekerleklerinden yükselen sesler şarkı söylüyordu sanki.

Linda Layne İspanya'ya gidiyorsun... İspanya'ya gidiyorsun... İspanya'ya...

Don Ramos zihnine kazılmıştı sanki. İspanya'ya gidince onu yeniden görecekti. O kadınlara acı çektiren erkeklerdendi. Gizliden gizliye düşünüyordu bunu. İnsan böyle birine bütün kalbiyle bağlanabilir ve sonra büyük acılara sürüklenebilirdi.

Düşüncelerden sıyrılarak gözlerini açtı. Az önce hayatını kurtaran adam gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Kalın siyah kaşları gözlerini daha da koyu gösteriyordu. Dudakları ince, elmacık kemikleri çıkıktı. Tipik bir Araptı bu. Üzerinde otoriter, hükmeden bir hava vardı. Üzerindeki elbisenin modernliği bu havayı zerre kadar etkilemiyordu. İşte bu sertlik onu Don Ramos'tan ayırıyordu. İkisi de aynı ölçüde yakışıklıydılar. Ama Don Ramos daha yumuşak bir kişiydi. Oysa aynı sırayı paylaştığı bu adamın her halinden sert bir kişiliğe sahip olduğu anlaşılıyordu.

Bakışlarını ondan ayırmadan, Mürebbiye olmak için çok genç görünüyorsun, dedi. Ben küçük bir çocukken evimizde bir companeras vardı. Kırkını çoktan geçmiş asık yüzlü şişman bir kadındı. Zamanlar değişiyor galiba. Ne dersin? Evet, haklısınız. diye karşılık verdi Linda.

İçgüdüsel bir hareketle köşeye büzüldü. Bu adamdan mümkün olduğu kadar uzak durmak istiyordu. Onun sayesinde hayatta olduğu bir gerçektir. Buna

rağmen bakışlarındaki ifadeyi hiç beğenmiyordu. Yeni satın aldığı ya da raslantıy-la sahip olduğu bir eşyayı inceler gibi bakıyordu.

Birkaç dakika sonra, senorita. castillo kapılarına varmış olacağız. Az önce geçirdiğin kazanın etkilerini hâlâ yaşıyor olmalısın. Yine de nasıl bir yere geldiğini düşündüğünü sanıyorum. Kuzenim Ramos sana bir sürü ayrıntı anlatmış olmalı.

Bir an aklına bir şey gelmiş gibi durdu. Sonra aniden Linda'ya doğru eğilecek gülmeye başladı. Çok sert bir tütün ve neredeyse onun kadar sert bir kolonya kokusu yayıyordu. Dudaklarının arasından inanılmaz parlaklıkta beyaz dişler görölüyordu.

'Ramos benden tek kelimeyle bile söz etmedi, değil mi?

Adam, daha sempatik bir tavırla gülümsemeye çalıştı. Yumuşak bir sesle. İspanya'ya hoş geldin. dedi. -Umarım benim yüzümden ya da o kaza nedeniyle buraya geldiğin için pişman olmadın.

Yo. hayır,- diye karşılık verdi Unda. Bavullarımı kaybetmiş olmama rağmen hiç pişman değilim.

-Ah. bir kadın için ne büyük felaket.

Gözlerinde bir ışık parladı bunları söylerken. Sanki karanlık gecede tek bir yıldız parlamıştı -Üzülmene gerek yok. Gerçi burası İspanya'nın iç kesimleri sayılır ama. bir diş fırçası, bir dudak boyası ve değişmek için elbise bulabilirsin.

Yine de bavullarını ve bütün eşyalarını kaybetmiş olması can sıkıcıydı. Dağ başında onları bulmak imkânsızdı artık. Gözyaşlarını durdurmak için dudaklarını ısırdı.

Gözyaşı mı bunlar? Kerim el Halid, Linda'nın çenesinden aşağı doğru süzülen bir damla yaşa parmağının ucuyla hafifçe dokundu. Bu küçük dokunuş nedense ona Don Ramos'u hatırlattı. Ama tamamen farklı bir duyguydu bu. Çünkü içinde korku vardı.

Birkaç parça eşya kaybettim diye ağlanır mı hiç. Senin gibi genç bir hanımdan bunu doğrusu beklemezdim.

-Kaybedebileceğim kadar çok şeyim yok zaten. Beni anlamamanızı bekleyemem. Çünkü siz bir sarayda yaşıyor olmalısınız, insanın yeni başlayacağı bir iş için elbise seçmesi ne demektir bilemezsiniz. Maaşla geçinmek ne demektir biliyor musunuz? Eminim üzerinizdeki şu elbise kaybettiklerimin tamamından çok daha değerlidir.

Bu sözlerle hak vermemek elde değil. Senor.ta • Layne. Bunları söyledikten sonra arkasına yaslandı. Yüzünde iyice sert ve kararlı bir ifade belirmişti. Birden dönerek. -Gardırobun yenilenecek, söz veriyorum. dedi. Dona Domaya yakında San Lopez'e küçük bir gezi düzenleyebilir, ama o zamana kadar hiçbir şeyden mahrum kalmayacaksın. Latin Amerika'da ne zaman askeri darbe olsa evime mülteciler doluşur. Canlarından başka bir şeylerini

kurtaramamış olurlar. Bu yüzden Castello'da dilediğin her çeşit elbiseyi bulabilirsin. Adoracion istediğin her şeyi bulabilir sana.

•Teşekkür ederim, senor.

Linda yanında oturan adamın sert profiline baktı. Kesinlikle İspanyol değil Araptı. Babası yıllar önce İspanya'ya yerleşmiş bir Arap olmalıydı. Çok zengin bir feodal iord olduğu kesindi. Buna rağmen Şili ve Arjantin gibi ülkelerdeki askeri diktatörlüklerin teröründen kaçan insanlara sarayının kapılarını açıyordu.

Hayatını Kerim el Halid'e borçluydu. Bu borcu günün birinde ödemesi gerekecek miydi?

İşte, castilloya geldik, dedi genç adam. Araba muazzam büyüklükte demir bir kapıdan içeri girdi. İlerde bir şatonun des silueti görölüyordu.

Bölüm İki

Linda yüksek kuleleriyle göğe doğru yükselen şatonun romantik siluetinden gözlerini ayıramıyordu. Hayatında ilk kez bu kadar muhteşem bir yapı görüyordu.

Şatoyu çevreleyen kalın duvarlar sağlam oldukları kadar güzeldiler de. Ana kapıya uzanan eğik köprü zarif bir limuzin için değil atlılar için yapılmış gibiydi.

Birden tam önünde Kerim el Halid'i gördü. Arabada bu kadar uzun boylu olduğu hiç belli olmuyordu. Linda'nın dirseğini hafifçe tuttu. Birlikte içeri girdiler. Burası duvarları ahşap döşeli, gösterişli mobilyalarla süslü muazzam genişlikte bir salond.

Linda çok etkilenmişti. Dizlerinin hafifçe titrediğini hissetti. Birden bir çift güçlü kolun vücuduna sarıldığını ve onu küçük bir çocukmuş gibi kaldırıverdiğini fark etti. Bayılmak üzereydi.

'Aman Tanrım. diye geçirdi içinden. Yeni işine çok garip koşullarda başlamıştı. Buraya bir çocuğun eğitimini üstlenmek için gelmişti ve şimdi castillo odalarından birine kucakta taşmıyordu.

Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. dedi zayıf bir sesle.

İradene hayranım.- diye karşılık verdi el Ha-lid, onu çok geniş bir koltuğun üzerine yavaşça bırakırken. Ağır bir şok geçirdin. İnsanlar genellikle bu kadar dayanıklı değildir. Başını arkaya yasla, senorita. Rahatına bak. Sana kahve getirmelerini ve odanı hemen hazırlamalarını söyleyeceğim.

• Ama... ben. Linda bir an ne söyleyeceğini bilemeyerek sustu. Burada kalamam! Dona Doma-ya'nın evinde olmam gerekiyor.

Dona Domaya'ya bir mesaj göndereceğim.-Bunları söyledikten sonra mermer şöminenin yanına gidip duvardaki düğmeye bastı. Linda İspanyol evlerinde şömine kullanılmadığını sanıyordu. Ama kışın denizden yüksek yerlerin çok soğuk olabileceğini düşündü.

Bir fincan kahve seni kendine getirir. Ama yine de bir doktor çağırmak lazım. Şoförüm yarım saat ilerdeki köyden bir medico getirebilir.-

Linda doğrularak. -Hiç gerek yok. dedi. Az önceki baş dönmesi geçti. Sadece çok hafif bir ağrı var. Bir an duraksadı, sonra, Şoförünüz beni Don Domaya'nın evine götüremez mi? diye sordu. Sizi yeterince rahatsız ettim ama.

Rahatsızlık söz konusu değil, senorita. Bir kolunu şöminenin üstündeki kalın mermere dayamış ayakta duruyordu. Tek eli cebindeydi.

Senin gibi genç ve yalnız bir İngiliz bayanın sorumluluğunu yüklenmek benim durumumdak' biri için sorun değil.

Çok gür siyah saçları vardı. Bir an göz göze geldiler. Karşısındakine hükmetmeye alışmış birinin bakışlarıydı bunlar. Linda kalbinin hızlı hızlı çarpmaya başladığını fark ederek bakışlarını kaçırdı.

Kapının vurulduğunu işiterek irkildi. Bir an içeri sanki Don Ramos girecekmiş gibi garip bir duyguya kapıldı. Oysa gelen üniformalı bir uşaktı.

El Halid bayana derhal bir kahve getirilmesini emretti.

Si. patron. diye karşılık verdi adam. Çıkmadan önce gözucuyla belli etmeden Linda'ya baktı.

İngilizlerin genellikle çay içtiklerini biliyorum, dedi El Halid. Ama kahvemizi seveceksin. Eminim İspanya yı da seveceksin. Yabancı bir ülkeye ilk kez geliyorsun galiba.

Evet. senor.

Birdenbire kanatlanıp uçuverdin, öyle mi?

Linda başını salladı. Birden Doris Yengenin yüzü gözlerinin önüne geldi. Sadece Londra'dan değil dış semtlerin birindeki o evden de ilk ayrılışıydı.

Tudor stili yapılmış çok eski bir binaydı evleri. Kapısında eski çağları hatırlatan bir sokak lambası asılı dururdu. Sakin sessiz bir semtti Essex.

Bütün komşular iç içe yaşarlardı. Birlikte ata binmeye ya da Country Club'te tenis oynamaya giderlerdi. Birbirlerini çok iyi tanıyan ailelerin çocukları belli bir yaşa geldiklerinde evlendirilirlerdi.

Linda kolejden ayrıldıktan kısa b'r süre sonra bu hayata daha fazla katlanamayacağını anlamıştı. Kesin kararını vermesi ise Larry Nevins'le nişanlanması için yapılan ısrarlardan sonra olmuştu. Club'teki insanlar müstakbel nişanlısını Sırık Larry diye çağırırlardı. Böylesine genç ve hiçbir özelliği olmayan birini Don Ramos gibi bir erkekler kıyaslamak imkânsızdı. Nitekim Don Ra-mos'la karşılaştıktan sonra onu bir daha düşünmemişti.

Aslında o görüşme Linda'nın hayatını bir anda değiştirmişti. İspanya'ya gidecek ve orada değişik bir hayat yaşayacaktı. Bu öylesine cazip bir düşünceydi ki Doris Yengenin uyarıları hiçbir anlam taşıımıyordu onun için. İngiltere'de ona ne vermişlerdi ki. Kendisiyle hiç ilgilenmeyen bencil bir anne. Soğuk ve yapay insan ilişkileri... Oy sa buradaki insanlar İngilizler'den çok farklıydı.

Çok derin düşüncelere daldın, senorita. Derinden gelen bu ses düşüncelerini bir anda bölmüştü. İspanya'da geçirdiğin ilk birkaç saatin çok can sıkıcı olduğunu mu düşünüyorsun yoksa?

-Pek öyle sayılmaz. Gerçi akrabalarım İspan-ya'ya gelmemi hiç istemiyorlardı. Hep karşı çıktılar.

Çok genç olduğun için, değil mi?

Yirmi üç yaşımdayım, senor.

Ne güzel bir çağ, dedi genç adam, alaycı bir sesle. Otuz altı yaşındaki bir insan senin için çok yaşlı olmalı.

Linda hafifçe gülümsedi. Gerçekten de El Halid tam bu yaşta gösteriyordu. Teninin rengi kızgın güneş altında uzun süre kalmış gibiydi. Vücudunun rengi daha açık kahverengi olmalıydı. O sırada genç adam şöminenin önünden ayrılarak kırmızıya çalan koyu renkli deriden geniş bir koltuğa oturdu.

Gna bakarken bu adamın ruhsal bakımdan yapayalnız olduğunu düşünmeden edemiyordu Linda. Yoksa bu muhteşem şatoda insanlarla doğal ilişkilerden uzak, bir keşiş hayatı mı yaşıyordu?

Geniş salonun içinde oluşan derin sessizlik L'n-da'yı tedirgin etmeye başlamıştı. Bir şeyler söyleme ihtiyacıyla, Beni küçük bir çocuk gibi görüyorsunuz galiba. dedi.

Aklımdan geçenler için özür dilemem gerekiyor. diyerek gülümsedi El Halid. Daha önce hiç dokunulmamış bir teni okşamanın ne demek olduğunu çoktandır unuttuğumu düşünüyordum.

Linda karşısında oturan adamın bakışlarını teninde hissederek elini yavaşça çıplak boynuna doğru götürdü. İçgüdüsel bir hareketti bu.

Tam o sırada kapı açıldı ve uşak içeri girdi. Elinde pırıl pırıl parlayan oval, gümüş bir tepsile Linda'ya doğru yürüdü. Antika bir kahve takımı olmalıydı bu. Tepişinin içindeki fincandan o güne kadar duymadığı nefis bir kahve kokusu yükseliyordu. Kahveye biraz krema ve küçük kahverengi şekerlerden bir tane atarak yavaşça karıştırdı. Bu sırada El Halid uşakla İspanyolca bir şeyler konuşuyordu. Kahve gerçekten nefisti. Uşak salondan çıktığında El Halid ona döndü. -Muyo fino, senorita?

Linda hiç duraksamadan hafifçe gülümseyerek karşılık verdi.

• Vay a, senor.

Genç adam tek kaşını kaldırarak ilgiyle baktı. Demek İspanyolca da konuşabiliyorsun.

Ders alıyordum, dedi Linda. Çok iyi konuşabileceğimi sanmıyorum ama geliştirebilirim.

Mükemmel bir companera olmaya kararlısın. Yerinden kalkıp yaklaştı, gümüş tepsinin içindeki cezveden genç kadının fincanına biraz daha kahve koydu. Servidora sözcüğü senin için bir anlam ifade ediyor mu?

Evet. Sanırım benim için permiso de residen-cia anlamına geliyor. Çok doğru. Linda'nın hemen yanındaki koltuğa rahatça oturdu. Seni arabadan kurtardığımda bavullarını almamakla hata ettim, öyle sanıyorum ki permi, vize ve pasaportun çantaların birindeydi. Adamlarıma arabayı bulmalarını söyleyeceğim. Pek umut yok ama denemek gerekir.

Linda bu sözlere çok sevinmişti. Yani sizce... Çok iyimser değilim. diyerek sözünü kesti genç adam. Zayıf bir umut ama denemeye değer. İspanyol yasaları bu tür konularda pek esnek değildir. Permi ve vize çok gerekli. Bulamazsak yeniden çıkarmaya çalışırız.

Bu sözler biraz endişe vericiydi. Yani kâğıtlarımı bulamazsak burada kalamayacak mıyım?

Kalabilirsin, ama çalışma iznin olmaz. Bizim misafirimiz olarak istediğin kadar kalabilirsin. Ama ben...

Bir erkekle bu tür konuları tartışamayacak kadar küçüksün.

Bunları söyledikten sonra Linda'yı uyarmak ister gibi baktı. Kadınlarla tartışmak gibi bir adeti olmadığını göstermek istiyordu sanki.

Ayrıca bir İspanyol şatosunda kalmak senin için çok ilginç olmalı.

-Anlayabildiğinizi sanmıyorum, dedi Linda. Endişe baş ağrısını şiddetlendirmişti. Param yok senor. Geçimimi sağlamak için çalışmak zorundayım.

El Halid güldü. Peseta meselesi seni çok endişelendiriyor demek. Yani benim evimde kendini beş parasız hissediyorsun, öyle mi? Gurur mantığını körle tiyor.

Gerçekten böyle mi düşünüyorsunuz? O anda ağlamak üzere olduğunu hissetti. Hemen kendini toplamalıydı. Daha birkaç saat önce binbir umutla uçaktan inmişti. Oysa şimdi bir yabancının evindeydi ve kendine ait olan tek şey sırtındaki elbiseden ibaretti.

Bazı açıklamalarda bulunmam gerekiyor, senorita. diye söze başladı El Halid. Vücudunun bütün ağırlığını hissettirerek koltuğa iyice yerleşti. Seni son anda ölümünden kurtardım. Bu durumda benim misafirim olmayı kabul etmek zorundasın. öte yandan şüphesiz erkek otoritesine karşı durabilecek bağımsız bir kadınsın sen. Eminim şu anda bile seni serbest bıraksam buradan çıkıp gitmeye kalkarsın.

Başını iki yana sallayarak gülümsedi. Sanki beş parasız bir kadının sırf gurur yüzünden bu şekilde davranmasını akli almıyordu.

• Ama ben sizi pek az tanıyorum, dedi Linda. Az önce işittiği sözler onu çok şaşırtmıştı. Beni Dona Domaya'nın evine göndereceğinizi söylemişsiniz. Oysa şimdi burada kalmam için ısrar ediyorsunuz.

-İsrar ettiğim doğru.

İç cebinden oymalı, işlemeli ince bir kutu çıkararak içinden bir yaprak sigarası çıkardı. Sigarayı parmaklarının arasında çevirirken Linda'ya dönerek, -Sigara içebilir miyim, senorita? diye sordu.

-Elbette, burası sizin eviniz.

El Halid karşısındaki solgun ama kararlı yüze dikkatle baktı.

Sana daha önce söylemiştim. Dona Domaya İspanya'ya çok zor koşullarda geldi. Başından geçen olayların etkisinden hâlâ tam olarak kurtulamadı. Şu anda senin durumunda olan biriyle gerektiği gibi ilgilenebileceğini sanmıyorum. Uğradığın şoku hâlâ tam olarak atlatmış sayılmazsın. Yarın her şey daha iyi olacak.

Bir an susarak bakışlarını genç kadının gözlerine dikti. Sonra ağır hareketlerle sigarasını yaktı. Odayı hoş bir tütün kokuyu kapladı. İncecik bir duman nazlı bir bükülüşle işlemelerle süslü tavana doğru yükseldi.

-Belki yarın kâğıtlarını bulabiliriz. Bu durumda istediğin her şeyi yapmakta serbestsin. Ama bulamazsak, burada, castilloda benim misafirim olarak kalmak zorundasın demektir.

Makul sözlerdi bunlar. Linda bir an ne diyeceğini bilemedi. Bir şeyler söyleyecek olduğunda El Halid kesin bir el hareketiyle onu susturdu.

-Şu sırada kuzenim Ftamos kız kardeşi ile birlikte Gran/a da kalıyor. Bu tür meselelerde belli bir protokol gereklidir. Hâlâ İspanya'da olduğunu unutmamalısın.

-Nasıl unutabilirim? Linda sıkılmaya başlamıştı. Elini alnına götürdü. Bu kibirli adama derdini nasıl anlatacağını bilmiyordu.

Söylediklerinizi pek anlayamadım, senor. Don Ramos'un kız kardeşiyle birlikte kalıyor olması neyi değiştirir? Nasıl olsa, kâğıtlarımı bulabilirsek Granja'da kalacağım.

Saygıdeğer bir companera olarak.

Linda, El Halid'in sigara dumanlarına karışmış yüzüne bir an hayretle baktı.

Ne demek istiyordu? İspanya'da yalnız; yaşayan bir genç kızın bazı konularda dikkatli olması gerektiğini bilmiyor değildi. İkamet iznini yeniden alması gerektiğinde yetkililere baş vuracaktı. İşinin yapılabilmesi için şöhreti hakkında en ufak bir kuşkunun bile olmaması gerekiyordu.

Yoksa sizinle birlikte bu evde kalmam bazı sorunlara mı yol açacak? diye sordu. Yani mesele sizin evli, Don Ramos'un ise bekâr olması mı?

El Halid içine çektiği dumanı yavaş yavaş ağzından koyverdi. Aile içinde benim otoriteyi temsil etmem önemli, senorita. dedi. Ramon ise evli bir adamdır. Her ne kadar karısından ayrı yaşıyor olsa da...

Linda bir süre hiçbir şey söyleyemedi. İşittiği sözlerin gerçek anlamlarını bulmaya çalışıyordu. Yapabileceği iki şey vardı. El Halid'in yanında misafir olarak kalmayı kabul etmek ya da ondan borç para rica ederek İngiltere'ye bir uçak bileti almak. Eve dönme düşüncesi dehşet vericiydi. Yengesi karşılaştıkları anda aklını başına toplamasını. bir daha yabancı ülkelere gitmeye kalkışmamasını söyleyecekti ona.

Sessizlik gittikçe artıyordu sanki. Linda salonun öteki ucunda tavana yerleştirilmiş vantilatörün dönerken çıkardığı çok hafif sesi duyuyordu.

Yengesi onu Kerim el Halid'le bu muhteşem salonda otururken görse ne derdi kim bilir? Bir an Country Club'ün bütün üyeleri onları seyrediyor-muş gibi geldi.

Sinirlerine hâkim olmaya çalışarak. Pekâlâ, kabul ediyorum. dedi.

Söylediğinizi yapacağım.

Kerim el Halid yerinden kalkarak gidip duvardaki düğmeye bastı.

Çok yorgun görünüyorsun. Adoracion odanı hazırlamış olmalı. Biraz uyumalısın. Akşam yemeğini geç yeriz. O saatlerde hava daha serin oluyor. Bu sözler Linda'ya birer emir gibi geliyordu. O an için itaat etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Belki eşyaları bulunur ve önceden düşündüğü gibi Dona Domayanın kızıyla ilgilenebilir ve böylece her şey normale dönerdi. Kerim el Halid'in az önce söz ettiği protokol meselesi yine de aklını kurcalıyordu.

Haydi gidelim. Neredeyse oturduğun yerde uyuyacaksın. Adoracion sana odanı gösterir. Bunlan söyledikten sonra Linda'nın yerinden kalkmasına yardımcı oldu. Yumuşak ama güçlü bir kavrayıştı bu.

Salonun kapısında bekleyen siyah saçlı ve asık yüzlü kadın sinirli sinirli siyah etekliğini çekiştiriyordu. El Halid ve Linda geniş merdivenlerden yukan doğru çıkarlarken tek kelime bile söylemeden onları izledi.

Merdivenin sonuna doğru yaklaşırlarken Linda heyecanlandığını hissetti.

Muhteşem bir binaydı bu. Yukardaki geniş galerinin pencereleri rengârenk camlarla kaplıydı.

Siyahlı kadın iki kanatlı büyük bir kapıyı açtı. El Halid kapıda bir an durarak Linda'ya baktı. Sonra birlikte içeri girdiler. İnanılmayacak kadar geniş ve göz alıcı biçimde döşenmiş bir yatak odasıydı burası. Linda hayretler içindeydi.

İspanya'ya raslantıyla, mürebbiyelik yapmak için gelmiş birinden çok bir prenses için hazırlanmış bir odaya benziyordu.

Birden El Halid'in çok yakınında olduğunu fark etti. Öyle ki vücutları birbirine değiyordu. Bir an göz göze geldiler. Linda kızardığını hissetti. Genç adam kapıya yakın bir yerde duran kadına döndü.

Senorita için uygun bir yatak kıyafeti bulabilir misin?

Sonra Linda'ya dönerek, çok tepkisiz ve soğuk görünmesine rağmen bu kadınla kolayca ilişki kurabileceğini söyledi İngilizce olarak.

El Halid ağır adımlarla yatağa yaklaştı ve üzerindeki geceliği yavaşça kaldırdı. Linda soluğunu tutmuş onu seyrediyordu. Güçlü erkek elinin o incecik kumaşı kavrayışı garip biçimde içini ürpertmişti. Bu tam haremlere göre bir giysi. diye mırıldandı El Halid.

Genç bayan için gecelik getirmelerini söylemiştim, dedi kadın. Patron beğenmezse değiştirebilirim.

•Senorita beğenir mi bilmiyorum?

El Halid bu sözleri söyledikten sonra dikkatle Linda'ya baktı.

Giymem için bir şeyler bulduğunuza sevindim. dedi Linda. bakışlarını kaçırarak.

Genç adam kadının uzattığı geceliği yavaşça yatağın üzerine bırakırken. Ayakta sallanıyorsun. dedi. Biraz dinlenirsen kendini daha iyi hissedeceksin, eminim. Uyanıp da aşağı inmek istersen lütfen Adoracion'a haber ver. Sana uygun bir giysi bulur.

Bunları söyledikten sonra kapıya doğru yürüdü. Bir şey unutmuş gibi durdu, geri dönüp Linda'nın yüzüne bakarak, Uyu ve dinlen, dedi. Sonra ardından kapıyı yavaşça kapatarak çıktı.

Linda. Adoracion'un da onunla birlikte gideceğini sanmıştı. Oysa kadın sessizliğini koruyarak hiç kımıldamadan ayakta durmaya devam ediyordu. Orada beklemesi için emir almış gibi bir hali vardı. Linda odayı incelemeye başladı. Bu şatonun bütün odaları bu kadar büyük müydü? Kendisine geceyi geçirmesi için çatıda küçük bir oda verileceğini düşünmüştü. Bu koca odada Adoracion'la birlikte kalma düşüncesi çok can sıkıcıydı. Kadının çok katı kurallar içinde hareket ettiği ve emirleri doğrudan El Halid'ten aldığı açıktı. Yatağın çevresindeki kullanılmaya hazır durumdaki ince cibinlik Linda'nın dikkatini çekti. Tavanda, yatağın tam üzerine düşen yerde dekoratif bir taç vardı. Çevredeki renkler muhteşem bir tavuskuşunun kuyruğundaki renkler gibiydi. Yatağın az ilersinde daha önce hiç görmediği büyüklükte ceviz bir elbise dolabı duruyordu. Üzeri çok ince dinsel figürlerle süslü olan dolabın hemen yanındaki oval, kristal ayna odanın içindeki renkleri yansıtıyordu. Güneş ışığı pencerelerdeki ince demirlerin arasından süzülerek odanın içini yaldızlıyor, kurutulmuş defne yaprağı kokusu sıcaklığın etkisiyle daha da artıyordu.

Yüzüne vuran güneş ışığından korunmak için elini alnına doğru götürdü.

-Baş ağrısı için size agua de colonia getireyim.

Adoracion, Linda'nın elini alnına götürmesini yanlış yorumlamıştı. Siyah elbisesinin eteklerini hisırdatarak odadan çıktı. Çok garip bir sestir bu. Sanki biri sonbaharın kurumuş yaprakları üzerinde yürüyordu.

Linda bir süre kımıldamadan durdu, sonra ürkek adımlarla kapıya yaklaştı. Yavaşça açıp başını dışarı uzattı. Banyonun nerede olduğunu öğrenmek istiyordu. Baş gerçekten ağrımaya başlamıştı. O anda kolonyadan çok. serin bir duşa ihtiyacı vardı.

Tam karşıdaki kapılardan birini ani bir hareketle açtı. Hayır, burası yüklük gibi bir yerdi. İçerde özenle katlanmış çeşitli örtüler, battaniyeler vardı. Kapıyı yavaşça kaparken çok keskin bir defne yaprağı kokusu geldi burnuna. İkinci kapıyı denemeliydi. Biraz korkarak tokmağı çevirdi. Az kalsın sev:nciden küçük bir çılgılık atacaktı. Çok geniş bir banyoydu burası. İçersin deniz yeşili Fayanslarla kaplıydı.

Yavaşça içeri süzülüp kapıyı kapadı. Küvet zeminle aynı hizadaydı. Kapının yan tarafında beyaz boy havluları asılıydı. Tahta bir raftaki cam kapların

içinde rengârenk sabun tozları duruyordu. Linda yeşil olanı seçti. Kapağını açıp burnuna götürdüğünde çok hoş bir çam kokusu duydu. Zindeleşmek için bundan daha iyi bir yol bulunamazdı.

Küveti ılık suyla doldururken bir süre düşüncelere daldı. El Halid'de daha önce hiçbir erkekte görmediği bir hükmetme yeteneği vardı. Linda erkekler konusunda tecrübeli sayılmazdı. Erkek olarak, müzik hocaları, öğrenciler ve sadece bir ay kadar birlikte olduğu Larry Nevins'ten başka kimseyi tanımamıştı. Don Ramos çok farklı biriydi kuşkusuz. Ama onunla da sadece bir saat beraber olmuştu. Kısacası, Kerim el Halid gibi biriyle karşılaşmaya hazır değildi.

Küvet dolup, çam kokulu sabunu köpürttükten sonra elbiselerini çıkardı ve vücudunu yavaşça ılık suya bıraktı. Aslında buna küvet değil de havuz demek daha doğru olacaktı, çünkü çok derindi. Bir iki adım atınca boyu geçiyordu. Yavaş hareketlerle yüzmeye başladı. Bir yabancıнын evinde üstelik izinsiz girdiği banyoda kendini bu kadar rahat hissetmesi çok tuhaftı doğrusu. Kendi kendine gülümsedi.

Bu adamın serveti nereden geliyordu? Belki de Arabistan'da petrol rafinerilerine sahipti ya da muazzam işler çeviren bir tüccardı. Ama herhalde eski çağlarda olduğu gibi mallarını develere yükletip çöllerden geçiren tüccarlardan değildi.

Bu tür düşüncelere öylesine kapılmıştı ki, banyo kapısının yavaşça açıldığını ve ince uzun birinin bir gölge gibi içeri süzüldüğünü fark etmemişti.

Demek buradasın. Adoracion az önce kaçtığını söyledi.

Linda suyun içinde mermerden oyulmuş bir deniz kızı gibi hareketsiz kalmıştı. Dehşetle açılmış gözlerini El Halid'den ayıramıyordu. Yeşilimsi suyun içinde vücudunun çıplaklığı olduğu gibi görünüyordu.

Ben... şey. banyo yapıyordum da. diye kekeleydi.

Evet, görüyorum.

İçeri girmesenez daha iyi olurdu.

Bir an derine dalmayı ve bir daha hiç çıkmamayı düşündü. Ama çıplaklığını onun bakışlarından gizlemek için bir çözüm değildi bu.

Kaza geçirmiş genç bir kız için bu kadar derin suda banyo yapmak doğru değil.

El Halid düşünceli bir tavırla bu sözleri söyledikten sonra büyük beyaz bir havlu alarak açtı ve yaklaştı. -Bir an önce çıkmalısın. Başın dönebilir. Su çok derindir.

Bu sözler çok doğaldı Ama Linda genç adamın ses tonunda o ana kadar işitmediği bir ton sezerek irkildi.

Yardımaınıza gerek yok. ben çıkabilirim. dedi. Çıkmamı istiyorsanız eğer... Çıkmanı istiyorum.

El Halid hafifçe gülümseyerek duvardaki küçük bir kolu çekti ve Linda dehşetle suyun hızla boşalmaya başladığını fark etti. Su öylesine hızlı

boşalıyordu ki bir dakikadan daha az bir süre içinde genç adamın önünde çırılçıplak kalacağını anladı. Çaresiz, kenara çıkarak vücudunu, kucaklamak ister gibi açılan havluya bıraktı. El Halid onun ıslak vücudunu yumuşak havluya sardı yavaşça.

Rahatsız mı oldun, diye mırıldandı. Linda az önce yakaladığı o ses tonunu bu kez apaçık fark etmişti. Issız çöllerden geliyormuş gibi, boğuk bir sestti bu. Banyo yaparken seyredilmeye alışık değilim.

Anlıyorum.

Bakışlarını genç kadının hafifçe pembeleşmiş yüzünden ayırmıyordu.

Adoracion yatak odasına döndüğünde seni bulamamış. Doğrusu banyoda olduğunu tahmin edemedik. Oysa çok uzun bir yolculuk yaptın. Ayrıca hava da oldukça sıcaktı, öyle değil mi?

Linda başını salladı. O anda istediği tek şey El Halid'in dışarı çıkmasıydı.

Giyinecekti çünkü. Hayatında ilk kez bir erkeğin karşısında kendi vücudunun farkına varıyordu. Çok güçlü, garip bir duyguydu bu. Onun avcunun içindeydi. Üstelik bu evde El Halid'i durduracak ya da onun davranışlarını yargılayacak kimse yoktu.

O anda gözü genç adamın sol eline takıldı. İri ve esmer bir eldi bu.

Parmağında iri bir yüzük vardı. Altın üzerine siyah bir şahin...

Diğer Avrupalı kadınlardan çok farklısın. dedi El Halid. Onlar İspanya plajlarında vücutlarını esmerleştirmeye gelirler. Kendilerini karşılarına çıkan ilk erkeğe teslim etmeye hazırdırlar. Öyle görünüyor ki sen onlara hiç benzemiyorsun.-

Bu sözleri söyledikten sonra onu bıraktı ve odadan çıkarak kapıyı yavaşça kapadı. Daha sonra görüşürüz,, diye seslendi dışardan. Linda derin bir soluk aldı. Kalın havluyla kurulanmaya başladı. Banyo oldukça sıcaktı. Buna rağmen titriyordu. Bir an El Halid'in o garip bakışlarından kurtulamayacağını sanmıştı. O an her şey olabilirdi. Evet, genç adam Don Ramos'tan çok farklıydı. Aralarında gerçi fiziksel bir benzerlik vardı. ama El Halid'in Latin özellikleri Arap özelliklerinin yanında önemsiz kalıyordu.

Elmacık kemikleri çıkık sert hatlı yüzü, kaşlarının gölgelediği koyu siyah gözleri onun tipik bir Arap olduğunu ortaya koyuyordu. Güçlü, nazik ve sert yaradılışıydı. Linda onun yanında kendini tam bir kadın gibi duyduğunu hissederek ürperdi.

Altm yüzüğün üzerindeki şahin başını düşündü. Bunun mutlaka bir anlamı olmalıydı. Vücudunu o yumuşak havluyla sardığı anı yeniden yaşar gibi oldu. Sessizce yapmıştı bu işi; iri vücudunun hareketleri ne kadar da uyumluydu. Düşüncelerden sıyrıldı. Günün geri kalan kısmını banyoda geçiremezdi. Çabuk çabuk giyindikten sonra aynanın önünde durarak dağınık saçlarını parmaklarıyla düzeltti.

Banyodan çıkıp yatak odasına geçtiğinde dekor biraz değişmişti. Az önce gördüğü cibinlik yatağın üzerinde büyük, beyaz bir çadır gibi gerilmişti. İnce kumaş saydamdı ve yatağın üzerini bir bulut gibi kaplıyordu.

Ayakkabılarını çıkararak, eteği ve bluzuyla yatağa uzandı. Kendi ülkesinde satın aldığı elbiseler sanki onu yabancı ve tehlikeli olan her şeye karşı koruyacaktı. El Halid'in yatağın üzerine bıraktığı işlemeli ince gecelik ayakucunda katlanmış olarak duruyordu. O incecik kumaşı tutan sert erkek eli bir an gözünün önüne geldi.

Zaman geçiyor ama bir türlü uyuyamıyordu. Oysa uykuya öyle ihtiyacı vardı ki... Huzursuzluk içinde sürekli sağa sola dönüp duruyordu. Sanki uykuya daldığı an El Halid kapıdan içeri süzülecek ve yatağın kenarına oturup onu seyredecekti.

Şiddetli bir kalp çarpıntısıyla sırtüstü uzandı. Beyaz cibinlik yatağın üzerinde ince bir sis perdesi gibiydi. Uzun süre bu görüntüyü seyretti.

Uykuya daldığında vakit oldukça ilerlemişti. Geniş odanın içinde kendi soluklarından başka ses yoktu. Çok sonra pencereden süzülen ay ışığı kristal aynada yansıyarak odayı gümüşsü bir renkle aydınlattı.

Linda derin uykudan omzuna birinin yavaşça dokunuşuyla uyandı. Doğrulup şaşkınlıkla etrafa baktı. Odanın içindeki gün ışığını, havanın çoktan aydınlanmış olduğunu fark edince şaşırdı. Oysa akşam yemeği için uyandırıldığını sanıyordu.

• La senorita inglesa kendilerini nasıl hissediyorlar?

Üzerinde elbiselerle yattığını düşününce biraz rahatsız oldu. Adoracion biraz mesafeli durmuş dikkatle ona bakıyordu.

İyiyim. Çok teşekkür ederim.

Üzerindeki şaşkınlığı hâlâ atamamıştı Bütün gece uyudum mu? diye sordu.

Adoracion hafifçe başını eğmekle yetindi.

Senorita kahve isterler m:?

. Evet, lütfen.

Linda bir gün önce de tattığı o nefis kahveden bir yudum aldıktan sonra pencerelerden süzülen gün ışığına gülümseyerek baktı. Kendini oldukça iyi hissediyordu. Dünkü o korkunç baş ağrısından eser kalmamıştı. Dona Domaya'yı görmeye gidebilirdi artık.

Eşyalarım bulundu mu?

Kahvenizi tazeleyeyim, senorita.

Linda cezveyle yaklaşan kadına hayretle baktı. Bu suskunluğun bir nedeni olmalıydı Yoksa haberler kötü müydü?

Lütfen söyle, bilmek istiyorum! dedi, gizleyemediği bir öfkeyle.

öyle sanıyorum ki. patron bu konuyu sizinle konuşacak.

Adoracion fincana kahve koyduktan sonra yatağın yanından uzaklaştı.

Üzerinizdeki elbiseler buruşmuştur. Gidip size yeni bir şeyler bulayım.

Senorita çok ince bir bedene sahip.

Elbiseler Lıdanın umurunda değildi. Onun için önemli olan pasaportun ve diğer resmi belgelerin bulunmasıydı.

Lütfen söyleyin, eşyalarım bulundu mu? Herhalde bir fikriniz vardır.

Söylerseniz, eminim. El Halid size kızmayacaktır.

-Elexcelencia verdiği emirlere uyulmazsa çok kızar.

Adoracion bu sözleri söyledikten sonra az önceki sessizliğine gömüldü ve başını eğerek ağır adımlarla kapıya doğru ilerledi. Linda düş kırıklığına uğramıştı.

Ekselans tam bir tiran gibi davranıyordu. Kahvesini bitirecek ve bir duş alıp o adamı görmeye gidecekti. Boyun eğmemeye kesin kararlıydı. El Halid ona diğer insanlara davrandığı gibi davranamazdı. Linda bu evde çalışanlardan biri değildi ve onun emirlerine boyun eğmeyecekti.

Düşün altından çıkmak üzereyken Adoracion elinde giysilerle banyoya girdi. Umarım bunlar vücudunuza uyar, senorita.

Birlikte yatak odasına geçtiler. Belinde deriden ince bir kemer olan beyaz ketenden çok güzel bir elbiseyi çok şık beyaz ayakkabılar tamamlıyordu.

Linda. -Çok güzel. diye mırıldandı. •Patron bana bu tür elbiselerin Güney Amerika'dan gelen insanlar için saklandığını söylemişti. Bunlardan çok var mı?

Sayılamayacak kadar, senorita. Ama ne yazık ki artık oralardan eskisi kadar çok misafir gelmiyor. Uzun süredir ilk gelen siz oldunuz.

Bu elbise nedense Linda'ya Country Club'ü hatırlatmıştı. Tenis oynanırken raketlerin çıkardığı sesi duyar gibi oldu. Maç boyunca seyirciler buz gibi portakal suyu İçerlerdi.

Adoracion'a dönerek, -Ne kadar zamandır cas-tillo'dasm, diye sordu.

-Patronun annesinin özel hizmetindeydim,-diye yanıt verdi kadın. Hanımımın öldüğü o kederli güne kadar yanından ayrılmadım. Doğu ülkelerinde Kara Cumartesi olarak bilinen o korkunç günden sonra iyileşmedi. O sıralarda Şeyh Halid'le birlikte bir otelde kalıyordu. Çevrede şiddet hareketleri ve yağmacılık başladığında oradaydılar. Bir grup gözü dönmüş insan zorla odalarına girdi ve Şeyh zavallı hanımımın dehşetle açılmış gözlerinin önünde korkunç biçimde katledildi. Bu olaydan sonra haftalarca kendine gelemedi.

Oğlu Kerim el Halid'in doğumundan hemen sonra da öldü. Castillonun en güzel odasında bir resmi asılı durur. Çok ama çok güzel bir kadındı.

Gerçekten çok trajik bir öyküydü bu. Yine de El Halid'in kişiliğini pek açıklamıyordu. Genç adamın ev sahipliği doğrusu kusursuzdu. Ama Linda'nın ona karşı duyduğu yabancılik duygusunu alt etmesi pek mümkün görünmüyordu.

O olay genç adamın kişiliğinde bir iz bırakmış olabilir miydi? Kocası gözlerinin önünde katledilen bir kadının o anki ruh halini düşünmeye çalıştı. Belki olaydan hemen sonra eşyaları parçalanmış bir odanın orta yerinde

kanlar içinde yatan kocasına koşup sarılmıştı. Kamında doğmak üzere olan çocuğunu taşıyordu o sırada.

Linda elbiseyi giyip kristal aynaya baktı. Elbise fena olmamıştı, ama ne yazık ki ayakkabılar çok büyüktü. ‘Yine de idare eder.’ diye düşündü.

Kendini huzursuz hissettiği zamanlar yaptığı gibi bileziğine tutturulmuş küçük altın kolyeyi okşadı. Kalp biçiminde olan kolyenin içinde annesinin ismi kazılıydı: Miriam. Annesi yıllar önce terk etmişti onu. Bir dans orkestrasında çalan Amerikalı bir klarnetçiyle gitmişti. Sesi çok güzeldi ve şarkı söylemeye bayılırdı. Belki bu yüzden annelik görevini ihmal etmişti. Linda müziğe duyduğu ilginin ve sınırlı da olsa yeteneğinin annesinden geçtiğini çok iyi biliyordu. Babası uzun süre bakamamıştı ona ve böylece Linda amcasının evine taşınmak zorunda kalmıştı.

Anne babası hayatından çıkıp gittiklerinde Lin da on üç yaşındaydı. Annesini çok özlemişti. Onun iri parlak kahverengi gözlerini hep hatırlardı. Annesi de kend: belirlediği kurallara göre yaşayan bir insandı. Ama ne yazık ki bu kurallar içinde başka insanların duygularını hesaba katmak diye bir şey yoktu.

Bölüm Üç

Linda salona indiğinde bir servidorla karşılaştı. Adam onu patronun kahvaltı etmekte olduğu verandaya götürdü. Çiçeklerle dolu aydınlık bir yerdı burası. El Halid onu görünce ayağa kalktı. Üzerinde esmerliğini iyice ortaya çıkaran beyaz ipekten bir gömlek, ayağında ise külot pantolon ve siyah çizmeler vardı.

-Buenos dias. senorita. Linda masanın başındaki yerini alıncaya kadar oturmadı. Güzel bir uyku çekmişe benziyorsun. Başının ağrısı tamamen geçti herhalde.

Evet, senor. Uyku en iyi ilaçtır. Linda biraz tedirgindi. Önündeki yiyeceklere göz attı. Tütsülenmiş et ve kızartılmış domatesler nefis görünüyordu. Daha önce hiç bu kadar beyaz bir ekmek görmemişti, önündeki küçük tabağa kavanozdan biraz bal koydu. Kahvenin kokusu her zamanki gibi nefisti. Az sonra kahvaltılarını bitirmiş masada karşılıklı oturuyorlardı. El Halid kahvesinden bir yudum alarak ona baktı.

Adoracion’un bulduğu elbise üzerine çok iyi uymuş.

Evet, diye karşılık verdi Linda. Bir an önce konuya girmek istiyordu.

Biraz duraksayarak. Adamlarınız eşyalarımı buldular mı, senor. diye sordu.

Özellikle çantamı...

Ne yazık ki umut yok.

Genç kız yüreğinin daraldığını hissetti. Yani, demek istiyorsunuz ki...

Önemli değil, dedi El Halid. Eliyle her şeyi kadere havale eder gibi bir işaret yaptı. Bir el çantasının, içinde birkaç resmi kâğıt olsa da ne önemi var.

Hayatın buna bağlı değil ya!

Evet, haklısınız, diye mırıldandı Linda. O an İngiltere'ye hemen ve yenilgiye uğramış olarak dönmekten korktuğunu düşündü.

Bu durumda İspanya'da kalma hakkına sahip değilim, çünkü ne vizem ne de pasaportum var.

Bütün bunların bir nebze önemi yok. Bunları söylerken sesindeki ifade genç kızın ne kadar üzgün olduğunu fark etmediğini ortaya koyuyordu. Şu andan itibaren sen bir göçebesin, senorita. Çölde sürekli yer değiştirerek yaşayan insanlara böyle deriz. Bu düdümdakiler için paranın pek önemi yoktur.

Linda genç adamın gözlerinin içine dikkatle baktı. O gözlerde biraz sempati bulmayı umuyordu. Ama hayır. El Halid'in bakışlarında her zamanki gibi karanlık ve anlaşılması güç bir ifade vardı.

Dona Domaya benim burada olduğumu biliyor. değil mi? dedi. Sesindeki paniği gizleyeme-diği için bir an sustu. Sonra, Benim geleceğimi biliyorlardı, diye ekledi.

Elbette, senorita. Aslında burada olmaları gerekiyordu ama ne yazık ki Don Ramos kız kardeşini San Lopez'deki kliniğe götürmek zorunda kaldı. Kendisi depresyon geçiriyor. Bu yüzden tedavi görmesi lazım. İngiltere'deki bir uzmandan randevu aldılar. Daha ileri düzeyde bir tedaviye geçilmesini istiyor sanırım.

Linda sıcak İspanya güneşine rağmen titredi. Çiçeklerden baş döndürücü bir koku yayılıyor, ağaçların üzerinde kuşlar ötüşüyordu.

Biraz meyve alır mısın? Linda irkilerek El Halide baktı. Bunlar hem tatlı hem de sulu meyvelerdir. Havva'yı ayarken elmalar ancak bu kadar güzel olabilirler. Bu konuda sen ne düşünüyorsun, senorita?

Linda bu sözler üzerine garip bir korkuya kapıldı. Az önce buna benzer bir şeyler düşündüğünü hatırlıyordu. Yoksa bu adam karşısındakinin düşüncelerini de mi okuyordu? Pek çok kadınla birlikte olmuş ve bu konudaki yeteneklerini geliştirmiş olabilirdi.

Pek: ya Pepita? diye sordu damdan düşerce-sine.

Çocuk annesi ve dayısıyla birlikte San Lopez'e gitti. Ramos ona orada bir duena bulur.

Ama iş için bana söz vermişlerdi...

Hayır! Öylesine kararlı bir ifadeyle söylenmişti ki: bu söz Linda susmak zorunda kaldı. Böyle bir sorun yok. diye devam etti El Halid.

San Lopez'e gidebilirim. Siz çok nüfuzlu bir kişisiniz ve yetkililere neden vizesiz olduğumu açıklayabilirsiniz.

El Halid bir süre sessiz kaldı. Bu arada elindeki gümüş bıçakla elma soydu. Sonra sakın bir sesle. Açıklayabilirim tabii, dedi. Ama böyle bir şey yapmaya niyetim yok.

Ama neden? Yoksa beni burada zorla alıkoymayı mı düşünüyorsunuz?

Genç adam elmayı keserken birden durdu ve Linda'nın gözlerinin içine baktı. Evet, dedi sakın bir tavırla. Sonra bir dilim elma uzatarak. Tatmak ister misin? diye sordu.

İstemiyorum.

Çocuk gibi davranma.

Linda biraz duraksayarak uzanıp elmayı aldı. Meyveyi çiğnerken bu adamın kendisini korkutmaya çalıştığını düşünüyordu.

Dün Don Ramos en azından erişebileceği bir yerdeydi Oysa şimdi kız kardeşini de yanına alıp granjdan ayrılmıştı. Bu durumda El Halid'in avcunun içindeydi.

-O kadar çok istiyorsan benim companeram olabilirsin Zaman zaman böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorum. Bence çok uygun.

Yo, hayır, ciddi olamazsınız. Buraya sadece küçük bir çocuk için companeralık etmeye geldim. Sizin gibi yetişkin bir insana değil.

-Yapacağın iş pek farklı olmayacak ama. El Halid cebinden sigara tabakasını çıkardı. Ağır hareketlerle içinden bir sigara çekip gümüş çakmağıyla yaktı.

Birilerinin bana kitap okumasından hoşlanırım. Ayrıca müzik severim.

Pepita'ya piyano öğretecektin. yanlış hatırlamıyorsam.

Evet çellodan sonra en sevdiğim müzik aleti piyanodur. Don Ramos granjada çok iyi bir piyano olduğunu söylemişti.

-Demek çello da çalıyorsun.

Evet.

Çok yetenekli bir bayansın.

Müzik konusunda belki.

Ya diğer konularda?

Sigarasından derin nefesler çekerek Linda'nın yanıt vermesini bekledi.

Sessizlik uzun sürünce sabırsız bir ifadeyle, -Yetenekli olduğun başka konu var mı, senorita?• diye sordu.

-Sizin gibi birinin kadınlarda aradığı türden yeteneklere sahip olduğumu sanmıyorum. Ayrıca çok sinirli görünüyorsunuz.

Niyetim sana saygısızlık etmek değil. dedi El Halid. Yüzü bir an sigara dumanının gerisinde görünmez oldu. Şu anda hiç sinirli değilim, ayrıca tavşan yürekli insanlardan hiç hoşlanmam. Bir kadının damarlarında kan dolaşmalı, su değil! -

Linda dudaklarını ısırды. Doğrusu böyle bir tepki beklemiyordu. Aslında adam haklıydı. Orada küçük bir kız çocuğu gibi oturmuş ellerini de dizlerinin üstünde kenetlemişti. Bu adam o güne kadar hiçbir kadından, Hayır. sözcüğünü işitmemiş olmalıydı.

-Madem öyle önce ben kendimden söz edeyim. Sigarasından derin bir nefes çekti ve dumanı ağır ağır dudaklarının arasından bıraktı. Ben bir solteroyum. Yani hiçbir kadına evlilik bağıyla bağlı değilim. Öte yandan hem İspanya'da hem Ortadoğu'da mülkleri olan zengin bir adamım. Bu da bir erkek evlada

sahip olmam gerektiği anlamına geliyor. Bu her erkeğin vazgeçilmez arzusudur. Bunun dışında zevk alabileceğim bir şey düşünemiyorum. Ben doğduğumda çevremde beni sevebilecek tek kişi bile yoktu, senorita. Daha sonraki yıllarda da kalbimi bütünüyle doldurabilecek bir kişi çıkmadı karşıma. Aşk denilen olayla hemen hemen hiç ilgilenmedim.

Bir an sustu ve Linda'nın gözlerinin içine amansız bir ifadeyle baktı. La senorita inglesia. diye söze başladı. Sende bir karakter görüyorum. Serinkanlı ve görevine bağlı bir insansın. Bu durumda sana benim karım olmanı ve bana bir erkek evlat vermeni teklif ediyorum. Çocuğun erkek olmasını özellikle istiyorum, çünkü içinde yaşadığım dünya erkeklerin dünyasıdır. Ama bu demek değildir ki, bir kız çocuğu doğurursan memnun olmayacağım. Önemli olan benim kanımı taşımasıdır. Bekâr ölürsem malım mülküm akrabalarım tarafından paylaşılacak. Daha şimdiden petrol hisselerini nasıl paylaşacaklarını konuşmaya başladılar.

Kısa bir süre sessiz kalarak. Linda'nın yüzünde sözlerinin yarattığı etkiyi araştırdı.

'Zengin bir adamın karısı olmanın avantajları vardır. Kimsenin emrinde çalışmazsın. İstedğin elbiseyi, diledğin mücevheri alırsın. Duygulara dayanan evlilikler bir sabun köpüğü gibidir. İnsan evlenecekse yüreğinin değil aklının sesini dinlemeli.

Bu uzun açıklama içinde sadece tek bir cümle, Linda'nın kafasına adeta kazınmıştı. 'Ben doğduğumda çevremde beni sevebilecek tek bir kişi bile yoktu.' Bütün diğer söylenenleri açıklıyordu bu.

Çok garip duygular içindeydi. El Halid'in söyledikleri beklenmedik biçimde içini ürpertmiş, bütün vücudunu neredeyse cinsel bir heyecan dalgasının sarmasına yol açmıştı. Hayatında ilk kez böyle garip bir cinsel duyguya kapılıyordu.

Böyle bir adamın kansı olmak düşünemeyeceği bir şeydi. Ayrıca o güne kadar hiç karşılaşmadığı bir durum söz konusuydu. El Halid malını mülkünü bırakabileceği bir erkek çocuğa sahip olmak için evlenmek istiyordu.

Bir erkek âşık olmadığı bir kadınla sırf çocuk sahibi olmak için evlenebilir mi? diye sordu sakın bir sesle.

Genç adam sert bir hareketle sigarasının külünü silkti. Linda'nın gözlerinin içine bakarak, Duygusal bakımdan haklı olabilirsin, dedi. Ama bizler katı ticari kuralların hâkim olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Evleneceğim kadına her türlü lüksü sağlayabilirim. Böyle bir evlilikten doğacak çocuğu mükemmel bir hayat bekleyecek.

Madem öyle, neden kendinize bir Arap ya da İspanyol kızı bulmuyorsunuz, senor? Neden bir yabancıyla evlenmek istiyorsunuz?

-Bu soruyu sormakta haklısın,- diye karşılık verdi El Halid. Yeryüzü zengin bir erkekle ev-lenmek için can atan güzel kadınlarla dolu. Ama sen benim için çok değerli üç özellik taşıyorsun. Yaratılıştan dürüst olduğunu

hissediyorum. Ayrıca müzik konusunda yeteneklisin ve öyle sanıyorum ki bakiresin.

Bu son sözcüğü kışkırtıcı bir tavrıla söylemişti. Kısa süren derin bir sessizlik oldu. Linda hafifçe gülümsedi.

Canını mı sıktım yoksa?

Yo, hayır.

Sanırım biraz sıkıldın. Kendini bütün varlığıyla müziğe vermiş olabilirsin ama bir erkeğe vermediğin çok açık. Evlenme konusunda bekâret benim için çok önemlidir.

Tahminde bulunurken kendinizden çok emin görünüyorsunuz. El Halid.

Bir an göz göze geldiler. Linda bakışlarını genç adamın siyah gözlerinden kaçırdı. Yanaklarının hafifçe pembeleştiğini hissediyordu!

İngiltere’deyken bir erkek arkadaşım vardı, dedi başını kaldırmadan.

Genç adam alaycı bir tebessümle baktı ona. Onu özledin mi yoksa? Şu anda İspanya’da bulunuyorsun. Bu bile ondan ne kadar hoşlandığının bir göstergesi olarak düşünülebilir.

Kız arkadaşlarının bir süre için ülke dışında kalmaları İngiliz erkekleri için sorun değildir. Ayrılık özlemi şiddetlendirir, senor.

Bu konuda oldukça kuşkuluyum. Konuşurken sigara tabakasının üzerine parmaklarıyla hafif hafif vuruyordu. İngiltere’de seninle evlenmek isteyen genç bir erkek olabilir. Bu erkek bal rengi saçlarına, ela gözlerine tutkun da olabilir. Ama şu anda karşımda oturan genç kadın bu duyguların karşılıksız kalmaya mahkûm olduğunu gösteriyor. Sen henüz erkekler tarafından uyandırılmamış bir tipsin. Bu konuda en ufak kuşkum yok.

Birden masanın üzerinden eğilerek Linda’nın gözlerinin içine baktı. Seni ne derece etkilediğimi merak ediyorum. dedi. Sana sahip olabilecek güçteyim, berida.

Linda titremeye başladı. Endişelenmene gerek yok, dedi El Halid. alaycı bir tavrıla. Bana bir çocuk verirsen, sen ve çocuk yasaların tam güvencesi altında olacaksınız.

Seninle evlenmeyi kabul etmişim gibi konuşuyorsun.

Kendi sesi ne kadar yabancı geliyordu. Karşısındaki adamı tanıyalı daha yirmi dört saat bile olmamıştı. Belki de El Halid bütün bunları ‘kısmet kavramıyla açıklıyordu. Kaza geçirmesi, arabanın tam uçuşuma düşecekken raslantı sonucu kurtarılması, kaderci biri için çok özel anlamlar taşıyor olabilirdi.

Hayatını kurtardığım için bana borçlusun. dedi genç adam. Linda’nın o anda akimdan geçenleri hissediyor gibiydi. Hayata karşı hayat...

Böyle diyebilir miyiz?

Linda’nın kalbi çılgınca çarpıyordu. Bu adam aşkın dışında her şeye sahipti. Ona biraz acıdığını fark ederek şaşırdı.

Benim hakkımda pek az şey biliyorsunuz. dedi titrek bir sesle. Çok bencil biri olabilirim. Sadece almasını bilen ve karşılığında hiçbir şey vermeyen biri. Sizin için kapalı kutu olan birine bu kadar güvene bilmeniz beni çok şaşırtıyor.

Seni bütün özelliklerinle tanımıyor olabilirim. Ama insanları genel olarak çok iyi tanıdığımı söyleyebilirim. Banyoya girdiğim an yüzünün aldığı ifade senin hakkında bana çok şey öğretti. Vücudunu bakışlarımdan korumak için ne yapacağını bilemiyordun.

Bunları söylerken El Halid'in gözleri parlıyordu. Linda bakışlarını kaçırarak başını öne eğdi.

Yüzü bir anda kıpkırmızı olmuştu.

Bence, şey... bu oyunda biraz ileri gittiniz. senor. Granjada bana yer yoksa İngiltere'ye dönmeyi tercih ederim. Bunun için bana biraz borç verebilirsiniz sanıyorum.

•Castilloda sana yetecek kadar boş oda var. İstersen Fas'a gidebiliriz. Orada çölün orta yerinde çok güzel bir evim var. Sömürge yönetimi zamanında dinsel amaçlarla yapılmış çok eski bir yapıdır.

Evlenme düşüncesini aklınızdan çıkarmanızı istiyorum. Linda umutsuzluğa kapılmaya başlamıştı. Söylediği sözler onda en ufak bir etki bile yaratmıyordu. Fas'ta sizinle birlikte yaşamak istemiyorum. diye devam etti. Evime dönmek istiyorum.

Olgun bir kadının sözleri değil bunlar. Küçük bir kız çocuğu gibi davranıyorsun. Bakışlarında tehlikeli bir pırıltı belirmişti. Gözlerini kısarak, Seninle yatmadan önce karım olmanı istiyorum. Seçim yapmakta serbestsin. Benim karım olabileceğin gibi metresim de olabilirsin.

Gururunuz sınır tanımıyor. Bana her istediğinizi yaptırabileceğinizi sanıyorsunuz galiba.

Gerçekten de El Halid'in bütün tavırlarında kesin bir kararlılık vardı. Onu kansı olmak ve isteklerini karşılamakla görevlendirmişti sanki. Aşk onun için çocuk sahibi olmanın aracından başka bir şey değildi. Aradığı tek koşul bakire olmasıydı.

-Şu anda bir uçurumun dibinde hurdaya dönmüş bir arabanın içinde cansız yatıyor olabildin. Bu durumda bana borçlu olduğun hiçbir şey yok mu?

-Lütfen böyle konuşmayın.

El Halid soğuk nazarlarla süzdü onu. Bana karşı çıkmaya yol açan şey nedir? Bir sürü saçma sapan, duygusal yalan mı söylemeliyim?

Sana âşık olduğumu söylersem bu seni rahatlatır mı?

Ha... hayır.

Hayır, öyle mi? Alaycı bir tavırla gülümsedi. Kadınların aşk sözcüğüne karşı ne kadar duyarlı olduklarını çok iyi bilirim. Aşk senin için cennete giden bir yol. Dünyada yaşayan bütün Don Juanlar bunu çok iyi bilirler. Sürekli aşktan söz etmeleri onları başarıya götürür. Aşk yatak odalarının kapısını açan

büyülü bir sözcüktür. Bana itaat etme konusunda seni ikna edebileceksam aynı sözcüğü ben de kullanabilirim. Benim için sorun değil. Seçim; yapacak olan sensin.

Bir seçim, öyle mi?

Elbette. Hiçbir seçeneğin olmasaydı daha mı iyi olurdu?

Linda, umutsuzluk içinde, Neden ben? diyebildi. Sizin paranıza ilgi duymuyorum. Bana zorla bir şeyi kabul ettirmeniz halinde sizden nefret edebileceğimi düşünmüyor musunuz? Sizinle bu şartlarda evlenen bir kadın aşk yerine nefret duyacaktır.

Aşktan ya da nefretten söz etmiyorum. Sana işbirliği teklif ediyorum. Ayrıca karşılığını da fazlasıyla alacaksın. Bütün bunlara burun kıvrabilirsin. Ama iyi düşün! Batılı insanları iyi tanırım. La senorita inglesa, senin duygulu bir kadın olduğunu biliyorum. Buna rağmen bir İspanyol evinde mürebbiyelik etmeyi kabul ettin. Buralarda mürebbiyenin üniformasız bir servidor-dan farkı yoktur. Senin gibi yetenekli bir kızın buna razı olması çok ilginç. Öyle sanıyorum ki ne pahasına olursa olsun İngiltere'den kurtulmak istiyorsun. Linda bir an ne diyeceğini bilemedi. Bu adam sadece bakışlarıyla aklından geçenleri okuyordu.

Onun karşısında daha fazla oturamayacaktı. İçinden çılgınlık atmak geliyordu. Ani bir umutsuzluğa kapılarak kalktı ve verandanın birkaç basamak merdiveninden inerek çiçeklerle kaplı yol boyunca koşmaya başladı. Az sonra ne kadar umutsuz bir durumda olduğunu daha iyi anladı. El Halid hızlı ve uzun adımlarla peşinden gelerek onu güçlü elleriyle sıkıca kavradı. Linda hafif bir baş dönmesiyle baktı ona. Gökyüzünde güneş pırıl pırıl parlıyordu. Kanatları koparılmış bir kelebek gibi uçmaya çalışmış ama başaramamıştı.

Nereye gidebileceğini sanıyorsun? diye sordu genç adam, sakın bir sesle. Yapabileceğin bir şey yok.

Kendinden çok eminsin, öyle değil mi?

Omuzlarını sıkı sıkı tutan o güçlü ellerden kurtulmak için umutsuzca çırpındı. Bir an göz göze geldiler. El Halid'in bakışlarında kararlı, hükmeden bir ifade vardı. Linda o anda bu adamın elinden kurtulamayacağını anladı.

Ben ne istediğimi çok iyi bilirim, dedi genç adam. Kararsız olduğunu biliyorum ve sana hak veriyorum. İspanya'ya kendi ülkende bulamadığın bir şeyi araştırmak için gelmiş olmalısın. Eğer istersen, bu evliliğe bir macera olarak da bakabilirsin. Birbirimiz için henüz keşfedilmemiş topraklar gibiyiz. Belki aradığımızı buluruz, ne dersin?

-Sizde bulabileceğim tek şey zalimlik ve kibir olabilir. Linda böyle bir şeye hazır olmadığını hissediyordu. Omuzlarını kavrayan bu güçlü eller ruhunu incitiyordu sanki. Dizleri titriyor, bütün gücüyle ayakta durmaya çalışıyordu. Bir boğa güreşinin sonuna yaklaşıyordu. Banderilla-larla delik deşik olan

boğa artık ayakta durmakta güçlük çekiyordu. Arenada matadorun son kılıç darbesi bekleniyordu.

Teslim olma noktasındaydı. O ana kadar hiç duymadığı garip bir bitkinlik duyuyordu. Larrv Nevins'le daha önce birkaç kez öpüşmüş ama hiçbir şey hissetmemişti. Kerim el Halid de Tor-res'in dokunuşu ise çok farklıydı. Ve Linda bu büyüleyici etkiden kurtulmanın çok güç olacağını biliyordu artık. Genç adam onu sert bir hareketle kendine doğru çektiğinde bir şeyler söylemek için dudaklarını araladı. El Halid in dolgun dudakları genç kızın hafifçe aralanan dudaklarını kapıvermişti sanki. Linda hafif bir baş dönmesiyle ona yaslandı. Sıradan bir öpüşmenin çok ötesindeydi bu. Ama ansızın garip bir şey fark etti. Genç adamın dudaklarında heyecan ve arzu yoktu. Kadınların neden hoşlandıklarını çok iyi bilen bir uzmanın öpüşüydü bu. Soğukkanlı ve profesyonelce! Aşkla ilgisi olmayan böyle bir duyguya boyun eğmemeli. sonuna kadar direnmeliydi. Aynı anda, vücudunu sıkıca kavrayan o güçlü kollarda hayvanca bir ihtiras hissederek irkildi. İçinde bir isyan dalgasının yükseldiğini hissediyordu. Çok geç olmadan bir şeyler yapmalıydı.

Başını geriye doğru atarak. Hayır! diye bağırdı. Yapma!

İşini bilen bir erkeğin seninle sevişmes ndan hoşlanmıyor musun?

Dudaklarını genç kadının ürperen boynunda hafifçe gezdirirken, alaycı bir tavırla söylemişti bu sözleri.

Bunun aşkla ilgisi yok. Aşkı tanımadığını kendin söyledin. Bunları söylerken vücutlarının birbirine değdiğini ve kalbinin çılgınca çarpmakta olduğunu hissediyordu. Solukları, konuşmasını güçleştirecek kadar hızlanmıştı, içinde bir şeyler oluyordu. Vücudunu kontrol edemiyordu sanki. Karşı koymak isteyen aklıyla, şiddetli bir arzuya kapılan vücutu arasında garip bir kopukluk oluşmuştu.

-Vücudunu hissediyorum. diye mırıldandı El Halid. Gençliğinin bütün duygularını hissediyorum. Sana daha önce hiç kimse böyle sarılmamış. Daha önce kimse uyandırmamış seni. Seni yavaş yavaş olgun bir kadın haline getireceğim. Bunu ben yapacağım.

Bunları söyledikten sonra ellerini genç kızın omuzlarından çıplak kollarına doğru kaydırarak biraz uzaklaştı. Bakışlarında dayanılmaz, kışkırtıcı bir ifade vardı.

Linda irileşmiş gözleriyle büyülenmiş gibi baktı ona.

El Halid yüzünde tatlı bir ifadeyle gülümsedi. Uzun bir yolculuktan sonra evimin balkonuna konmuş dişi bir şahin g bi bakıyorsun. Uçamayacak kadar tükendin artık. Neden kaçmaya çalışıyorsun. berida? Dün gözlerini kollarımın arasında açtığın zaman da bakışlarında böyle bir ifade vardı. Daha o zaman seninle evlenmek istedim. Şimdi daha çok istiyorum. Her bakımdan bana uygun olduğunu düşünüyorum.-

Peki ya siz... siz bana uygun değilseniz?- Soluk soluğa, boğulurcasına söylemişti bu sözleri. Kalp atışlarını kulaklarının içinde duyuyor, sıklaşan soluklarını yatıştırıramıyordu.

Bu konu hiç önemli değil, dedi genç adam İngiltere'ye dönersen o çocukla evlenmek zorunda kalacaksın. Ona karşı duygusuz olduğunu çok iyi biliyorum. Senin gibi genç bir kadın öyle biriyle olmak istemez.

Duraksadığını, bana boyun eğmemek için bütün gücünü tükettiğini biliyorum. Bütün bunlara rağmen bir yanınla benim olmak istiyorsun. Bunun farkındayım. Başını sallıyorsun, ama gerçeği benden saklayamazsın.

Linda bu sözlerin doğruluğunu kabul edemezdi. -Hayır! diye haykırdı, umutsuzlukla.

-Evet. El Halid onu yavaşça bir çam ağacına yasladı. Genç kızın titreyen vücudu çam ağacının sert gövdesiyle El Halid'in güçlü vücudu arasındaydı şimdi. Bakışlarına yansıyan arzuyu gizlemek istercesine gözlerini kapadı. -Yapma. diye fısıldadı.

Bu sözcüğü unutmalısm. dedi genç adam, alaycı bir ses tonuyla. Çünkü artık aramızda bu tür sözcüklerin yeri olmamalı.

-Ama. ben... ben seni seviyorum...

Sevgi, öyle mi? Yavaşça uzanarak onun titreyen dudaklarını öptü. Bizim durumumuzdaki insanlar için bu sözcüğün anlamı yok. Tenin ne kadar yumuşak. Saçların pınl pırl. Bel kemiğine dokunduğum zaman yüreğinin titrediğini hissediyorum. Arzuyla titriyorsun. Bana çok güzel bir çocuk vereceksin, berida. Yabancı birinin çocuğuna companera olacağın yerde kendi çocuğunun annesi olmayı istemez misin?

-Lütfen...

-Lütfen derken dudaklarının aldığı biçim öpülmek istediğini gösteriyor. Genç adamın dudakları yaklaşırken Linda direnemeyeceğini anladı. Gözlerini yumarak kendini kısa bir an onun güçlü kollarına bıraktı. Sırtını dayadığı ağacın sertliğini duyuyor, genç adamın geniş güçlü göğüs kaslarını hissediyordu.

Aniden yükselen heyecan yerini tatlı bir baş dönmesine bırakırken durumunu düşündü. Bir yabancıyla birlikteydi. İspanyol bahçelerinde daha önce hiç görmediği bir adam tarafından öpülüyordu. Ve onu tanıyalı daha yirmi dört saat bile olmamıştı.

Bir an göz göze geldiler. Linda bütün direnme gücünü kaybetmişti artık. Ve El Halid'in bunu bildiği bakışlarından okunuyordu. Vücudu tıpkı bir çello gibi kendisinden istenenlere yanıt veriyordu. Ama ruhu boyun eğmiyordu hâlâ.

El Halid'in göğsüne yaslanmış dururken soğukkanlılığını yeniden kazanması ve onun kıskırtıcı dokunuşlarına direnmesi çok güçtü.

Öyle sanıyorum ki benimle evleneceksin, dedi genç adam. Kollarımın arasında erimekten korktuğun için direnmeye çalışıyorsun. Ama ben... sizi hiç tanımıyorum. Bu koşullarda hayatımı ellerinize teslim edemem.

Neden? Keşfedilmemiş topraklara gitmek ister insan. Bunun cazibesi büyüktür.

Bu sözleri söyledikten sonra ona sıkıca sarıldı. Linda çaresizlik içindeydi. Lütfen yapmayın, dedi boğuk bir sesle. Evinizde geçici olarak bulunuyorum ve zor durumdayım. Bu durumdan yararlanmaya çalışmanız doğru değil. Bunların ne önemi var? Söz konusu olan evlenmeye hazır bir kadınla bir erkeğin varlığı sadece.

Hayır... Bu bir çılgınlıktı ve Linda sonuna kadar direnmeliydi. Onu omuzlarından tutup bütün gücüyle iterken. Bırak beni gideyim! diye bağırdı. Evime dönmek istiyorum. İngiltere'ye, ailemin yanına!.. Beni uyarmışlardı. Başımın derde gireceğini söylemişlerdi.

El Halid güldü. Çok ileri görüşlü insanlar, dedi. Dün tam zamanında karşılaştık bence. Aksi halde İngiltere'ye tahta bir sandık içinde kargo halinde dönecektin.

Linda bu sözler üzerine dehşetle irkildi. Size olan borcumu öne sürerek beni kullanmaya çalışıyorsunuz. Çok zalim bir davranış bu.

-Zalim ve dürüst. Linda'nın titreyen elini alarak göğsüne götürdü ve genç kız onun güçlü, düzenli kalp atışlarını parmaklarının ucuyla duydu.

-Kalbim vücudumun içinde sürekli çalışan bir makinedir. Aşktan söz eden bir insanın duyguları onun ritmini bozmaz.

Küçük bir çocukken beni sevecek ne annem ne de babam vardı. Annemin yüzünü sadece resimlerde görerek büyüdüm. Geceleri annemin yatağımın başucuna asla gelemeyeceğini çok iyi biliyordum.

Yüzümü asla öpemeyecekti. onun kokusunu duyamayacaktım. Şüphesiz, çevremde bana bakmak için pervane olan bir sürü insan vardı. Sonra okula gittim. Orada sert ve dayanıklı olmayı öğrettiler bana.

Arkadan askeri okul... Ortadoğu'da savaş çıktığında henüz birinci sınıf öğrencisiydim. Kısa süre içinde arkadaşlarının cephede öldüğünü ya da yaralandığını gören, düşmanı öldürmek için elinden geleni yapan amansız bir asker olup çıktım.

Bu sözlerin anlamını daha iyi kavraması için, Linda'ya fırsat vermek ister gibi bir an sustu. Kendi çocuğumun annesini tanımasını istiyorum. diye devam etti. -Senden aşk istemiyorum. Ama senin ne kadar güçlü bir sevgi kapasitesine sahip olduğunu biliyorum. Seni burada şu ağaçların altında elde edecek kadar acımasız biri olduğum kuşkusuz. Berida. çocuğumu kamında taşıyacaksın!

Bu elik gibi sert sözler Linda’nın içini altüst etmişti. Günün birinde bir erkekten bu tür sözler işitebileceğine rüyada görse inanmazdı. O ana kadar cinsel tehdit ve zorbalıkla yüz yüze gelmemişti hiç.

Bir süre bakışlarını genç adamın yüzünden ayıramadı. Orada acımasızlık ve tehdit görüyordu. Sinirleri boşanmak üzereydi. Birden onun geniş göğsüne başını yaslayarak umutsuzluk içinde hikrdı.

Ben... bilemiyorum... seninle nasıl savaşacağını bilemiyorum..

O halde vazgeç. Parmaklarını genç kızın saçlarının içinden geçirdi, sonra hafifçe boynunu okşadı. Sen savaşmak için değil, çok daha duyarlı şeyler yapmak için yaratılmışsın. Bu kadar basit.

Hayır, bu kadar basit olamazdı.

Bana sahip olmak istiyorsun, çünkü...

Bir sürü gereksiz konuşmaya ne lüzum var? Birbirimize iki yabancı gibi davranmak zorunda değiliz. Eğleniyormuş gibi bir hali vardı bunları söylerken. pşrken yabancı mıyız?

Bu sözlerde doğruluk payı vardı. Az önce p-şrlerken kısa bir an her türlü akıl ve mantığı bir yana bıraktığını hissetmişti genç kız. Bu tür şeyleri nasıl hissedebiliyordu? Gerçek hayatta böyle şeyler mümkün müydü? Daha önce böyle bir insanla karşılaşmadığı için mi yoksa? Aynı şey belki El Halid için de geçerliydi. Hayatı boyunca müzikten anlayan, romantik şiirden hoşlanan bir kadınla karşılaşmamış olmalıydı. Belki de Linda’nın kalbinin bir köşesinde hayatına girecek o muhteşem şövalyeyi beklediğini fark etmişti.

Ama o şövalye o anda kollarının arasında olduğu adama çok az benziyordu... Bu adam aşkı önemsemiyordu. Üstelik vahşice davranıyordu. Szlerinle beni şaşırtıyorsun. Kendimi tuzağa düşmüş gibi hissediyorum.

Ağa takılmış vahşi bir kuş gibi, öyle mi? Linda’ya öyle bir baktı ki genç kız kendini bir an çırılçıplak hissetti. El Halid onu bakışlarıyla soyuyordu. Bir an onu Arap giysileriyle görür gibi oldu. Karşısında güneş tanrısı gibi duruyordu.

-Vahşi kuşu ağın içinden avuçlarıma almanın zamanı geldi, dedi genç adam. Alaycı bir tavırla gülümsüyordu.

-İngiltere’deki akrabalarım... diye söze başladı Linda. -Onlara söylemek zorundayım...

-Birbirinize o kadar bağlı mısınız?

-Elbette...

-Bu söylediğinin doğru olduğunu pek sanmıyorum. Sesinde kesin bir ifade vardı. Çok genç olduğun muhakkak. Ama yine de evlenmek için akrabalarından izin alman gerekmez. Bu konuda sadece birbirimize karşı sorumlu olmalıyız. İspanya’ya geliş nedenini çok iyi biliyorum. Burada kendi hayatını yaşamak istiyorsun, öyle değil mi?

Evet. diye itiraf etti Linda. Gözlerinde keder yüklü bir ifadeyle baktı ona. Buraya kendi hayatımı yaşamak için geldim. Bir başkasına bağımlı olmak gibi bir niyetim yoktu.-

El Halid bu sözler üzerine güldü. Benimle birlikte yaşayacağın hayat. İngiltere'dekine kıyasla çok daha heyecan verici olacak. Gözlerindeki ifadeyi okumak benim için çok kolay. Yengem

dediğin kadın hayatını gölgelemiş. Gardiyanlara ihtiyacın yok senin! Amcam ve yengem benim için çok önemlidirler. Bana hep iyi davranmışlardır. Ama bazen Doris Yengeyle anlaşamıyoruz. Çok zor bir insandır. Bana hep görev duygusu aşılamaya çalışır. Ve sonunda ben tam gitmek üzereyken...

Dudaklarını ısırarak sustu. Devam et, dedi El Halid, sakın bir sesle. Linda bir an gözlerinin önüne gelen Doris Yengenin hayalini yok etmek istercesine omuzlarını silketti. Larry Nevins'le evlenmediği için pişman değildi. Bir orkestrada çalmak yerine ülke dışında çalışmaya karar vermiştim, dedi. Müziği çok seviyordum ama beklentilerim çok farklıydı. Solo çalmak istiyordum. Ama ne yazık ki bunun için gerekli olan özelliklere sahip değildim.

Üzülme gerek yok. Sen de benim için çalarsın. Yalnız benim için, anlıyor musun? istediğin gibi...

Linda karışık duygular içinde bir an sessiz kaldı. Bu sözler çok değişik anlamlar taşıyordu. Bu adamı bir yabancı gibi göremediğini fark etti o an. Dehşet verici bir duyguydu bu. Dudakları birbirine değdiği an aralarındaki yabancılık yok olmuştu sanki.

Doğu da evleniriz, dedi El Halid, esrarengiz bir tavırla. Çölde zaman yoktur. Manzara insanı büyüler. Geceleri dolunay muhteşem bir ışık denizi gibi doğar.

Linda. dudakları hafifçe titreyerek onun gözlerinin içine baktı. Karanlık, insanı içine çeken derin bir uçurumdu bu gözler. Az önceki sert ifade biraz yumuşamıştı. Ama yine de bu bakışlarda tehdit edici bir şeyler vardı.

Üzerindeki elbiseyi delip geçiyor, tenine işliyorlardı sanki.

Bir kadınla bir erkek arasında pek çok şey geçer. Bu tür ilişkilerin ilkel bir yapısı vardır. Kendimi, yeni baştan kibar bir adam haline getirmek üzere eğitmeye gerek görmüyorum.

İşte bu yüzden kötü bir adam olduğunuzu düşünüyorum.

Haklı olabilirsin. Bence kadınlar erkeklerin kendilerine hükmetmelerini isterler.

Bir başkasına bağımlı olma düşüncesinden hoşlanmıyorum.

Hükmetme konusunda çok ustayımdır.

Umarım öylesiniz.

Emin olmalısın, cloncella.

Bu adamın istediği her şeyi elde edebilecek güçte olduğu kesindi.

-Doncella ne demek. diye sordu. Bu sözü galiba ilk kez işitiyorum.

Bakire demektir. Seni tanımlamak için çok uygun bir sözcük, öyle değil rai?

-Peki ya bakire değilsem. Bu durumda nasıl bir tepki göstereceğinizi merak ediyorum.-Kısa bir sessizlik oldu. Genç adamın gözlerinde insanı kendine doğru çeken garip ve güçlü bir ifade belirmişti.

-Böyle bir şey olamaz.

-Bu durumda kendi ülkenizden bir kızla evlenmeyi düşünmez misiniz?

-Benim istediğim sensin.

Yani bir köle istiyorsunuz.

-Neden olmasın? Ruhunu ve vücudunu bütünüyle bir erkeğe veren kadın en mutlu kadındır Mutluluğa açılan kapının anahtarı erkektir. Doğunun esrarı, diye mırıldandı Linda. -Elbette. dedi genç adam, gülümseyerek. Avuçlarını yavaşça genç kadının dolgun göğüslerine bastırdı.

Linda korku ve heyecan karışımı garip bir duyguyla ürperdi. El Halid çok küçük bir hareketle şiddetli arzular uyandırabiliyordu.

Kuşatılmışlık duygusuna iyice kaptırmıştı kendini. Lütfen yapma. diye fısıldadı. Biraz düş kurabilmeliyim.

-Romantik düşler, öyle mi? Alaycı bir tebessümle bakıyordu ona. Şu anda kollarımın arasında tuttuğum, saçlarında altın pırıltılar oynayan kıızı istiyorum. Benim gerçeğim bundan ibaret. Bunun içinde romantik düşlere yer yok.

-Oh. Tannm. diye inledi Linda. Derin bir umutsuzluk içindeydi.

Bir an her şeyin bir rüya olmasını istedi. Ama hayır, buna inanmaya çalışmak faydasızdı.

Ona rüya gibi gelen tek şey. bütün bu olayları karşılayamaması, kendisini inanılmaz derecede güçsüz hissetmesiydi. Yakınında duran bu güçlü vücudu itmeye çalışıyor ama başaramıyor-du. Ona karşı çıkmaya çalışıyordu, ama her defasında ağzı o dolgun dudaklarla örtülüveriyor-du. Onun bakışlarındaki o karanlık, derin büyüünün etkisinden kurtulamıyordu.

Bana evet demeni istiyorum. dedi El Halid kararlı bir tavırla.

Ha... hayır...

Ağaca sırtını iyice dayamıştı. Genç adamın belini sıkıca kavradığını hissederek gözlerini yumdu. O el yavaş yavaş belinden göğüslerine doğru çıktı. Gözlerini açınca genç adamın bir hançer gibi parlayan gözleriyle karşılaştı. Umutsuz bir iç çekişle başını geriye attı. Çaresizliğinin sınırlarına varmıştı. -Peki, dedi yavaşça. -Kabul ediyorum.'

Bueno! diye bağırdı genç adam. Gel şimdi, sana bilezik takacağım, Fas'ta buldum onu. Som altındandır. Kaç para saydığımı çoktan unuttum. Bugüne kadar onu verecek kimse bulamadım. İs-panya'da âdettir. Yüzük değil, bir novia. yani altın bir bilezik verilir.

El Halid bunları söyledikten sonra Linda'nın bileğini sıkıca kavradı. İki insan arasında ne aşk ne de duygusal bir yakınlaşma vardı. Birbirlerine tamamen yabancıydılar. Ve sadece birkaç dakika sonra Linda o bileziği koluna geçirecekti. İnanılmaz bir durumdu bu. Romantik duygularla dolu olan Linda Layne gibi bir genç kızın bu şekilde davranması inanılır gibi değildi. Kendi davranışlarını bile çözümleyemiyordu artık.

Bölüm Dört

Linda üzerindeki ipek kumaşın yumuşaklığına arada bir dokunmadan edemiyordu. Bal rengine inanılmayacak kadar muhteşem bir kumaştı bu. Siyah ipekten çok şık bir ceket, kıyafetini tamamlıyordu. Hayranlığına rağmen bunları Kerim'in ısrarıyla giymişti. Artık ona 'Kerim' diye hitap ediyordu. En azından Fez sözcüğünü tellaf-fuz etmek kadar zordu bu. Linda Fas'ın Fez El-cedid kentine uçuyordu. İnanılmaz bir şeydi bu. Kerim'in özel uçağmdaydılar. Yan gözle genç adamın yüzüne baktı. Derin düşüncelere dalmış görünüyordu. Kerim, Linda'nın varlığının bile farkında değil gibiydi.

Onu fiziksel olarak cazip bulmadığı konusunda kendini ikna etmeye çabalamaktan vazgeçmişti artık. Ama Kerim El Halid onun için ilk karşılaştıkları anki kadar yabancıydı. Buna rağmen Fez'e vardıklarında evleneceklerdi. Linda bu adamın kansı olma düşüncesine henüz alışmamıştı. Bagajları pahalı eşyalarla, özellikle giyim eşyalarıyla doluydu. Bunların çoğu Linda'nın kaybolan eşyalarının yerini doldurmak üzere Barselona'dan satın alınmıştı. Kerim gümrük memuruna. Birkaç gündelik eşya. demişti. Bütün bu süre içinde kafası düşüncelerle doluydu. Kerim El Halid'le evlenmek Essex'teki o eski eve yenilgiye uğramış biri, olarak dönmekten çok daha cazipti. Linda bu gerçeği kendi kendine itiraf edince biraz rahatladığını hissetti. Essex'te çeşitli yaş gruplarından insanların bir örnek giyinmek gibi garip bir âdetleri vardı. Çok can sıkıcı bir şeydi bu. Sokaktan geçmekte olan bir yabancı bile o kapalı kapıların ardında hep aynı hayat tarzının yaşanmakta olduğunu hissedebilirdi.

Linda bilinmeyenlere giden yolu. Kerim'in deyişiyle. keşfedilmemiş toprakları seçmişti.

Alışveriş sırasında El Halid mağazadaki kadına novâa'sının saç rengine hayran olduğunu, bu renge uygun giysiler almak istediğini söylemişti. Yavaşça elini saçlarına doğru götürdü. Başının üzerinde çok zarif bir şapka vardı. Şapkanın koyu bal rengi, saçlarının ve gözlerinin rengine çok iyi uyuyordu.

Mükemmel bir kadınsın sen. Kerim oturduğu yerde biraz yan dönmüş ona bakıyordu. Bir erkek senden iyi yol arkadaşı bulamaz. Sessizce oturuyor ve benim rahatça düşünebilmemi sağlıyorsun.-

Linda bu sözler üzerine gülümseyerek baktı ona. Bir an göz göze geldiler. Çok derin düşüncelere daldığınızı görüyorum. senor.

Çok resmi konuşuyorsun benimle. Merak ediyorum, evlendiğimiz zaman da böyle mi olacak.

Bu sorunuza ancak evlendikten sonra yanıt verebilirim, senor.

Evlenme sözcüğünü ne zaman kullansa içinde garip bir yabancılaşma duyarak irkiliyordu. Sanki bindiği asansörün onu nereye götürdüğünü bilmiyor, belli belirsiz, yabancı bir korku duyuyordu. Asansör içinde Kerim'in kendisini beklediği gizli bir odaya doğru iniyordu. Evliliğin sırlarını o odada öğreneceğini biliyordu. Bir kadının hiç tanımadığı biriyle evliliğin mahremiyetini paylaşması çok güçtü.

-Fez'de evlenme düşüncesi seni heyecanlandırıyor mu?

Fez çok güzel bir sözcük. Şu pencereden dışarı baktığım zaman bulutların üzerinde uçtuğumu görüyorum. Ayağını yere basarak yürümekten çok farklı bir duygu bu.

El Halid hafifçe gülümseyerek Linda'yı tepeden tırnağa süzdü. Bakışlarında hayranlık dolu bir ifade vardı.

Sen muhteşem bir kadınsın, mia. diye fısıldadı. Bu elbiseler sana çok yakışıyor. Kendimi zaman zaman bir sanat şaheserini keşfetmiş bir gezgin gibi hissediyorum. Yarın birlikte imamın karşısına çıkacağız. İşte o an geldiğinde gözüme her zamankinden daha güzel görüneceksin. -

Yoksa dinsel törenle mi evleneceğiz?

Linda'nın kalbi heyecanla çarpmaya başladı. Evlenme törenlerinin oralarda Arap din adamları tarafından yapıldığını duymuştu. El Halid baba tarafından Arap'tı. Bütün bunlar ne kadar ilginçti. Ansızın akıma can sıkıcı bir şey geldi. Bir yerde okumuştı. Araplarda evlenmek çok kolaydı ve boşanmak erkeğin isteğine bağlıydı.

Dinsel töreni çok beğeneceksin. dedi genç adam. Yüzünde yine o karanlık, otoriter ifade belirmişti. -Batılı bir kızla evlenmem en ufak bir sorun bile yaratmayacak. diye devam etti. Buna inanmanı istiyorum. Tören sırasında Doğulu bir kadın gibi giyinmeni istiyorum. Umarım sence bir sakıncası yoktur.

Linda kısa bir an düşündü, sonra başını iki yana salladı. Bu tür âdetler her yerde değişiyor. dedi. İngiltere'de evlenmenin bile kendine göre bazı değişmez kuralları var. Bence hiçbir sakıncası yok.

El Halid içine çektiği sigara dumanını dolgun dudaklarının arasından yavaşça bıraktı. Linda hafif bir heyecan duydu. Göz göze geldikleri an bakışlarını kaçırdı.

-Senin rahat olduğunu gördükçe içim huzurla doluyor. dedi, genç adam. Artık önceki kadar endişeli olmadığını anlıyorum. Tanışmamız ve evlenmeye karar vermemiz biraz ani oldu, biliyorum. Buna rağmen içinde bulunduğumuz durum seni rahatsız etmiyor. Öyle değil mi?

Evet, rahatsızlık denemez sanıyorum. Elini karnıyla göğüsleri arasına hafifçe bastırdı. Burada sürekli kanat çırpın bir kelebek var. Bu sözler üzerine El Halid'in bakışları değişiverdi

Genç kızı uzun uzun süzdü.

Doğuda kadınların ayak bileğine ince bir bilezik takarız. Yanımda bir tane var. Yarın onu takmanı istiyorum. Halhal denen bu bilezik ağır değildir ve üzerinde çok ince işlemeler vardır. Kadınımın Arap içgüdülerine sahip olduğunu hissediyorum ve bu beni çok memnun ediyor.

Linda için çok şaşırtıcı sözlerdi bunlar. Bir süre ne diyeceğini bilemedi. Ne tür bir adamla bir. likte olduğunu zaman zaman anlar gibi oluyordu. El Halid bir yandan modern bir hayat yaşıyor. öte yandan yüzyıllarca öncesinin âdetlerini uyguluyordu.

Yarın sen de geleneksel giysiler mi giyeceksin?

-Elbette. Ağzından halka biçiminde bir du man çıkararak üfledi. Şeyh giysileri içinde olacağım. Ancak çok önemli törenlerde giyerim Biliyorsun ben gerçek bir şeyhim.

Linda hafifçe gülümsedi. -Benim gibi sıradan bir İngiliz kızının gerçek bir şeyhle evlenmesi ne kadar ilginç. Rüyamda görsem inanmazdım. Seninle evlenince ben de aynı ün vana sahip olacak mıyım?

• Evimde bulunan insanlar sana lellah diye hitap edecekler. Bir soyluluk alâmeti olarak leydi -lik ünvanı ile eş değerdedir. Kısacası, yarın bu saatlerde Leydi Linda olacaksın.

Genç kızı başını sallayarak gülümsedi. Ün-vanların benim için önemi yok. Kerim. dedi.

Seninle ilgili olarak bilmem gereken her şeyi biliyorum. Kendine benim gözümle bakabilsey-din ne demek istediğimi çok iyi anlardın.

-Kuşu güzel gösteren üzerindeki tüylerdir.-dedi Linda. Çok güzel olmadığını biliyorum. Bir kere burnum dümdüz, ağzım çok büyük.

Fakat bütün bunlar bir araya gelince mü-kemmel bir bileşim oluşuyor.

Bunları söyledikten sonra yavaşça uzanıp genç kızın sağ elini bileğinden tuttu. İncitmekten korkuyormuş gibi hafifçe okşadı. Bu küçük dokunuşun Linda'nın içinde şiddetli bir arzu fırtınası yarattığını çok iyi biliyor olmalıydı. Onun ürperen kolunu dirseğine doğru okşar, ken, Teninin yumuşaklığı içimi yakıyor, diye fısıldadı. Seni istiyorum. Teninin her yerini... Ayak bileklerinden saçının teline kadar. Çok güçlü bir duygu bu ve ikimiz de aynı anda yaşıyoruz. Bu durumda aramızda yabancılığa yer yok.

Az sonra genç adam koltuğuna yaslandı ve uşağa öğle yemeğini söyledi.

Linda az önce işittiği yakıcı sözlerin etkisinden kurtulamamıştı. Şiddetli bir fırtına, karşı konulamaz bir güç onu Kerim El Halid de Torres'in kollarına savurup atmıştı.

Şampanya alır mısın, lellah? Kerim'in sesi genç kızın düşüncelerini böldü.

Oh, evet, lütfen...

Bana bir viski. dedi Kerim. Uşak saygıyla eğildi ve bir iki adım geri geri gittikten sonra uçağın mutfak bölümüne açılan kapıda kayboldu.

Linda genç adama dönerek, Tutucu bir Arap değilsin, dedi.

El Halid başını salladı. Ne aziz ne de şeytan olmak isterim. dedi. Kendine göre kuralları olan bir adamım ben.

Bu adamın kalbini kırmayı kimse başaramamış olmalıydı. Oysa o kadınlara acı çektirebilecek güçteydi.

Yemekleri beğeneceksin, diye fısıldadı genç adam. Nelerden hoşlandığını biliyorum. Bu son sözleri öyle bir tavırla söylemişti ki. Linda içinin titrediğini hissetti. Onun ellerinde istenen her notayı vermeye hazır bir çello gibi duyum-suyordu kendini.

Ne ısmarladın? diye sordu, büyülenmiş gibi bir sesle.

Şaraplı mantar, tereyağında hafifçe kızarmış biber, hafif sebzelerden oluşmuş zeytinyağlı bir yemek, çilekli ve kremalı pasta.-Hmm. nefis.

Nefis, diye mırıldandı genç adam. Bakışlarını Linda'nın hafifçe aralık duran dudaklarından ayıramıyordu. Sonra dalgın bir ifadeyle. Az önce ne düşünüyordun? diye sordu.

Bilmiyorum. Bazen bütün bunlar bana bir rüya gib; geliyor. Her şey o kadar çabuk oldu ki... -Seni uçağa atmış kaçırıyorum gibi.

-Evet, biraz öyle.

Yavaşça uzanarak genk kızın başındaki şapkayı çıkardı.

-Benim sevgili şapkama böyle kötü davranmamalısın. dedi Linda. -Yoksa ondan hoşlanmıyor musun?

Saçlarını görmeyi tercih ederim. Gözlerini genç kızın omuzlarına dökülen saçların ışıltısından ayıramıyordu. Linda saç biçimini yıllardır değiştirmemişti. Okula kayıt olacağı gün gittiği kuaför ona Doris Yenge nin istediği biçimi vermişti. Doris Yenge'ye göre o yaşta bir kız. saçlarına çocukça bir biçim vermeli ve büyüklere özenmemeliydi.

O yaşlı ve huysuz kadının tepkisini çok merak ediyordu. Barselona da bir ara fırsat bulup ona kart atmış ve her şeyi kısaca anlatmıştı. Hemen koşup zavallı Henry Amca'ya durumu anlatacaktı herhalde. Sonra kan koca karşılıklı oturup genç kuşağın garipliklerinden söz edeceklerdi. Geri dönüş yoktu artık. Bir gün sonra kocası olacak adamla birlikte, bulutların arasında doğuya doğru yol alan bir uçağın içindeydi. Uşak az sonra elinde bir içki tepsisiyle geldi.

Linda bir süre şampanyanın hızla yüzeye çıkan ince köpüklerini seyretti. Bir yudum aldıktan sonra El Halid e dönerek. Gerçekten, nefis. dedi

Kerim boğuk bir sesle güldü. Seni memnun etmek çok kolay. Linda. dedi.

Biraz saf olduğumu kabul ediyorum. dedi genç kız. Yani hayatına giren diğer kadınlarla karşılaştırılırsam...

Parf m n n kokusunu dünyaya değişmem. Kendine özgü çok tatlı bir havan var senin. Bunu daha önce karşılaştığım ve beraber olduğum kadınların hiçbirinde bulamadım. Sen. Çok farklısın.

şey... Sanırım, çok kadın tanıdın.

Binlerce. Ama şunu bilmeni isterim ki hayatımda zevklere önemli bir yer veremedim. Çok meşguldüm çünkü. Linda'ya eğilerek gülümsedi. Çöldeki evimde yüzlerce hurinin beni beklediğini sanıyorsun galiba.

Umarım böyle bir şey olmaz.

Hayatımda senden başka kadın olmasını istemiyorsun, öyle mi?

Linda başını salladı. Kerim, her şey yolunda gidecek, değil mi? Pek çok bakımdan hâlâ birbirimize yabancıyız...

Böyle şeyler düşünme. Bizi bir araya getiren koşullan ikimiz de çok iyi biliyoruz. Kendine karşı dürüst olmalısın.

Bu sözler gerçeği yansıtıyordu. Aynca onun her dokunuşunda derin bir cinsel heyecan duyduğu kuşkuya yer bırakmayacak kadar açıktı. Onunla birlikte olmak istiyordu. Bunu ink r edemezdi. Cenneti onun kollarının arasında bulacağına inanmıştı. Hayatında ilk kez bu derece yoğun bir cinsel arzu duymuştu.

Bir genç kızın romantik d ş leri seni sandığımdan daha çok etkiliyor olmalı, dedi El Halid. Kanatların çok narin. Onların incinmesine asla izin vermeyeceğim.

Linda hafifçe titredi, elindeki bardağı dudaklarına götürerek bir yudumda bütün şampanyayı i ti. Bir süre sonra hayatındaki her şeyi ona borçlu olacaktı. Fez'e gittikten sonra El Halid'in elinde olacak ve hayatını ona teslim edecekti.

Ayağını bu şekilde sallarken, durmadan kuyruğunu oynatan sinirli bir kediye benziyorsun. Bence daha rahat olmalısın.

Müzik sınavına girerken de böyle şeyler hissediyordum. Sinirli sinirli gülümsedi. Zor duruma d ş mekten ve sınavlarda kötü not almaktan oldum olası nefret ederim.

Çok hassas bir ruhun var, mia lindo.

Korkarım,  yle, Kerim.

Korkma. Bardağını kaldırdı ve viskisinden büyük bir yudum aldı. Bu kadar duyarlı olduğunu görmek, beni memnun ediyor.

Uzun bir süre gözlerini birbirinden ayıramadılar. Genç adamın bakışlarında şiddetli bir sahiplenme duygusu vardı ve bu duygu Linda'nın ruhuna işliyordu.

O anda duyduğu heyecan yüzüne çıplak bir korku biçiminde yansıyor.

•Oh, Kerim. diye inledi. Keşke daha çok ortak yanımız olsaydı.

Bundan fazlası olabilir mi? Bir çocuğu yatıştırmak ister gibi, çok sakın bir sesle söylemişti bu sözleri.

Balayımda giyeceğim elbiseleri bile sen seçiyorsun. Belki de yanlış bir şey giyeceğimden korkuyorsun.

Genç adamın bakışlarında birden sert bir ifade belirdi. Yanılıyorsun. Unda, dedi. Seni Barselona'da kentin en görkemli mağazasına götürdüm. çünkü en iyisini almanı istiyordum. Biçim bakımından, renk bakımından en iyisini giymelisin her zaman.

Zaman zaman beni satın almışsın gibi geliyor.

•Ne var bunda? Benim karım istediği her şeyi elde edebilmeli.

Arap kanı taşıyan bir İspanyol olarak konuşuyorsun şimdi.

Bu düşünce seni neden rahatsız ediyor, anlamıyorum.

Senin gibi erkeklerin kadınları hep avuçlarının içinde tutmak istediklerini işitmiştim.

İnsanların çoğu bilmeden konuşur. dedi genç adam alaycı bir tavırla. İnsanın bir kadına sahip olması ve ondan çocuk istemesi kötü bir şey değil ki- Evine çok düşkün bir erkek iyi değildir. Evin kadını huysuzlaştırır bu.

Seni evine düşkün bir erkek olarak düşünemiyorum. Bir an göz göze geldiler ve Linda onu hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağını düşündü. Yoksa çaresiz bir durumda mıydı? Kendisinden istenen masum vücudunu sunmasından başka ne olabilirdi?

O anda genç adamın bakışlarında ateş gibi yakıcı, garip bir ifade görerek irkildi. Ona sahi-biymiş gibi bakıyordu, istediği her şeyi yapabiliyordu ona. El Halid hayatta her şeyle karşılaşmıştı. Kanlı savaflara katılmış, düş kırıklıklarına uğramış, zaferler kazanmıştı. Duyguları hayatın katı kuralları içinde sertleşmiş bütün erkekler gibi bir çocuğa sahip olmak, küçük bir bedenin içinde yeniden dünyaya gelmek, yeni bir hayata kavuşmak istiyordu. Çöldeki evden söz et bana. dedi, konuyu değiştirmek istercesine. Çok mu büyük?

Büyüktür, diye karşılık verdi genç adam, ciddi bir ifadeyle. Çevresinde çok geniş bir avlu vardır. Duvarları sarmaşıklarla, odaları çiçeklerle süslüdür. Sürekli orada kalmak isterdim, ama İspanya'daki şato benim için daha güvenli. Biliyorsun Ortadoğu'da sık sık karışıklıklar olur. Şato benim için bir çeşit sığınmak Dona Domaya gibi geçici bir süre sığınacak yer arayanlar için de aynı ihtiyacı karşılıyor. Biliyor musun, Dona Domaya'nın daha uzun bir süreye ihtiyacı var Kocasısı Luis'in öldüğüne inanabilmesi, bu fikre alışması gerekiyor.

Viskisini bir yudumda bitirdi. Fez'de bu tür sorunlarımız olmayacak, diye devam etti. Orada sen ve ben yalnızca kendi sorunlarımızla ilgileneceğiz. Linda genç adamın bakışlarındaki hükmedici ifadeyi görmezlikten gelerek hafifçe gülümsedi. Fez'de geçmişlerinden kopacaklardı ve El Halid orada genç kızın geleceğine hükmedecekti. Kendini bir an onun güçlü kollarının arasında yatarken hayal etti. Kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı.

Yemeklerini yerlerken El Halid ona birlikte kalacakları odayı anlattı. Odanın her tarafı mozaiklerle kaplıydı ve ortada fiskiyeli küçük bir havuz vardı. Oda mermerden yapılmış geniş ve serin bir balkona açılıyordu.

Evin bitişiğindeki çiçek bahçesi Linda'nın çok hoşuna gidecekti. Ay ışığında açan egzotik Çiçekleri daha önce gördüğünü sanmıyordu. O bahçede her zaman rengârenk kelebekler uçuşurdu.

Sonra çölü anlatmaya başladı. Linda bir yandan çilekli pastayı yiyor, bir yandan genç adamı dinliyordu. Çöl sınırsız ve acımasız bir kum okyanusuydu. Gündüzleri kızgın güneşin altında yanan kumlar, geceleri ayın büyüleyici beyaz ışıklarıyla yıkanırdı. Gökyüzünde yıldızlar doğunun nadide mücevherleri gibi parlardı.

•Çöl vahşi bir güzelliğe sahiptir. diye mırıldanarak önündeki kahveye bir şeker attı. Çöl fırtınası denizdeki fırtınadan çok daha şiddetli olur. Hızla esen rüzgâr kumlan kocaman bir bulut gibi havalandıp oradan oraya savurur. Buna rağmen çölün genişliği insanın içini garip bir huzurla doldurur. Bomboştur, sonsuzluğa doğru uzanıp gider sanki... Allah'ın sonsuz bahçesi gibi...

Az sonra Linda'ya uçağın altında uçsuz bucaksız uzanan çölü gösterdi. Genç kız İspanya'nın artık çok gerilerde kaldığını hissetti o an. El Halid. kişiliğindeki İspanyol özelliklerini de geride bırakmış gibiydi. Fez'e yaklaşırlarken yanındaki erkeğin tam bir Arap olduğundan kuşku duymuyordu. Bu adam Şeyh Kerim El Halid den başkası değildi artık. Barbarca kuralların uygulandığı vahşi toprakların sahibiydi. Oradaki gelenekler Batı yanrın küresinde geçerli olan geleneklerden tamamen farklıydı. Bu topraklarda haram diye bir kavram geçerliydi. Bir evin içinde bulunan şeyler o evin efendisi dışında herkese haramdı. Sokakta yürüyen kadınlar vücutlarını yabancı ereceklerin bakışlarından saklamak için kara çarşaflara bürünmek zorundaydılar.

Uçak havaalanının üzerinde daireler çizerek alçalıyordu. Linda artık geri dönüş olmadığını biliyordu. Günün birinde dönse bile kendisi olmayacaktı artık. Evlilik bağıyla kendini bütünüyle Doğulu bir erkeğe bağlıyordu. Bu evliliğin ne kadar süreceğini bilemiyordu. Belki de Kerime istediği çocuğu verince serbest kalacaktı.

Pencereden giren parlak güneş ışığı Kerim'in bir gün önce taktığı altın bileziği ısıtıtlara boğuyordu. Öteki bileğinde, içinde annesinin resmi olan kalp biçimindeki kolyenin takılı olduğu bilezik vardı.

içinde garip bir güvensizlik duydu. Boğazına bir şeyler takılmıştı sanki. Onun da küçüklüğü sevgisiz geçmişti. Annesi onu sever miydi, kim bilir? Sevseydi küçücük kızını bırakıp gider miydi? Ya babası... Onu başından atmak için kardeşine vermişti. Doris Yenge ise onu katı bir baskı altına almaktan başka bir şey düşünmemişti. Çocukluğunu hiç yaşamamıştı Linda. Yabancı bir

toprağa ayak basmak üzere olduğu bir anda bu gerçeği çok daha iyi anlıyordu.

Kerim'e bir çocuk doğurursa onu çok farklı yetiştirecekti. Küçük bir çocuğun hayatı katı kurallara bağlanmamalıydı.

Yaşadığı ev çocuk kahkahalarıyla çınlamalıydı. Çocuk dediğin, oynamalı, gülmeli. mutlu olmalıydı. Hiçbir konuda kısıtlamamalıydı onu. Şunu yapma, bunu yapma diye emirler vermemeliydi. Bir çocuğun geceleri yorganı başına çekip ağlaması katlanılmaz bir şeydi. Unda kendi çocuğuna böyle bir acıyı yaşatmamaya kararlıydı.

Ne kadar sessizsin.

Linda elini kavrayan esmer, güçlü ele baktı. Korkuyor musun yoksa?

Çocukluğumu düşünüyordum. Genç adamın bakışlarında sorular belirdi. Çocuğumuz olursa. onu istediğim gibi yetiştirebilecek miyim? dedi Linda. Sesi titremiştii bunu söylerken.

Elbette. dedi genç adam. Onun elini ısıtmak ister gibi avuçlarına aldı. Seni kendi çocuğundan ayıracak kadar katı yürekli değilim.

Söz ver. Kerim.

Söz veriyorum. Genç adam hafifçe kaşlarını çattı. Ne oluyor sana böyle?

Çocuğumu bir İngiliz annenin eğitimine teslim etmek beni memnun eder. En çok istediğim şey bu. biliyorsun. Mükemmel bir anne olacağın kuşkusuz.

Elimden geleni yapacağım, dedi Linda. Göz pınarlarında biriken birkaç damla yaş parmak uçlarıyla sildi. En önemli şey sevgi, diye devam etti.

Kendi deneylerimden biliyorum bunu. İkimiz de sevgiden yoksun büyüdük.

Küçük bir çocuk kendini yetişkinlere karşı nasıl koruyabilir.

Sevgili yavrum. Öyle sanıyorum ki bu konu seni çok üzüyor. Kendini güvende hissetmelisin. Bana güvenmemen için neden yok. Öyle değil mi?

Uçağın tekerlekleri havaalanının zeminine değmişti. Linda güvensizliğinin sebebini çok iyi biliyordu. Ama ne yazık ki, dilinin ucuna kadar gelen gerçeği ifade edebilecek güce sahip değildi. Otuz altı yıllık hayatında bir kere bile olsun aşkı tatmamış bir adamla birlikte olmak kolay değildi. Aşk sözcüğünü onun dudaklarından işitmek, onun dokunuşlarında yaşamak isterdi.

Havaalanı pek kalabalık değildi. El Halid birkaç adım önden yürüyor. Linda ise peşinden geliyordu. Geniş kapıdan geçtiler ve kendilerini bekleyen limuzine doğru yürüdüler. Bu arada onları Fez kentinin dış semtlerine götürecek, oradan çöle geçeceklerdi. Havada garip bir koku vardı ve güneş ortalığı kavuruyordu. Fez kentinin etrafı kalın bir duvarla kaplıydı. Kente girmek için geniş bir kapıdan geçmek gerekiyordu. 'Doğu'nun kapısı', diye içinden geçirdi Linda.

Hüzünlüydü. El Halid'in onun yanında yürümesini. hatta kolunu omzuna dolmasını isterdi. Ama bu ülkede herkesin önünde böyle bir yaklaşma mümkün değildi. Burası bir Avrupa kenti değildi kuşkusuz. Çiftler birbirlerine yakın duramazlardı ve erkek, galiba her zaman, böyle iki adım

önden yürümek zorundaydı. Arabaya bindiklerinde de aynı durumun devam etmesi Lindayı biraz şaşırttı. El Halid sanki yabancıymışlar gibi uzak ve resmi duruyor, hatta Lin-da'yla göz göze gelmek istemiyordu.

Linda duygularını belli etmemeye çalışarak arabanın penceresinden dışarıyı seyretmeye koyuldu. Upuzun bembeyaz minareler gökyüzüne doğru yükseliyordu. Araba, yolu kesen büyük baş hayvanlar ve eşeklerden ötürü ikide bir durup koma çalmak zorunda olduğu için çok yavaş yol alıyordu. İnsanların giysileri çok tuhaftı. Üstlerinden dökülüyordu sanki. Kadınlar bu sıcakta sınıksız örtünmüşlerdi. Sadece burunlarının ucu görölüyordu. Tozların içinde zorlukla ilerleyen zavallı eşekler bir deri bir kemiktiler. Yanlarında yürüyen insanlar ellerindeki sopalarla onları durmadan dürtüyorlardı.

Az sonra kentin cıski mahallelerini geride bıraktılar. Önlerinde geniş verandaları olan beyaz evler görünüyordu. Buradaki kadınlar da örtülüydü, ama üzerlerindeki çarşaf daha düzgündü. Verandalar rengârenk çiçeklerle süslüydü.

San, belki ipekten bir çarşafa bürünmüş bir kadın dikkatini çekti. Verandada tıpkı altından bir heykel gibi oturuyordu. Birden küçük bir çocuk çıktı ortaya, kadına doğru koştu ve sıkıca sarıldı. Parlak güneşin altında bu sahne genç kızın belleğine kazınmıştı.

Uzaktan garip bir insan sesi geliyordu. Müezzin, Müslümanları ibadete çağınvor olmalıydı. Linda bu insanların ibadet şekillerini daha önce okuduğu bir kitaptan öğrenmişti. Yan gözle Ke-rim'e baktı. Genç adamın sert profili aydınlık camın önünde karanlık bir silüet halinde görünüyordu. Tam Arap profili bu', diye geçirdi içinden. El Halid'i şeyh kıyafeti içinde, kendisini ise çarşafı bürünmüş olarak gözlerinin önüne getirdi. Kerim, genç kızın düşüncelerini okumuş gibi birden başını çevirerek keskin bakışlarla baktı ona. Bu hareket Linda'ya bir şahinin bakışını hatırlatmıştı.

Bir gün birlikte pazara gidelim, dedi genç adam. Çok gürültülü ama büyüleyici bir yerdir.

Sevinirim, diye karşılık verdi Linda. Çok ilginç bir kent.

Fas'ın en eski kentidir. Her şey doğuludur burada. Zaman kavramı yoktur.

Babam bu kentte bir sarayda doğdu ve yine bu kentte toprağa verildi.

Bunları söylerken sesinde belli belirsiz bir üzüntü vardı. O anda duyduğu sempatiyi göstermek için onun elini tutmak istedi. Genç adam elini çevirdi.

Linda önce şaşırdı ama, bu garip davranışın anlamını çözmesi uzun sürmedi.

Ev. leninceye kadar yabancıydılar ve birbirlerine dokunmamaları

gerekliyordu.

Linda gelin olarak gireceği evi gördüğünde güneş batmıştı. Gökyüzünü ince bir hilâl süslüyordu. Kerim gökyüzünü göstererek, Bak. bakire ayı, dedi.

Sesinde kışkırtıcı bir ton vardı. Açık pencereden başını biraz uzatarak havayı kokladı.

Bu güzel koku nedir? diye sordu Linda.

Yasemin, diye fısıldadı genç adam.

Arabadan inip eve doğru yürüdüler. Duvarlar sarmaşıklarla, çiçeklerle kaplıydı.

Büyüleyici, diye mırıldandı genç kız. Ay ışığında göz göze geldiler.

Kerim onun yüzünü yavaşça avuçlarının arasına aldı. Küçük bir kız çocuğuymuş gibi bakıyordu ona.

Şu anı hafızama kazımak istiyorum, diye mırıldandı. Belki bir daha hiçbir zaman bu kadar genç ve masum görünmeyeceksin. Erkeklerin karakteri çok değişiktir. Seni asla incitmeyeceğimi nasıl söyleyebilirim?

Ama... Ben değişebileceğini düşünemiyorum Kerim.

Genç adamın sakın yüzünde öyle anlaşılmaz bir ifade vardı ki bir an içinde garip bir korku duydu. Sanki ay ışığının altında bir yabancıyla birlikteydi.

Ama yine de açıklayabilirdi. Böyle bir adamın Country Club'teki bir erkek çocuğu gibi davranmasını bekleyemezdi. El Halid'in kadın erkek ilişkilerine ve evlilik kurumuna farklı bakması çok doğaldı.

•Hayatımda karşılaştığım en duyarlı insan sensin, Linda. Az önce söylediklerimi bu açıdan yorumlamayı isterim. Bu duyarlılık senin için çok tehlikeli olabilir. Nedenini biliyorsun.

Evet, çok kolay incindiğimi biliyorum.

Linda çocukluğunda yarattığı hayal dünyasını hiçbir zaman tam olarak terk etmemişti. Okuldaki öğretmenleri onun hayalci olduğunu söylerlerdi. Hatta hakkında hazırlanan raporlarda bile, Kendi dünyasında yaşar, gibi ifadeler yer alırdı. Bu tür raporlar Doris Yenge'yi rahatsız ederdi. Ama amcası anlayışla karşılardı bu durumu ve onu müzisyenliğe özendirmeye çalışırdı.

Seni çok istiyorum, diye mırıldandı El Halid. Kendini bilmez bir yan işime karışır da evlenmemizi önlerse onu ellerimle parçalayabilirim.

Sen bir barbarsın. dedi Linda. gülümseyerek. Benim kocam değil de sahibim olacakmış gibi konuşuyorsun.

El Halid bu sözler üzerine esrarengiz bir tavırla gülümsedi.

Eve girdiklerinde Linda şaşırdı. Daha önce bu kadar güzel bir ev görmemişti. Evlilikle ilgili kuşkuları kısa bir an için yok olup gitti. Kerime törenin yapılacağı salonu görmek istediğini söyledi.

Genç adam onu geniş bir salona götürdü. 'Sa-ray gibi bir yer.' diye geçirdi içinden. Loş ışıklarla aydınlatılmış bir salondur burası. Ortada, içinde pırıl pırıl berrak bir suyla dolu küçük bir havuz vardı. Havuza doğru yürüdüğünde zeminin küçük, renkli mozaiklerle kaplı olduğunu fark etti. Birden Doğulu insanın zamanının büyük bir kısmını neden evinde geçirmek istediğini anladı. Huzur verici, insanın yüreğinde ferahlık duygulan uyandıran bir yerdi burası.

Bölüm Beş

Ras Blanca çekip çevirmesi güç bir evdi. Çoğu erkek olan hizmetkârlar uzun beyaz elbiseler giyiyor, başlarına sarık sarıyorlardı. İki kadın Linda'nın

kişisel hizmetçisi olarak görevlendirildi. Genç kız hayatında ilk kez böyle bir şeyle karşılaştığı için oldukça tedirgindi. Safiye, hanımının giysileri ile ilgili gerekli bakımı yapacak, Pervane ise saç bakımına ve giyinmesine yardımcı olacaktı.

Çok ciddi bir dil sorunu vardı, çünkü hizmetçiler tek kelime bile İngilizce bilmiyorlardı. Safiye Linda'nın eşyalarını yerleştirmeye başlayana kadar aralarında iletişim kurulamadı.

Şeyh evlenme töreni sırasında doğulu kadınlar gibi giyinmemi istedi. Sence nasıl bir şey giymeliyim, Safiye?

Arap kızı bir kaç adım geri çekilerek Linda'yı dikkatle süzdü. Sonra görevine büyük önem veren insanların edasıyla, Bu konuda gerekli emirler bir hafta önce verildi, lellah, dedi. Sonra gardırobun kapısını açtı. İçeride altın ve incilerle işlenmiş beyaz bir giysi asılıydı.

Linda söyleyecek söz bulamıyordu. Safiye, kendisinin işlediğini belirterek elbiseyi dolaptan çıkarıp biraz daha yakından gösterdi.

Ne kadar beceriklisin. Safiye, dedi genç kız, hayranlıkla. Büyük bir incelikle işlenen kumaş beyaz ipektendi.

-Arap kızları bu tür işleri çok küçük yaşta öğrenirler, lellah. Linda'nın iltifatı karşısında şaşırmış gibi bir hali vardı. Kendi düğün elbisemi de ben yaptım, diye devam etti. Ayrıca yatak örtülerini işledim, kocama gömlekler diktim. İngiliz kızları da aynı şeyi yapmaz mı?

Yıllar önce belki yaparlardı. diye karşılık verdi Linda. İnce ipeği hafifçe okşadı. Bu elbisenin peçesi var mı? diye sordu.

Peçe takmanız gerekir, lellah..

Linda gülümsedi. Safiye ciddi bir tavırla. Peçe çok önemlidir, dedi.

Evlendikten sonra bir odada yalnız kalıncaya kadar güvey gelinin yüzünü görmemelidir. Ancak baş başa oldukları zaman peçenin açılmasına izin var. Anlıyorum. diye mırıldandı. Linda. Gelin yüzünü saklamalıdır. Bu durum güveyin arzula-nnı kamçılıyor herhalde.

Safiye bu sözlerden bir şey anlamamıştı. Gözlerini kırıştırarak Linda'ya baktı. Onun ne kadar sinirli olduğunu fark edememiş, sözlerinin anlamını kavrayamamıştı. Bir İngiliz kızının bir Arap kızı gibi evlenmesinin çok güç ve biraz da rahatsız edici olduğunu nası bilebilirdi?

Linda kalbinin hemen altındaki kelebeğin kanat çırpmaya başladığını hissediyordu. Arap kızının bunu fark etmemesi için konuyu değiştirmeliydi.

•Çok beğendim, dedi. Düğünümde böyle bir elbise giymek beni çok memnun edecek. Bu konuda sana kim emir verdi.

Safiye elbiseyi özenle gardıroba yerleştirirken. Efendim emirleri Hüseyin'e ilettili. Bunun üzerine beni gerekli şeyleri almam için pazara gönderdiler.

Kumaşı oradan aldım. Altın ve incileri en iyilerinden seçtim.

•Çok iyi yapmışsın. Sana teşekkür borçluyum.

Yavaşça yatağın ayak ucuna oturup ayakkabılarını çıkardı.

İçinde yaşadığı bu garip ortama yavaş yavaş alışacaktı. Zaman zaman çevresinde gördüğü şeyler ona yıllar önce okuduğu bir kitabı hatırlatıyordu. Kitabın adı Arabistan Geceleri idi. Doris Yenge'yle yaşamaya başlamadan önce okumuştı onu. Bı daha da yanından ayırmamıştı. Fakat Doris'in evine taşınınca kitabı elinden almışlardı. Yengesi bu tür şeyler okumasını istemiyordu. Hayal ürünü, saçma sapan hikâyelerdi bunlar. Linda gibi bir genç kızın klasik eserleri okuması gerekiyordu. Kendini daha değerli şeyler okumaya hazırlamalıydı. Henry Amcasının klasiklerden oluşan bir kitaplığı vardı. Linda dünya klasikleriyle ilk kez bu küçük kitaplıkta tanıştı. Çok sonra Jane Austen' in romanlarını okumasına izin verildi.

Çocukluk anılarından kurtulmak zordu. Hiç ummadığı bir anda sanki gizli bir güç tarafından geçmişe doğru çekiliyordu. Böyle anlarda yavaşça odasından çıkıp gelin odasına geçiyor, o serin ve insana huzur veren salonda ağır adımlarla dolaşarak geçmişi, özellikle çocukluğunu düşünüyordu.

Çocukluğunu ve ilk gençliğini bu geniş mermer duvarların arasında sonsuza dek yitireceğini hissediyordu.

Çok solgun görünüyorsun, lellah..

Gelinlikle birlikte giyeceğim ayakkabılar biraz dar gibi, dedi genç kız. Safiye'nin yüzünde o anda endişe dolu bir ifade belirdi. Oysa ayakkabıların pek önemi yoktu çünkü elbisenin eteği yerleri süpürüyordu. • Şeyh'in bu noktaya dikkat edeceğini hiç sanmam, dedi gülümseyerek. O sırada bütün dikkatini peçe üzerinde toplamış olacak.

Safiye odadan çıktıktan sonra yatağa uzanıp bir süre tavanı seyretti genç kız. Kendini bırak -sa uyuyabileceğini hissediyordu. Tam o anda kapı vuruldu.

Gelen Pervane'ydi. Saygılı bir tavırla banyonun hazır olduğunu bildirdi.

Linda'yı da banyo yapmak üzere hazırlaması gerekiyordu.

Bu evlerde özel hayat diye bir şey yoktu. Özellikle bir kadın için. Linda bu gerçeği anladığından beri bu sevimli Arap kızlarının yakınlığına alışmaya çalışıyordu. Çok -kibar insanlardı ve ona karşı dostça davranıyorlardı.

Onların önünde çırlıçıplak kalmak biraz can sıkıcıydı kuşkusuz. Ama bu duruma itiraz edemezdi. Böyle bir şey yaparsa kızları işten atabilirlerdi.

Banyodan çıktıktan sonra kızların yardımıyla giyindi. Türkuvaz rengi giysisinin kumaşı inanılmayacak kadar yumuşaktı. Bele iyice oturmuş olmasına rağmen oldukça boldu. Kollan dirseklere kadar iniyor ve vücudu serin tutuyordu.

Linda'nın saçları banyoda kullanılan özel bir saç sabunu sayesinde pırlı pırlıydı. Pervane küre biçiminde bir şişenin kapağını açarak genç kadının boynuna ve kulaklarının arkasına çok hoş kokulu bir parfüm sürdü.

Arap dünyasında kadınların güzel kokması çok önemli olmalıydı. Akla gelebilen her şeyin güzel kokmasına özen gösteriyorlardı.

Linda, gerçek bir şeyhle evleneceğine göre oynayacağı rolü en ince ayrıntılarına kadar öğrenmeye ve benimsemeye çalışmalıydı.

Üzerinde türkuvaz renkli bir şal, çevreye hoş kokular yayarak ağır adımlarla salona geçti. Orta yerdeki mermerden havuzun kıyısına çö-melmiş genç bir çocuk gördü. Oğlan balıklara yem veriyordu. Kendisini yaptığı işe öylesine kaptırmıştı ki, Linda'nın içeri girdiğini fark etmedi. Sonra bir ara başını kaldırdı ve göz göze geldiler. Delikanlı utancından ne yapacağını bilemedi. Linda sempatik bir ifadeyle gülümsedi ona ama yanıt alamadı. Oğlan başını eğip balıklara yem vermeye devam etti. Yüzünde meydana gelen tek değişiklik çatılmış kaşlarıydı.

Az sonra Şeyh Kerim beyaz giysiler içinde salona girdi. Doğruca Linda'nın yanına gelerek elini tuttu ve dudaklarına götürerek bileğinin içini öptü. Bütün bunlar Linda'da garip duygular uyandırdı. Geçmişini tamamen yok olup gitmişti sanki. Zaman zaman yıllardan beri bu saray gibi evde yaşadığı sanısına kapılıyordu. Şeyhin gözlerinin içine bakarak gülümsedi.

Seni buraya getirmekle ne iyi etmişim, dedi genç adam. Bu ıssız çöl evini bambaşka bir ışıkla aydınlatıyorsun. Bakışlarında huzur dolu bir ifade görüyorum. Yabancı bir ülkede şa-sınp kalmış o küçük kız çocuğu yok artık. Nasıl, hayatından memnun musun?

Linda hafifçe gülümsedi. Yıllar önce Arabistan Geceleri adlı bir kitap okumuştum. Gördüğüm her şey bana o kitapta okuduklarımı hatırlatıyor. Sihirli güçlere sahip bir prensin. Harun el Reşid'in hayatı anlatılıyordu orada. Benim de sihirli, güçlere sahip olduğumu düşünüyor musun?

Bu konuda hiç kuşum yok ki.

Dikkatle ona baktı Linda. Üzerindeki modern giysilere rağmen insana Ortaçağ İslâm kültürünü hatırlatan bu salonun çok doğal bir parçası gibiydi müstakbel kocası.

Sana bir şey vermek istiyorum, dedi genç adam. Yavaşça Linda'nın arkasına geçti. Onun sıcak nefesini ensesinde duyan genç kız hafifçe ürperdi. Sonra çıplak boynunda elmas bir gerdanlığın serinliğini duydu. Pırıl pırıl parlayan taşlara parmaklarının ucuyla hafifçe dokunarak döndü ve şeyhle göz göze geldi.

Bunlar ay elmaslarıdır. Bu taşları ay ışığında çölde buldular yıllar önce.

Linda hayatında bu kadar güzel bir gerdanlık görmemişti. Çok naziksin, Kerim, diye mırıldandı. Çok da cömert.

Cömertlik sırası sana da gelecek, dedi genç adam. Sıcak ve güçlü ellerini genç kızın beline koydu, parmaklarıyla hafifçe sıkarak kendine doğru çekti onu.

Bana kendini, hayatını vereceksin. Bunun yanında birkaç elmas parçasının ne değeri var?

Bunları söylerken bakışlarında insana şiddeti hatırlatan garip bir pırıltı belirmişti. Linda dizlerinin hafifçe titrediğini hissetti. Genç adam onu parmaklarının ucundan tutup kendi çevresinde döndürdü. Sahip olacağı malı her açıdan görmek, değerlendirmek istiyordu sanki.

Bu parfüm beni çılgına çeviriyor, diye fısıldadı. Bu kokuyu yarın da sürünmeni istiyorum.

Linda sinirli sinirli güldü. Bu kokunun etkisi bir hafta boyunca devam edebilir.

Yani bu bir hafta boyunca bir şey değışmeyecek mi?

Linda hafifçe kızarak başını eğdi. Şeyh Halid parmak uçlarıyla genç kızın çenesini tutarak başını kaldırdı. Yemek vakti geldi. dedi sonra gülümseyerek. Yemek masasında büyükçe bir tepsi içinde pilav vardı. Linda daha önce bu kadar zengin bir sofraya görmemişti. Sebzeli pilavın orta yerinde kuzu eti vardı. Üzerinde türkuvaz renkli şal. boynunda elmas gerdanlık olduğu halde pilavın başına oturdu. Divanın yanına kurulan bu yer sofrası yemek yiyenleri birbirine yakınlılaştıran garip bir özellik taşıyordu sanki.

Beğendin mi? diye sordu genç adam.

Nefis. Umarım fazla gelmez.

Çok sağlıklı bir yiyecektir bu.

Bir zamanlar doğulu kadın ve erkeklerin genellikle şişman olduklarını okumuştum.

O çok eskidendi. O zamanlar kadınlar harem bölümünden çıkmazlardı. Bir yüzme havuzumuz ve tenis kortumuz var. Ayrıca istersen ata da binebilirsin. Sana öğretirim.

Boş zamanlarımı müzikle değerlendirmek istiyorum, Kerim.

Elbette. Bu konudaki yeteneklerinin körelme-sini istemem.

Bunun için her gün egzersiz yapmalıyım.

Disiplinli olmak gerekiyor, öyle mi?

Linda başını salladı. Bir an göz göze geldiler. Şeyh ani bir hareketle eğilip onu dudaklarından öptü. Bana öyle bakma, dedi yumuşak bir sesle. Göründüğüm kadar sert değildir. İlk fırsatta sana ata binmesini öğreteceğim. Çölde binicilik çok zevklidir. Bu zevki seninle paylaşmak istiyorum.

O anda Linda genç adamın cömert, nazik ve sevecen olduğunu düşündü.

Fakat içinden gelen bir ses görünüşe aldanmamasını söylüyordu. Bu özellikler belki de sadece madalyonun bir yüzünü yansıtıyordu. Ayın karanlık ve aydınlık yüzleri gibi. Linda evlenmeden önce onu çok iyi tanımasının mümkün olmadığını biliyordu.

Şu anda ne düşündüğünü biliyorum. dedi genç adam.

Gerçekten mi?

Kuşkular ve korkular içindesin, tatlım. Bunları zamanla yenebilirsin. Ama üstesinden gelemeyeceğin bir duygu var.

Nedir o?

Arzu. diye fısıldadı Şeyh. Paylaşmakta olduğumuz ve gittikçe artacak olan arzu. Teninin serinliği, vücudunun kıvraklığı daha şimdiden bana büyük zevk veriyor. Her şeyi kollarımın arasında öğreneceksin.

Kahvelerini içtikten sonra avluya çıktılar. Ay ışığı yasemin çiçeklerini ve sarısalkım ağaçlarını aydınlatıyor, çölden kokulu hafif bir rüzgâr esiyordu. Yıldızlar yeryüzüne ne kadar da yakındı. Kerim daha küçücük bir çocukken çölün esrarını nasıl keşfettiğini anlatıyordu. Linda çöl rüzgârlarının sesini duyar gibi oldu, farkında olmadan iyice sokulduğu genç adamın kolunu sıkı tutmuştu.

Ay ışığında genç adamın yüzü sert ve esrarengiz görünüyordu. Genç kız yarın bütün varlığıyla ona ait olacağını çok iyi biliyordu artık.

Bakışlarını onun sert profilinden omuzlarına doğru kaydırды. Karmaşık duygular içindeydi. Bu geniş ve güçlü göğsün gerisinde atan kalp çöldeki taşlar kadar sert miydi gerçekten? Kendi ağzıyla söylemişti bunu. Aşkın kendisi için anlamsız bir sözcükten başka şey olmadığını itiraf etmişti. Oysa aşk çok güçlü bir insan için bile etkileyici olabilirdi. Kerim, sanki aşkın yerine sahip olma arzusunu ve hırsını geçirmişti. Gurur ve kadere bağlılık bu adamın kişiliğini belirliyordu. Kendisinin ve Linda'nın efendisiydi o!

Aşkı ölümün bile yok edemeyeceğine inanıyorsun. öyle değil mi?

Bu ani soru Linda'yı şaşırtmıştı. Hayalci olduğumu düşünüyorsun, dedi.

Sandığın kadar hayalci olsaydım şu anda seninle birlikte olmazdım.

Çok doğru, mia lindo. Geç oldu. Artık gidip yatmalısın. Yarın hayatımızın en önemli gününü yaşayacağız. Genç kıza iyice sokulup, Endişeli görünüyorsun, diye fısıldadı. Sonra yavaşça elini onun kalbinin üzerine koydu. Linda bütün vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti. Kendini serbest bıraksa titremeye başlayacaktı. Dudakları yavaşça birleşti. Ay ışığının altında uzun uzun öpüştiler.

Az sonra eve doğru yürüyorlardı. Girişten hemen sonra yollar ayrıldı. Bir an durup birbirlerine baktılar. Bir dâhaki karşılaşmaları ima-mm huzurunda olacaktı.

İyi geceler. dedi genç adam, başını hafifçe eğerek, ve tatlı rüyalar.

İyi geceler, Kerim.

Linda mermer sütunlu koridordan geçerek odasına doğru yürüdü. Bu yolda son kez yalnız başına yürüyordu. Yarın onunla aynı yatağı paylaşacaktı.

Yarın Kerim el Halid onun kocası olacaktı. Odasının kapısına geldiğinde içinde yükselen heyecan paniğe dönüşmek üzereydi.

Kapıyı açıp içeri girdiğinde Pervane'yi yatağın yanbaşımda kıvrılmış uyurken buldu. Bu kızın her an yanında olmasına gerek yoktu aslında Gidip kendi odasında uyuyabilmeliydi. Ama san kî birinden emir almıştı. Belki de Hüseyin denen adam kendisini bir an bile yalnız bırakmaması için emir vermişti.

Linda bu meseleyi yarın sabah halletmeye karar verdi. Safiye'ye bu kızın kendi işiyle meşgul olmasını söyleyecekti. Pervane henüz on altı yaşındaydı. Linda'nın ise giyinirken yardıma ihtiyacı yoktu.

Kızı yavaşça omuzuna dokunarak uyandırdı. Odana gidip yat artık. dedi gülümseyerek. Kızcağız uykulu gözlerini ovuşturarak kalktı. Kapıdan çıkmak üzereyken geriye dönüp bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi.

Linda nihayet yalnız kalmıştı. Soyunup geceliğini giydi, yatak örtüsünü kaldırarak uzandı. Yorgundu ama uyuyamayacağını hissediyordu Kafasının içinde birbiri ardısıra beliren düşünceler rahatsız ediciydi. Kendini biraz suçlu hissediyordu. Ailesine haber vermeden evlenmeye karar veren bir kızın suçluluğuydu bu.

Kendisini yetiştiren insanlara borçlu olduğu hiçbir şey yok muydu? Henry Amca'nın yüzü gözlerinin önüne geldi. Düğün gününde onu yanında görmek isterdi. Evlendikten sonra onlara bir mektup yazmalı ve başından geçen her şeyi ayrıntılarıyla anlatmalıydı. İkisini baş başa oturmuş mektubunu okurlarken gözlerinin önüne getirdi. Arap ülkelerinin birinde bir Şeyh'le evlendiğini duyunca nasıl üzülecek ve dehşete kapılacaklardı kim bilir? Doris Yenge oldum olası İspanyollar'ın medeniyet görmemiş vahşi insanlar olduklarını söylerdi. Araplar hakkında çok daha olumsuz düşüncelere sahip olmalıydı.

Tudor stili o eski evin cilalı döşemelerine bir daha ayak bastığında evli bir kadın olacaktı. Şeyh Kerim el Halid'in karısı... Kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Bu düşünceye bir türlü alıştı-ramamıştı kendini. Yarın gece ayakta yalnız olmayacaktı. Onun güçlü, esmer kollarının arasında geçirecekti bütün bir geceyi.

Fiziksel bir beraberlik düşlerden, hayallerden çok farklı olabilirdi. Böyle bir erkekle hayatının sonuna kadar beraber olması mümkün müydü?

Parmaklarıyla yastığın ipek kılıfını okşadı. Bu Arap kumaşlarının en büyük özelliği yumuşak olmalarıydı. Saatin tik taklarını işitiyordu. Her saniye onu Kerim'in kollarına biraz daha yaklaştırıyordu. Arzu, demişti genç adam, bizi birbirimize yaklaştıran en önemli duygudur. Arzu kaybolduğu an geriye bir şey kalmayacaktı demek.

Avluda ay ışığının altında yürürlerken kapıldığı o garip heyecanı düşündü.

Ona yönelik duyulan hep bu derece güçlü kalabilecek miydi?

Hayatında büyük bir boşluk hissediyordu Linda. Genç bir kızın evlilik öncesi ihtiyaç duyduğu anne sevgisinden mahrumdu. Bunu hayatında ilk kez bu kadar yoğun yaşıyordu. Güvensizlik, zor bir durum karşısında insanın kendini yapayalnız duyması gibi bir şeydi bu.

Küçük bir öğrenciyken koluna taktığı bileziği okşadı. Hayır, Doris Yenge ona annesini unutturmaya başaramamıştı. O bilezik ve bileziğe takılı minik kalbin içindeki o resim genç kızın hayatını kolaylaştıran bir tılsım olmuştu. Gece gündüz hep annesinin resmiyle birlikteydi. Bu bileziği kolundan asla çıkarmayacaktı.

Annesi kim bilir nerelerdeydi şimdi? Belki hâlâ o Amerikalı müzisyenle birlikte yaşıyordu. Bu durumda Amerika'da olmalıydı. Annesi tarafından terk

edilmiş bir kız olmak bir zamanlar ona belli belirsiz bir utanç duygusu veriyordu. Bir kadın kendi çocuğunu nasıl terk edebilirdi? Bu düşüncelerden kurtulmak istercesine Kerim'in yüzünü gözlerinin önüne getirmeye çalıştı. Yarın mozaiklerle kaplı o salonda evleneceklerdi. İşte gelinliğini giymiş, yüzünde ince bir peçe olduğu halde ağır adımlarla ona doğru yürüyordu. Üzerindeki altınlar ve inciler pırıl pıl parlıyordu.

Sol kolunu yastığın altından geçirerek yan döndü. Göz kapakları yavaş yavaş ağırlaşıyordu. Esmer bir elin cibinliği araladığını ve bir çift siyah gözün uyuyan yüzünü bir süre seyrettiğini fark etmedi bile.

Bileziğine takılı küçük kalbin üzerinde hafif bir ışık parladı. Uykusunda belli belirsiz bir huzursuzluk hissederek döndü. Cibinliği aralayan el yavaşça çekildi ve her şey eski halini aldı. Odanın içi sessiz ve karanlıktı.

Gün ışığı pencerelerde oynamaya başlayınca

Linda gözlerini açtı. Yatağın içinde doğrularak her zaman yaptığı gibi şaşkın şaşkın çevresine baktı ve nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı. Doğu işi halılar, fildişi eşyalar ve garip bir güzellik... Duvardaki tablolara tek tek baktı. San. ki bir korsan yağmaladığı değerli eşyaları getirip buraya bırakmıştı.

Az sonra banyodan çıkıp odasına döndüğünde Pervane kahvaltısını getirmişti. Başını eğip gülümseyerek Linda'ya Günaydın. dedi. Elindeki tepsiyi, küçük yemek masasının üzerine bıraktıktan sonra pencerenin yanındaki divana gidip oturdu. Pencerelerin gerisinde güneş pırıl pıl pırlıladı. Güneşin altında uzanan uçsuz bucaksız çölü düşündü. Kerim, atıyla çölde dolaşmaya çıkmıştı. Evlenme fikri onu da heyecanlandırıyor muydu acaba? Atla dolaşmanın sinirlere iyi geldiğini söylemişti bir keresinde.

Kahvaltı tepsisi çok cazip görünüyordu. Portakal suyundan bir yudum aldı. Birkaç dilim tereyağlı ekmeğin üzerine bal sürerek yedi. Sıra o nefis kahveye gelmişti. Pervane ve Safiye karşıdaki divana oturmuş merak dolu bakışlarla onu süzüyorlardı. Görevlerini yapmaya hazırdılar. Linda kendi kendine gülümsedi. Düğün sabahı onun bu kadar sakin oluşuna şaşıyor olmalıydılar. Linda kahvaltısını bitirdiği halde yerinden kalkmak istemiyordu. Onların eline kendisini teslim etmemek için direniyordu sanki. Son günüydü bu. Birkaç dakikacık da sürse, kendisi gibi, Linda Layno gibi davranmak istiyordu. Bir süre sonra Contry Club'deki insanlar onun bir Şeyh'in karısı olduğunu öğreneceklerdi. Larry Nevins de öğrenecekti, ve Essex'te uzun süre hep ondan söz edilecekti. 'Leydi Linda,' diye geçirdi içinden. Az sonra bir asalet ünvanına sahip olacaktı.

Doris Yenge kaşlarını çatacak ve. Annesinin izinden gitti diyecekti.

Doğru muydu bu? Linda bir fincan kahve daha aldı. Doris Yengenin böyle düşüneceği kesindi. Annesinin müzik yeteneği ile birlikte kişiliğini de almıştı. Bu yüzden sıradan insanlar gibi davranması beklenmemeliydi ondan. Elbette onun yolunu izleyecekti. Son derece doğal bir durumdu bu.

Ailesini ve ülkesini bütün gelenek ve görenekleriyle terk etmiş olduğunu ilk kez bu kadar canlı biçimde hissediyordu. Onlardan kopuşu The Lady dergisinde raslantıyla okuduğu o ilana cevap vermeyi düşündüğü an başlamıştı. Amcasının, yengesinin ve bütün tanıdığı insanların yolundan böylece ayrılıyordu.

Vakit geldi, lellah.

Safiye'nin sesinden oldukça sinirli olduğu anlaşılıyordu.

Evliliğe hazırlanman için yapmamız gereken bir sürü şey var.

Evlilik mi? diye mırıldandı genç kız. Yüzünde dalgın bir ifade vardı.

Gerçekten evlenecek miyim, yoksa rüya mı görüyorum?

Safiye'nin bakışlarında hayret dolu bir ifade okunuyordu. Endişeyle, Mutlu değil misin. lellah? diye sordu.

Elbette mutluyum, diye karşılık verdi Linda. Bu söylediği pek doğru değildi galiba. İsteddiği bu muydu? Sanki bir oyunda rol almıştı, az sonra sahneye çıkması gerekiyordu. Oyun dra-matik ve büyüleyiciydi. Ama istediği bu muydu gerçekten?

Sonunda ani bir kararla ayağa kalktı. Kendini onlara teslim etmesinin zamanı gelmişti. Pervane hemen işe koyuldu. Önce manikür yaptı ve genç kızın tırnaklarını parlak kırmızı renge boyadı. Sonra hep birlikte banyoya geçtiler. Burada Linda'nın vücuduna hoş kokulu bir losyonla masaj yapıldı. Bu işlem devam ederken Pervane, Safiye'ye Arapça bir şeyler söyledi. Birlikte kıkır kıkır güldüler.

Benimle dalga geçiyorsunuz galiba.- dedi Unda. Vücudunun böyle çıplak gözler önüne serilmesi çok can sıkıcıydı. Bu beyaz tenli vücut az sonra bütünüyle Şeyh el Halid'e ait olacaktı.

Safiye ağzını genç kızın kulağına yaklaştırarak fısıltıyla Doğulu kadınların mahrem yerlerinde bu kadar açık renk tüylerin olmadığını söyledi. Eğer isterse bu altın renkli tüyleri yok edebilirdi.

Unda güldü. Utançtan kıpkırmızı olan yüzünü göstermemeye çalışıyordu.

Doris Yenge çıplak vücutlardan ya da bu tür özelliklerden söz edilmesini hoş karşılamazdı. On üç yaşındayken vücudu hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Okuldaki kızların kendi aralarında konuştukları bazı şeyler çok yabancıydı onun için. Bir gün hep birlikte salonda çay içerlerken Henry Amca sebepsiz yere üst kattaki odasına çekilmişti. Ve Doris Yenge ilk ve son kez kadınlarla erkekler arasındaki farkları açıklamıştı ona.

Safiye'ye dönerek, Gerek yok.- dedi. Şeyh Halid nasıl olsa bir İngiliz kıızıyla evlendiğini biliyor.

Az sonra Linda çevresine gül kokulan yayıyordu. Törenle ince ipek bir külot giydi. İpek gelinliğin altındaki yegâne giysi bu olacaktı.

Bu arada kızlar kendi aralarında Arapça bir şey tartışıyorlardı. Linda konuşmada bobuş sözcüğünün çok sık geçmeye başladığını fark etti. Bu sözcük Arapça terlik anlamına geliyordu. Onlara eski zamanlarda yaşayan

Çinli kadınlar için çok üzüldüğünü söyledi. Zavallıcıklar ayaklarını böyle zarif terliklere uydurmak için kötürüm ediyorlardı. Bir ara Pervane dışarı çıktı.

Linda, Safiye'ye dönerek, Yolunda gitmeyen bir şey mi, var? diye sordu. Pervane nin daha önce hiç giymediği bir çift bobuş'u var,, dedi kız. Belki sizin ayaklarınıza uyar.

'Pervane'ye söylemek istediğim bir şey vardı. Zavallı çocuk dün gece yatağımın yanbaşmda uyuya kalmıştı. Oysa beni beklemesine hiç gerek yok. Çocuk mu? Safiye hayretle baktı ona. O çocuk değildir, lellah. Nasıl olur? On altı yaşından fazla göstermiyor.

Doğru, ama çocuk değil. Arap kızları çok küçük yaşta kadın olurlar. Şeyh'ten korktuğu için yatağın yanında beklemiştir. Görevini aksatırsa Şeyh'in gazabından kurtulamaz.

Anlıyorum, diye mırıldandı Linda.

Az sonra Pervane elinde küçük bir paketle döndü. Heyecanla paketi açtı ve açık mavi renkli işlemeli bir Çift terliği genç kıza uzattı. Linda onları ayaklarına geçirdi. Sanki kendisi için yapılmış gibiydiler.

Üzerimde çok eski bir şey var, dedi Linda. kolundaki bileziği parmaklarıyla okşayarak Terliklerim de mavi. Bu durumda senden bir şey almam gerekiyor. Safiye.

İngilizler böyle şeylere inanırlar mı?

Çok eski bir inanış.

Kem gözlerden korunmak için öyle mi? Kızcağız İngilizler'in de boş inançları olmasına biraz şaşırmıştı. Bu durumda üzerimdeki nazarlardan birini sana vermem gerekiyor, lellah. dedi. Boynundaki kolyelerden birini çıkarıp Lindaya uzattı. Altın zincire takılmış fildişinden küçük bir kutuydu bu. İçinde Arapça harflerle Kurandan alınmış bir dua yazılıydı.

Çok duygulanan Linda, Teşekkür ederim. Safiye. dedi ve kolyeyi, Şeyh'in hediye ettiği elmas gerdanlığın üzerine taktı.

Üzerine bol ve beyaz bir tunik geçirildiğinde aynada artık tam bir Arap gelini görölüyordu. Sonra yüzüne hafif bir allık, gözlerine ise sürme çekildi.

Pervane, maharetli parmaklarıyla genç kızın saçlarını yaparken kapı çaldı.

Safiye koşup açtı ve elinde küçük bir mücevher kutusu ile döndü. Linda kutunun içindekileri tahmin edebiliyordu. El Halid'in düğün takısı olarak elmas bir gerdanlıkla yetinmesi düşünülemezdi. Kutuyu bir an elinde tuttu sonra yavaşça açtı. Yürek biçiminde minicik altınların birbirine tutturulmasıyla oluşturulmuş bir kemerdi bu.

Sonunda yüzüne upuzun bir peçe takıldı. Artık hazırды. Törenin yapılacağı salona doğru yürürken karmaşık bir ruh hali içindeydi. Bir grup erkek havuzun çevresinde toplanmıştı. Tam o sırada Şeyh Halid'i gördü. Genç adam boğazına kadar ilikli mavi renkli bir kostüm giymişti. Başındaki sarık altın yıldızlı kordonlarla süslenmişti.

Şeyh Halid onu yavaşça elinden tuttu. Birlikte yere serilmiş bordo renkli ipek halının üzerinde yürüdüler. Halı bir yol gibi uzayıp gidiyordu. Yolun sonunda küçük bir rahlenin gerisinde imam oturuyordu. Önüne geldiklerinde diz çöktüler. Adam Arapça bir şeyler söylemeye başladı. Linda yan gözle yanında oturan genç adama baktı. Ellerini dizlerine koymuş başını hafifçe sallayarak imamın söylediklerini dinliyordu. Sonra Lindaya doğru eğilip fısıldayarak imamın sözlerini tercüme etmeye başladı, imam durumu anlamıştı. Her cümleden sonra kısa bir ara veriyordu. Doğu ve Batı arasındaki kültürel farklılığa rağmen söylenenler pek farklı değildi. Kadın ve erkeğin iyi ve kötü günlerde birbirlerine dayanak olmaları gereği vurgulanıyordu. Ama az sonra imam erkeğin aile hayatındaki kesin üstünlüğünden ve kadının ona itaat etmesi gerektiğinden söz etmeye başladı. Şeyh Kerim el Halid de Torres'le evleniyordu. İnanılmaz bir şeydi bu. Bir an rüya görmekte olduğunu düşündü. İmamın konuşması bittikten sonra, üzerinde Arapça yazılar olan bir kâğıda imza attı. Kalem tutan parmakları titriyordu. El Halid'in imzası bir şahinin sert hatlarını andırıyordu. Kerim, Batılı insanların yaptığı gibi törenden sonra onu kollarının arasına alıp öpmedi. Bunda doğal olmayan bir şey yoktu. Linda Doğulu erkeklerin karılarına herkesin önünde dokunmaktan hoşlanmadıklarını biliyordu. Kadın erkeğin özel hayatının ayrılmaz bir parçasıydı. Törenden hemen sonra Linda. Şeyhle bir gece önce akşam yemeği yediği salona alındı. Kerim bir süre kadar erkek arkadaşlarıyla kalacaktı. Linda ise tek başına odada onu bekleyecekti. Oturduğu yerde kımıldamadan ve hiçbir şey düşünmeden kapıya bakmaya başladı.

O kapı az sonra açılacak, kaderinin ve vücudunun efendisi olan o güneş tanrısı içeri girecekti.

Bölüm Altı

Kapı açıldığında Linda'nın yüreği ağzına geldi. Ama karşısında Hüseyin'i görünce çok şaşırdı. Adam, efendisinin arkadaşlarıyla vedalaşmakta olduğunu haber vermek için gelmişti.

Yaklaşık bir saat sonra Şeyh Kerim el Halid içeri girdi. Linda genç adamın koluna girdiğinde kendini çok güçsüz hissediyordu.

Birlikte sütunlarla kaplı koridor boyunca yürümeye başladılar. Kendileri için hazırlanan dairenin kapısına geldiklerinde o ana kadar tek kelime etmeyen Kerim genç kıza dönerek gülümsedi.

Güvey, gelini yatak odasına kucığında götürür. Bu çok eski bir âdettir.

Linda'nın bir şey söylemesine fırsat vermeden onu güçlü kollarıyla kavrayıp kaldırdı. Az sonra muazzam genişlikte bir yatağın yanındaydılar.

Bu gelenek nereden çıkmış, biliyor musun? dedi Şeyh. Genç kıızı hâlâ kucığında tutuyordu. Romalı fatihler İsparta köylerini yağmaladıklarında. artık kendi malları olan kadınları işte böyle kucaklarında taşımışlar. Pek romantik bir öykü olmadığını biliyorum. Ama o günlerden sonra erkeklerin,

sahip olacakları kadınları kucaklarında taşımaları âdet olmuş: Sen benim İspar-talı kadınımsın Linda. Seni yaşadığın hayattan kopanp aldım ben. Şikâyetçi değilim, dedi genç kız, zayıf bir sesle. Konuşabilmesi bir mucize gibi geldi ona. Şikâyet etsen bile sağır kulaklar seni işitmeyecektir. Linda'yı yavaşça ayaklanm üzerine bıraktı. Sonra ağır hareketlerle peçesini kaldırdı. Göz göze geldiklerinde genç kızın soluğu kesilir gibi oldu. Her şey bir rüya gibi, diye mırıldandı.

Uyandırmamı ister misin?

Kalın kaşlarının altında gözleri garip bir canlılıkla parlıyordu. Sanki, 'Sen bana aitsin, sana istediğim her şeyi yapma hakkına sahibim,' diyordu. Üzerindeki Arap giysileri ona bir savaş kahramanı havası veriyordu. Linda'nın yüzündeki peçeyi bütününü çekip çıkardı. Genç kız onun parmaklarını teninde hissederek ürperdi. Bu peçenin altında yüzünü göremiyordum. dedi Şeyh. Sonra yavaşça ona sarıldı. Linda az önce yüzüne dokunan parmakların şimdi boylu boyunca sırtını okşadığını hissederek gözlerini kapadı. Şeyhin yakıcı dudaklarını boynunda hissedince hafifçe inledi.

Narin bir gül yaprağını okşuyormuş gibi davranıyordu Kerim. Linda'nın solukları sıklaştıkça okşayışlarının etkisi artıyordu. Genç kız daha önce böyle bir şey yaşamamıştı. Bu yüzden nasıl hareket etmesi gerektiğini bilmiyordu. İnsanın kocasından utanması günahdır, dedi genç adam. Yumuşak bir sesle gülümseyerek söylemişti bunu. Benden utanıyorsun, öyle değil mi? Genç kız başını onun geniş göğsüne yaslayarak. Elimde değil. dedi. Çok değişik bir erkeksin. Şeyh Halid güldü. Ya sen, sen benim için değişik değil misin? Eliyle genç kızın yüzünü ve saçlarını okşadı. Sonra yavaşça göğüslerine dokundu ve üzerindeki tünüğü omuzlarından alıp yere bıraktı. İpek giysi genç kızın ayaklanm dibine yumuşak bir bükülüşle düştü. Şeyh bakışlarını

Linda'nın gözlerinden ayırmadan elbisesinin düğmelerini yavaş yavaş çözmeye başladı. Gelinlik belinden sıyrılıp bacaklarından aşağı doğru kayarken Linda gözlerini yumdu.

Seni tanıdığımdan bu yana hep bu anı hayal ettim, dedi Şeyh. Sesi boğuktu, yavaş ve yumuşak hareketlerle genç kızın çıplak vücudunu okşuyordu. Sonra onu kollarına alıp kaldırdı, ağır adımlarla yatağa götürüp yavaşça bıraktı. Üzerindeki ceketi çıkardı. Linda onun esmer vücuduna uzun ve güçlü kollarına yattığı yerden baktı. Şeyh yatağın kenarına oturdu. Bakışlarında hayranlık dolu bir ifadeyle genç kızın çıplak vücudunu seyrediyordu. Sonra onu yavaş yavaş okşamaya başladı. Linda'nın solukları gittikçe sıklaşıyordu. Birden onun dudaklarını göğüslerinin çevresinde hissederek ürperdi. Pembe göğüs uçları öpüldükçe kızarıyordu. Genç adamın eli aşağılara doğru kaydı, ince altın renkli ışıkların oy ılaştığı venüs tepesini okşamaya başladı. Linda o anda dehşete benzer şiddetli bir heyecan duydu. Kendisine gittikçe daha fazla

yaklaşan Ke-rim'in vücudundan yayılan sıcaklığı duyuyordu. Daha fazla dayanamayarak onun güçlü omuzlarına sıkıca tutundu.

Teninden vücudunun içlerine doğru yayılan uyarılmalar daha önce hiç tatmadığı çok değişik bir zevk veriyordu ona. Gözkapaklarını yavaşça araladı. Genç adamın simsiyah saçlarını göğüslerinin arasında görüyordu. İçinde bulundukları oda onları dış dünyadan tamamen ayırıyordu. Kaim beyaz perdeler batmakta olan güneşin kızılığını odanın içine yayıyor ve gerçeküstü bir görünüm meydana getiriyordu. Kollar ve bacakları insan türünün tarihi kadar eski bir içgüdüye uyuyorlardı. Hafifçe titreyen vücudu Kerim'in güçlü kollarının arasında, ustalıklı çalman bir çello gibiydi. Kerim'in okşanmak istemediğini düşündüğünden ellerini onun güçlü omuzlarından ayırmıyordu. Genç adamın dokunuşları içinde heyecan fırtınaları yaratırken yumuşak yastığın üzerindeki başını dayanılmaz bir arzuyla iki yana hareket ettiriyordu. Soluklarına hâkim olmaya çalışmıyordu artık.

Bir ara kendinden geçercesine, Olamaz, diye mırıldandı. Oh, Kerim, sevgilimi

Seni şaşırtan nedir? diye sordu genç adam, boğuk, derinlerden gelen bir sesle. Kollarımın arasında eriyor olman bu kadar şaşırtıcı mı? Kızgın güneş ışıklarını emen küçük bir buz parçası gibi eriyorsun. Seni hep böyle hayal ettim. Damarlarında Latin ırkının o sıcak kanı dolaşıyor sanki.

Linda genç adamın pırıl pırıl parlayan siyah gözlerinin içine bakarak gülümsedi. Hayır, dedi. Damarlarımda Latin kanı dolaşmıyor, ama... Şeyh onu dinlemeye niyetli değildi. Dudaklarının kıvrak bir hareketiyle genç kızın ağzını örttü. Linda uzun tırnaklarını onun geniş, güçlü sırtına hafifçe batırdı. Şeyh'in iri vücudu hafifçe titredi. Yüzünü onun boynuna gömerken sürekli ismini fısıldıyordu.

Linda bütün varlığıyla genç adamın kollarında akıp gidiyordu. Gür saçları batan güneşin kızılıtları gibi yastığın üzerine dağılmıştı. Duyduğu zevk önceleri vücudunun her yanında idi, sonra. farkında bile olmadan tek bir yerde odaklaştı.

Mutluluk veren büyük bir zevkti bu. Linda böyle bir şeyi rüyasında görse inanmazdı. Güneşin son ışıkları odanın içini yavaşça bronz rengine boyadı. Gölgeleer keskin hatlarını yitirerek yumuşadılar. Daha sonra perdelerin ötesinde akşamın maviliği belirdi. Fez kentinin üzerine akşam karanlığı çöküyordu. Linda birden Şeyh'in dirseğine yaslanmış kendisini seyretmekte olduğunu fark etti.

Göz göze geldiklerinde genç adam hafifçe gülümsedi. Odanın yarı karanlığında onun parlayan dişlerini gördü Unda, hafifçe ürperdi.

-Sonunda oldu. dedi Şeyh Halid.

-Ne oldu? diye fısıldadı Linda.

-Bana bir çocuk vereceksin.

-Oh Tanrım, bu bir mucize.

Genç adam yavaşça eğilerek onun önce bir göğsünü, sonra diğerini öptü. Daha sen kendin çocuksun. Ama biliyorsun ben bencil ve kibirli bir adamım, mia farah. Birlikte geçirdiğimiz bu mutluluk saatleri bize bir çocuk kazandıracak. Söyle bana, zevk duydun mu?

Evet. dedi Unda. Son birkaç saat içinde birbirlerine öylesine yakınlaşmışlardı ki artık en ufak bir utanç duygusu bile yoktu içinde. İnce vücudunu saran ipek örtüyü yavaşça açtı ve genç adama sokuldu, öpmesi için dudaklarını araladı.

Her şeyin ötesindeydi bu. Dudakları birleştiği an bütün düşünceler, sıkıntılar ve bu ferah odanın dışında uzanıp giden dünyanın bütün sorunları yok oluyordu. Zaman zaman öteki kadınların ne hissettiklerini merak etmekten kendini alamazdı. Ama artık gerçeği biliyor, onu yaşayabiliyordu.

Bu muhteşem erkek vücudunun bütün gizlerini tanımış, onun kendisine verebileceği bütün zevkleri tatmıştı. Onun omuzlarına tutunarak vücudunu yavaşça üzerine kaydırды. Bir an göz göze geldiler. Şeyh in bakışlarında hayranlık dolu bir ifade okunuyordu. Birbirlerine iyice kenetlendiler. İkisi de soluk soluğaydı. Uzun süre sonra Linda başını yavaşça genç adamın geniş göğsünden kaldırıp, hafif uykulu gözlerini açtı. Şeyh Halid'in sert hatlı, bronzlaşmış yüzü minicik ter taneleriyle kaplıydı.

Ona güçlü bir şehvet duygusuyla zevkten titreyerek sanldı. Kerim, diye inledi.

Linda. yavrum benim. diye karşılık verdi genç adam. Göğsü terden ıslanmıştı Çok güzel, değil mi. mia? Artık genç bir kadınsın sen. Gerçek bir kadın.

Evet, evet, diye mırıldandı Linda. Dudaklarının kenarları ince bir tebessümle kıvrılmıştı. Genç adamın geniş göğsünü yumuşak dokunuşlarla öpmeye başladı.

Sen benim vücudumun ve kaderimin efendi-sisin, dedi heyecandan boğulur gibi. Söyle bana, sana zevk verebiliyor muyum?

Hem de nasıl, aruza.

Aruza, ne güzel sözcük. Arapça mı?

Evet. Hem gelin hem de bebek anlamına geliyor.

Bunları söyledikten sonra genç kadının beline güçlü kollarıyla sıkıca sarıldı ve onu yavaşça üzerinden kaydırды. Linda onun omzundaki terin tuzunu dilinin ucuyla tattı.

Seninle evlendiğim için hiç pişman değilim, diye fısıldadı.

Bu düşüncenin seni asla terk etmemesini dilerim.

Başuçlarındaki lambanın loş ışığı odayı belli belirsiz aydınlatıyordu. Kerim genç kadının bileğindeki küçük kalbi bir süre inceledikten sonra açtı. İçindeki resmi ve altındaki yazıyı uzun uzun inceledi.

Yüzünde düşünceli bir ifadeyle, Miriam. diye mırıldandı. Bu bir İngiliz ismi.

Hayır. dedi Linda. Gülererek, bir çocukmuş gibi genç adamın saçlarını okşadı. Miriam bir Musevi ismidir. Annemin bütün akrabaları Naziler tarafından öldürüldü. Babam hayatını bir çalışma kampından kaçabilmesine borçlu. Kaçar kaçmaz direniş hareketine katılmış. Savaş bittikten sonra İngiltere'ye geldi. Zamanla para biriktirip küçük bir dükkân açtı. Sonra annemle evlendi ve ben doğdum.

Linda bu öyküyü yüzünde dalgın bir tebessümle anlatmıştı. Bu arada parmaklarıyla çarşafın kıvrımlarını düzeltiyordu. Bir ara genç adamın yüzüne baktı ve o anda dehşete kapıldı. Şeyh Ha-Lid'in yüzünde anlaşılması güç sert bir ifade belirmişti. Çene kasları sıkıca kenetlenmişti. Yavaşça doğruldu, yüzündeki o zevk dolu ifade tamamen yok olmuştu.

Neden bunları daha önce anlatmadın? Neden bana annenden söz etmedin? Vücudunun bütün kasları gerilmişti. Sevişmeden sonraki o gevşemeden eser yoktu.

Linda hayretle baktı ona. Garip bir içgüdüyle pek yatak örtüsünü tutarak göğüslerine kadar kaldırdı.

Gerek görmedim. dedi titrek bir sesle. Çünkü annem beni küçük yaşta terk etti. Bir süre babamla yaşadım. Sonra o da beni kardeşine bıraktı ve ortadan kayboldu. Annemin hayatta olup olmadığını bile bilmiyorum.

Annenin geçmişinden söz edebilirdin. Ama bunu yapmadın, neden!

Bağırarak söylemişti bu sözleri. Linda yatağın içinde büzülüp oturdu. Yatak örtüsüne sıkı sıkı sarılmıştı.

Neden bu kadar sinirlisin, anlamıyorum. Korkmuştu, karşısındaki adam bir yabancından farksızdı. Ne yaptım sana?

-Bilmiyor olamazsın.

Gerçekten bilmiyorum. İnan bana.

Baba tarafından Arabım ben! Elini göğsüne vurdu. Babamın katillerinin soyundan gelen bir kadınla evlendiğimi nasıl açıklarım. İnsanlara, dostlarıma, bana saygı gösteren, itaat eden bütün o insanlara ne derim? Annemin erken ölümüne sebep olan, babamı hunharca katleden o insanları unutabilir miyim? Şimdi ne yapacağım ben. Tanrım!

Bu sözler genç kadının kalbine hançer darbeleri gibi saplanıyordu.

Vücudundaki kan, damarlarından çekiliyordu sanki. Elinin titreyen parmaklarını alnına doğru götürdü. Genç adamın yüzünde öfke ve gururun korkunç ifadesi vardı. Bu haliyle tam bir Araptı. Böyle bir sorunun çıkabileceğini akıma bile getirmemişti. Gerçi .annesi onu terk edip gitmişti, ama yine de onu seviyor. özlüyordu.

Az önceki mutluluktan eser kalmamıştı. Soğuk bir ter bütün vücudunu kaplamıştı, üşüyordu. Bu mesele o kadar önemli mi? dedi çaresiz bir tavırla. Bu odanın dışında hiç kimse bilmiyor henüz...

Ben de bunun farkındayım, küçük aptal!

Kerim yataktan çıktı. İhanete uğramış gibi bir hali vardı.

Bu çok ciddi bir mesele. Ancak kendi aramızda konuşabiliriz. Annenin Yahudi olduğunu bana söyleyebilirdin. Bunu yapabilirdin! Sormadın ki...

Gözyaşları yanaklarından çenesine doğru süzülüyordu. Seninle evlenmeye razı olmam için her konuda bana güvence verdin. Benimle evlenmek isteyen şendin. Hatta tek taraflı karar verdin. Nereden bilebilirdim?

Bu gerçeği zamanında öğrenseydim seninle asla evlenmezdim. Babamın nasıl katledildiğini sana anlattım.

Hayır anlatmadın! diye bağırdı genç kadın. Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü saklama gereği duymuyordu. Adoracion babanın ölümünden söz etti. Ama cinayetin kimler tarafından işlendiğini bilmiyordum. Nereden bilebilirdim ki?..

Şeyh Halid ifadesiz gözlerini genç kadının yüzüne dikmişti Yavaşça ona sırtını döndü. Dehşet verici bir değişimdi bu. Daha birkaç dakika önce kollarının arasında yattığı o mutlu adam bir anda yok olmuştu.

Artık eskisi gibi olmaları mümkün değildi. Ansızın bir çöl fırtınası çıkmıştı sanki ve paylaştıkları mutluluk kızgın kumların arasında boğulup gitmişti. Linda'nın yüreği derin bir acıyla dolmuştu. Hem Kerim'e hem kendine acıyordu.

Lütfen beni kendinden uzaklaştırma. diye yalvardı. O olaya sebep olan ben değilim. Benim suçum yok. Benden nefret edersen yaşayamam.

Sonsuzluk kadar uzun sürdü genç adamın suskunluğu. Sonra yerdeki giysilerini alıp yavaş yavaş giyindi. Linda'nın tam karşısında durarak gözlerini ona dikti. Genç kadının dağınık saçları ve ıslak gözleri yüzüne yalvaran bir ifade veriyordu.

Nefret sıradan bir sözcük değildir. Linda. Nefret insanın yüreğine düşen ve yavaş yavaş büyüyen bir tohumdur.

Linda eliyle yüzünü kapayarak hıçkırıklara boğuldu. Neden sonra bütün gücünü toplayarak bakışlarını ona çevirdi. Ne yapacaksın? diye sordu, kısık bir sesle. Gitmemi mi istiyorsun?

Çocuklar gibi saçmalama. Ellerini ceketinin cebine soktu. Şu anda ne yapacağımı ben de bilmiyorum. dedi sert bir sesle. Düşünmem ve bir karara varmam gerekiyor.

Oh, Kerim, lütfen bana bir fırsat ver. Bu durumu düzeltmek için ben de bir şeyler yapmalıyım. Ani bir heyecana kapılarak yatağın üzerinde diz çöktü. Bu arada serbest kalan örtü vücudundan kaydı ve çıplak göğüsleri genç adamın gözlerinin önüne serildi.

Kendimi bütün kalbimle sana verdim. Şimdi beni fırlatıp atmak, hayatından çıkarmak istiyorsun.

Bu sözler üzerine Şeyh Halid'in gururlu yüzünden hafif bir gölge geçer gibi oldu. Uzun bir süre gözlerini birbirlerinden ayıramadılar.

Bekâretini almadan önce bu gerçeği bilmek isterdim. dedi neden sonra. Ne yazık ki birbirimize çok yaklaştık. Büyük bir ihtimalle çocuğumuz olacak. Bu yüzden beklemeliyiz. Zamana ihtiyacımız var. Eğer hamile kalırsan seni hayatımdan atamam. O kadar zalim değilim.

Peki ya çocuğumuz olmazsa?

Derin bir sessizlik oldu. Linda soluğunu kesmiş genç adamın yanıtını bekliyordu.

O zaman aramızdaki her şey biter, dedi Şeyh Halid, duygusuz bir ses tonuyla. Hepsi bu kadar mı? Genç kadının sesi titredi. Gözyaşlarına hâkim olamıyordu artık. O kadar ısrar ettikten... benimle neredeyse zorla evlendikten sonra...

Her şey biter, öyle mi?

Kısmet, dedi genç adam. Yüzü kızgın çöllerde yalçın bir kaya kadar sertti. Kader bazen çok zalimdir.

Zalim olan sensin! diye bağırdı genç kadın, sesinin bütün gücüyle, öfkeden çılgına dönmüştü. Yataktan fırlayarak ona saldırdı. Genç adam bileklerini sıkıca yakalayınca kadar vurdu ona. Sonra soluk soluğa birkaç adım geriledi.

Senden özür dileyecek değilim, dedi vahşi bir tavırla. Büyük bir hata yaptım. Barselona'da senden ayrılacaktım. Evet orada ayrılmalıydım senden ve doğruca İngiltere Konsolosluğuna gidip yardım istemeliydim. Nasıl olsa ülkeme dönmemi sağlarlardı. Arap şeyhlerinin beraberlerindeki kadınlara köleleriymiş gibi davrandıklarını işitmişim. Doğruymuş. Ama ne yazık ki artık çok geç. Kendimi kurtarmam için çok geç! Daha akıllıca davranmalıydım. Büyük bir aptallık yaptım.

Dinle beni, küçük aptal! Yanağında genç kadının el izi olduğu gibi duruyordu. Hareketsizdi, ama bakışlarında dehşet verici bir öfke okunuyordu. İstedğin buysa geç değil. İstedğin yere çekip gidebilirsin.

Neden olmasın9- dedi Linda. Kayıtsız bir tavırla omuzlarını silkti. Bu çöl evinden kolayca kaçabilirim, değil mi? Zavallı İngiliz gelini kumların arasında kaybolup gider. Belki de vahşi çakallara yem olurum.

Yeter!

Bu ses havada şaklayan bir kırbaç gibiydi. Linda bir an rüyada olduğunu sandı. Her şey bitmiş miydi? Yoksa şu koca yatakta daha az önce yaşadıkları bir rüya mıydı? Birbirlerinden hiç ayrılmayacaklarını sonsuza dek aynı arzuyla sevişeceklerini sanmıştı. Her şeyin bitmesinin tek sebebi Şeyhin babasını öldüren katillere duyduğu nefret miydi?

Linda yatağın kenarında durmuş, bakışlarını Kerim'e çevirmişti. Az önce kendisine sahip olan adamla o anda karşısında durmakta olan bu soğuk ve nefret dolu Arap aynı kişi miydi?

'Hayır, olamaz,' diye geçirdi içinden. Çünkü üzerine çevrilen bakışlar bir yabancınn bakışlarıydı. Ona karşı en ufak bir yakınlık bile duymuyordu artık. Elleriyle yüzünü kapadı. Daha fazla bakmaya dayanamayacaktı.

Yavaşça yatağa girdi, ipek örtüye sarınıp büzüldü. Hıçkırıklarını güçlükle bastırıyordu.

Seninle evlenirken iyi niyetliydim, dedi genç adam, kendi kendine konuşur gibi. Çok talihsizmişim. Kendime eş olarak seçtiğim kadın, çocukluğumun acılarını hatırlatacak bana. Bu acıları tamamen unutmak için bir çocuğum olsun istedim. Hayatımdaki o derin boşluğu ancak bir çocuk doldurabilirdi.

Oysa şimdi senin yüzüne baktığım zaman anne babamın cesetlerini görüyormuş gibi olacağım. İçimdeki o sönmeyen kin her an yeniden yeniden canlanacak! Bu duyguyla baş etmem imkânsız. İşte bu kadar basit!

Tann aşkına bırak beni gideyim. İngiltere'ye, evime dönmek istiyorum. Linda ağlayarak yalvarıyordu. Beni istediğin an kolayca boşayabilirsin. Lütfen boşa beni. Her şeyi kısa sürede unutursun.

Kolay değil.

Senin için çok kolay olabilir. Bütün bunlara •katlanamayacağımı söyledin az önce. O halde bırak gideyim.

Genç adam ağır adımlarla yatağa yaklaştı. Linda örtüye sıkıca sarılmış oturuyordu.

Gerçekten buna izin vereceğimi mi sanıyorsun?

Neden olmasın?

Linda yüzüne düşen saçları eliyle geriye itti. Genç adamın bakışlarında öfke dolu bir pınlı be-lirmişti.

Sana çocuk doğurmamı nasıl istersin? Yüreğin nefretle doluyken onu sevebilir misin?

El Halid yatağın kenarına oturdu. Dudakları incelmış gibi geldi Linda'ya.

Hayır az önce seviştiği adam bu olamazdı. Vücutları nasıl da birleşmişti. sanki hiç ayrılmayacaklarmış gibi. Ona bir şeyler söylemeli, ikna etmeliydi.

-Bakireler evliliğin başlangıcında hemen hamile kalmazlar,- dedi sakın bir sesle. Beni dilediğin gibi karalayabilirsin, ama bakire olmadığımı söyleyemezsin.

Sorun seni karalamak değil. Linda. Bakışlarını az önce sahip olduğu o beyaz tenli vücuda çevirdi. Bakireliğin konusunda kuşku duymadım. Bakirelerin hamile kalamayacakları ise doğru değil. Hem sonra biz, birden fazla seviştik. Pek çok kere...

-Seviştik mi? Öfkeyle baktı ona. -Buna sevişmek mi diyorsun? Hayır, sadece vücuduma sahip oldun sen. Ruhuma dokunamadın bile. Hamile olup olmadığımı anlayan için takvime bir işaret koymalısın. Kısa sürede belli olur. Bende de biraz gurur var! Beni istemiyorsan, bırak gideyim...

Bu sözleri söyledikten sonra boğulurcasına ağlamaya başladı. Genç adamın elini omzunda hissedince başını kaldırıp baktı. Bir an göz göze geldiler. Şeyh Halid kalın kaşlarını çatmış dikkatle bakıyordu ona.

Seninle evlendim ve senin sorumluluğunu yükledim. Bir çocuğumuz olursa onun sorumluluğu da benim üzerimde olacak. Takvime ne istiyorsan yaz.

Gerçek belli oluncaya kadar burada, benim evimde kalacaksın. Ancak ondan sonra bir karara varabiliriz. İçindeki tohum gelişebilir ve kamında çocuğumu taşıyabilirsin.

Benden nefret öttiğin kadar ondan da nefret edeceksin.

Linda öfkeyle dudaklarını ısırđı. Az önce sevişirken o da aynı duyguları yaşıyor muydu? Böyle bir şey olabilir miydi? Nasıl bu derece sert ve katı olabiliyordu?

El Halid'in yüz hatları duygularını büyük bir irade gücü harcayarak kontrol altında tuttuğunu gösteriyordu. Ayrıca az önce yaşadığı heyecanı hayatında ilk kez duymuş değildi. Aralarındaki en önemli farklardan biriydi bu. Oysa Linda için bütün o duyarlıklar ne kadar heyecan verici ve yeniydi. Ona bir daha dokunamayacağını hissediyordu.

Yatağın içinde yavaşça toplandı. Ondan mümkün olduğu kadar uzak durmak istiyordu.

Saçlarını yavaşça arkada topladı. Aralarında kapanması mümkün olmayan derin bir uçurum açılmıştı. Ruhlan birbirinden tamamen kopmuştu sanki. Ama ya vücutları? Bir süre sonra o güçlü ellerin heyecanla ürperen teninde dolaşmasını istemeyecek miydi? O ateşli dudakların göğüs uçlarına dokunuşunu hatırlayarak ürperdi. Evet zamanla isteyecekti belki ve asıl çözümsüzlük işte o zaman başlayacaktı.

Beni istemiyorsun, buna rağmen burada kalmam gerekiyor, dedi dalgın bir ifadeyle.

Seni istemiyor değilim. Beklenmedik bir yanıtı bu. Linda hayretle baktı ona. Ne demek istemişti. Yüz hatlarında en ufak bir yumuşama yoktu.

Bakışlarında aynı sert soğuk ifade vardı.

Seni istemek yasak. dedi genç adam. Sonra yavaşça oturduğu yerden kalktı ve ağır adımlarla kapıya doğru yürüdü. Yandaki odaya girip kapıyı kapadı. Linda öfkeyle fırladı yataktan. Sert bir hareketle kapıyı açıp içeri girdi. Yasak ne demek söyler misin, Kerim? Bunun ne anlama geldiğini bilmek istiyorum.

Günahtır. diye karşılık verdi genç adam.

Yüzyıllar öncesine ait bir değer yargısı olmalı. Kendini yeryüzündeki tek erkek olarak görüyorsun öyle değil mi? Kadınlar ise hareme kapatılmalıdırlar ve yüzlerini peçeyle örtmelidirler. O peçeler sadece senin için açılmalıdır, sadece seks için...

Seks hayatın sıkıntılarından kaçmanın bir biçimidir. Bunun dışında hiçbir anlam taşımaz.

Eğlenme konusunda tezler üretmeni değil sorduğum soruya yanıt vermeni istiyorum senden!

-Eğlenme! Evet, seks bundan ibarettir. Linda. Senden saklayacak değilim. Seks benim için bir eğlencedir. Bu zevkten mahrum kalamam.

• Ama benim bu zevkten mahrum kalmam gerekiyor. öyle mi? Hem de hiç suçum yokken... Bak bana! O gün ölümünden kurtardığın insan değil miyim ben? Han: kollarının arasına aldığı n arzu duyduğun o kadın?.. İkimiz de düş kırıklığına uğradık. Birbirimizin beklentilerini karşılayamadık. Kasten bir şey yapmışım gibi konuşuyorsun. Bu adam daha önce de aynı fikirlere sahip miydi? Linda kafasının içinde bu soruya yanıt bulmaya çalışıyordu.

Beni düş kırıklığına uğrattın. dedi genç adam, sakın bir sesle. Bunu nasıl söyleyebilirsin? Neredeyse seninle zengin olduğun için evlendiğimi iddia edeceksin.

Pek çok kızın arayıp da bulamadığı bir şey bu. Galiba nefretimi üzerine çekmeye çalışıyorsun.

• Böylesi çok daha iyi olur.

Anlıyorum.

Genç kadının yüzü bembeyaz olmuştu. En ufak bir umut bile kalmamıştı içinde.

Senden nefret edersem daha kolay tahammül edebilirim, öyle mi? Bu durumda sen de kolayca kendini haklı görebilirsin. Böyle düşündüğüne eminim.

Hiçbir şeyden emin olamazsın Linda. Bakışlarında yine o vahşi pırıltı belirmişti. Şu anki duygularımı ancak bir Arap kadını anlayabilir.

Daha önce böyle düşünmüyordun ama. Sana kendi ulusundan bir kızla evlenmeni söylemiştim. Oysa sen ısrarla beni istedin.

Bu sözleri söyledikten sonra yatak odasına döndü ve kapıyı çarparak kapadı...

Bütün vücudu titriyor. yüreğinde derin bir acı duyuyordu. Aynaya yaklaşırken yerdeki gelinliğe bastığını fark edip irkildi. Sonra aynaya yansıyan yüzünü gördü. Bembeyaz bir yüzdü bu, gözlerinin çevresinde mor halkalar belirmişti. İpek yatak örtüsüne sıkıca sannmıştı.

'Korkunç bir durumdayım.' diye geçirdi içinden. Ne kadar sürebilirdi bu? En son on yaşındayken tek başına odasına kapanıp ağlamıştı. Yalnız hissetmişti kendini, çok yalnız. Annesi onu terk etmişti. Şimdi aynı duyguyu yeniden ve olanca şiddetiyle yaşıyordu.

Bu gecenin bir de sabahı vardı. Kerim'le yine yüz yüze geleceklerdi ve sonra acı dolu günler birbiri ardı sıra geçmeye başlayacaktı. Kaderini belirleyecek olan şey hamile kalıp kalmamasıydı.

Banyoya geçti. Az sonra büyük bir havluya sarınmış olarak çıktığında Şeyh Halid'in dokunuşları ve öpüşleri vücudundan silinip gitmiş gibi hissediyordu. Dişlerini üç kez üst üste yıkamıştı. Derisini yüzercesine keselediği için bütün vücudu kıpkırmızı olmuştu. Kerim'in vücudunda yaktığı o arzu ateşini söndürmeye yetecek miydi bütün bunlar? Böyle bir mutluluğu yaşayan birinin onu tamamen unutmaması mümkün müydü?

Odanın duvarını boydan boya kaplayan aynaya yaklaştı. İnce vücudunu uzun uzun seyretti. Sonra üzerindeki havluyu yavaşça sıyrarak çıtırplak kaldı. Evet, güzeldi... Bu ince bembeyaz vücut Kerim el Halid dokununcaya kadar masumdu. Ama şimdi... Birden irkildi. Aynadaki vücudunu onun gözüyle değerlendirdiğini fark etmişti.

Onun kollarında geçirdiği o unutulmaz saatleri hatırlayarak titredi. Gözle görülür biçimde titriyor, dişleri birbirine vuruyordu. Cennetin kapısından girmiş ve orada bir süre kaldıktan sonra bir daha girmemek üzere kovulmuştu.

Arap atasözünün dediği gibi; göze göz, dişe diş. Büyülenmiş gibi aynadaki yüzüne baktı. Gözleri irileşmişti. Kerim anne ve babasının intikamını almak için yıllarca beklemiş olmalıydı.

Havluya tekrar sıkıca sarındı. Hayır, vücudu ona ihanet etmemeliydi. Şeyh Halid'in çocuğunu taşımak istemiyordu.

Eğer hamileyse ömrünün sonuna kadar çölün ortasındaki bu evde kalacaktı ve onun elinde bir tutsak gibi yaşayacaktı. Dehşetle titredi. Korkunç bir şeydi bu.

Bu odada daha fazla kalamazdı. Hemen kendi odasına gitmeliydi. Kim fark edecekti ki? Kısa bir an kararsızlık geçirdi, sonra yerdeki eşyalarını çabuk çabuk toplayarak kapıdan dışarı süzüldü.

Linda sütunların arasından karanlığın içinde kayıp giden bir gölge gibi geçti. Odasına girdiğinde nefes nefeseydi ama en azından kendini daha emniyette hissediyordu. Hizmetçiler de yoktu. Hiç olmazsa biraz tek başına kalıp düşünebilirdi. O anda ihtiyaç duyduğu tek şey buydu. Mutlak bir yalnızlık ve sessizlik. Bir gece önce Per-vane'nin yattığı yere takıldı bakışları. Bahçede yürümüşlerdi. Ay ışığında yıkanan bahçeden çiçek kokulan yükseliyordu. Her şey ne kadar da umut verici görünüyordu. Bütün bu olanlara inanmak çok güçtü. Birden müthiş yorgun olduğunu fark etti.

Bölüm Yedi

Rahatsız ve karmakarışık rüyalarla dolu bir gece geçiren Linda. Pervanenin elinde kahvaltı tepsisiyle içeri girdiğini görünce gülümsemeye çalıştı.

• Kahve, lellah?

Lütfen.

Camların gerisinde yakıcı bir güneş çevreyi ışığa boğuyordu. Odanın içi ise oldukça serindi. Genç kadın sabaha kadar kâbuslar içinde çırpınmıştı.

O sabahtan itibaren yeni bir hayata başlamakta olduğunu bilincindeydi.

Önemli bir değişiklikti bu. Ve dün gece ilk ve son kez birbirlerine dokunmuşlardı.

Linda kahvaltısını ederken Pervane sessizce yerdeki eşyaları, hanımının gelinliğini, takılarını, o büyük beyaz havluyu topladı. Gelinlik bu-ruşmuştu. Mavi bobuşlar odanın ortasına fırlatılıp atılmıştı. Safiye'nin verdiği nazar

yatağın başucundaki komodinin bir köşesinden sarkıyordu. Linda, Şeyh'in hediye ettiği elmas gerdanlığı öteki odada unuttuğunu fark etti.

Safiye içeri girdiğinde Pervane gelinliği özenle katlamaya çalışıyordu. Arap kızı içeri büyük bir neşeyle girmişti, ama odanın her köşesine hâkim olan o garip havayı görünce yüzündeki tebessüm donuverdi. Gelinliği Pervane'nin elinden aldı ve soru dolu bakışlarını Linda'ya çevirdi.

Böyle durumlarda hizmetçilerin soru sormaları bağışlanmaz bir suçtu. Belki de bu İngiliz gelinin kendine özgü âdetleri olduğunu düşünüyordu.

Linda kızların bakışlarından rahatsız olmaya başlamıştı. Öte yandan onları düş kırıklığına uğratmak da istemiyordu. Çok doğal bir şeyden söz ediyormuş gibi, Gelinlik biraz buruştu, dedi. Umarım kırışıklıklar ütüyle düzelir.

Gelinliğin durumunu Şeyhin sabırsızlığıyla açıklamaktan başka çare yoktu. Gülümseyerek, Nazar ve terlikler için ikinize de teşekkür ederim, dedi. Çok makbule geçti.

Elbiseyi ütüleriz Leydi, dedi Safiye. Diğer süslerle birlikte dolaba koyarız. Bunlar çok değerli şeyler.

Eminim öyledir. Linda bir an kendini Kerim' in yüzü peçeli gelini olarak gözlerinin önüne getirdi. Bu rahatsız edici hayalden bir an önce kurtulmalıydı. İngiltere'ye bir dönebilse. bütün bunların önemi kalmayacaktı. Kaçabilmek için bir plan kurması gerekiyordu. Şimdilik o evin dışındaki dünyanın yabancısıydı. Buna rağmen gerekli bilgileri yavaş yavaş öğrenmeye başlayabilirdi. İşe Fez Elcedid kentini keşfetmekle başlamalıydı. Bu olağanüstü kent içinde bulunduğu korkunç durumun yarattığı sıkıntı ve mutsuzluğu az da olsa hafifletebilirdi. Öncelikle pazar yerini görmek istiyordu, daha sonra eski sarayları ziyaret edecekti.

Kerim'e kenti dolaşmak istediğini söyleyebilirdi. Aralarında aşka yer yoktu artık; buna rağmen uygarca bir ilişki kurulabilirdi.

Evlilikleri dış görünüş bakımından süreceğe benziyordu. Aksi halde durumu açıklamak gerekebilirdi ki, Kerim'in bunu yapması imkânsızdı. Kendisine bağlı olan insanların ve arkadaşlarının gözünde evli bir erkek olarak kalmak zorundaydı.

Linda'nın dudakları belli belirsiz bir tebessümle aralandı. Evliliğin dışa kapalı bir kabuk oldu ğunu düşünmüştü hep. Dışardan bakanlar bu kabuğun içinde neler olup bittiğini fark edemezlerdi. Kerim'le olan evliliği de en azından bir süre için buna benzer bir kabuk haline gelecekti.

İnsanın gerçek mutluluğu bulabileceği bir yer var mıydı? Onu İspanya'da bulabileceğini sanmıştı. Kaderin ona hazırladığı bu oyunu önceden görmesi imkânsızdı. Sanki görünmeyen bir el onu El Halid'in karşısına çıkarmış ve bu garip evliliğe sürüklemişti. Bütün bu olanlardan ötürü kendini suçlaması anlamsız olacaktı.

Hayır suçlu değildi, özellikle annesi Yahudi olduğu için suçlu değildi. Kerim, Yahudilerden nefret ediyor ve onları ailesinin ölümünden sorumlu tutuyordu.

Yeni bir şey değildi bu. Genç adamın içindeki nefret, acılarla geçen uzun yılların ürünüydü. Oysa annesi kendisi için ne kadar farklı anlamlar taşıyordu. Zaman zaman onun sıcak kollarının güven veren rahatlığını hatırlıyordu. Bazı geceler yatağının kenarına oturur ve o güzel sesiyle şarkılar söylerdi. Yarı karanlık bir odanın içinde Miriam'ın güzel yüzünü, gülüşünü görür gibi oldu.

Linda banyodayken birden kapı açıldı ve Kerim içeri girdi. Pervane önce ne yapacağını bilemedi sonra sessizce kapıdan sıvışarak hanımını kocasıyla yalnız bıraktı.

Günaydın, dedi genç adam. Sesinde en ufak bir sempati bile yoktu.

Konuşmamız gerekiyor!

• Anlıyorum, dedi Linda. Suyun içinde oturuyor ve ne yapacağını bilemiyordu.

Şeyh sert bir hareketle bir havlu aldı ve genç kadının çıkması için bir işaret yaptı. Linda tıpkı daha önce yaptığı gibi genç adamın açtığı havluya doğru ilerledi ve sarındı. Ama bu kez onu tam bir yabancı gibi görüyordu.

Birbirlerinin vücutlarını önceki gibi algılayamıyorlardı artık. O heyecan tamamen kaybolmuş gibiydi ve ikisi de bu gerçeğin farkındaydı.

Birlikte yatak odasına geçtiler. Genç kadın arkasını döndü ve Şeyhin bakışlarını sırtında hissederek yatağın üzerindeki açık yeşil robu giydi. İnce kumaş vücudunun çıplaklığını tamamen ör-temiyordu. Yüz yüze geldiklerinde Şeyhin bakışlarını göğüslerinde hissetti. Genç adam başını çevirinceye kadar duruşunu bozmadı.

Karın kaslarının hafifçe gerildiğini hissederek şaşırdı. Onun vücuduna bakmaya devam etmesini istiyordu. Dün gece yaşadıkları o inanılmaz saatleri hatırlamasını, özlemesini istiyordu. Bu istek aklının değil vücudunun isteğiydi sanki.

Genç adamın bakışları Linda'nın gün ışığında pırıl pırıl parlayan ıslak saçlarında dolaştı. Dudaklarının uçları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. Boğazına kadar ilikli ceketinin içinde heybetli bir görünüşü vardı. Vücudunun duruşu ile bakışları arasında garip bir zıtlık fark etti Linda. Ona yaklaşıp dokunmamak için büyük bir irade gücü harcıyor gibiydi. Ellerini beline koyarak denn bir soluk aldı genç adam.

Linda o iri elleri, çelik gibi güçlü kolları dü-şündtf bir an. Çıplak ayaklarıyla bastığı halı ne kadar da yumuşaktı. Ayrıca yatağa çok yakın duruyorlardı.

Onun kendine hâkim olabilmek için ne büyük bir güç harcadığını şimdi apaçık görebiliyordu.

Konuşmak zorundayız demiştin. Kerim. Evet. Eliyle, her şeyi kader belirler, anlamına gelen bir işaret yaptı. -Bundan sonra yapacağımız tek şey konuşmak, dedi.

Linda hiçbir şey söylemeden sessizce durdu. Bu sözlere inanmak çok güçtü. İradeleri ne kadar güçlü olursa olsun Arap erkeklerinin tensel duyarlıklara

çok düşkün olduklarını biliyordu. İki de bir kenetlediği ellerinin tenine dokunmak için sabırsızlandıkları o kadar belliydi ki. Kendi teni de dokunulmak istiyordu. Bütün bunlar her türlü akıl yürütmenin çok ötesinde kendiliğinden duygulardı.

Hafifçe  rpererek titredi, ardından derin bir soluk aldı. Genç adamın bakışları, üzerindeki giysinin ince ve yarı saydam kıvrımları üzerinde dolaşıyordu Şimdi. Linda onun neler hissettiğini çok iyi anlıyordu.

Bu giysi sana çok yakışmış.

Benim zevklerimi yansıtmıyor, Kerim, dedi genç kadın, robun kıvrımlarına parmaklarıyla hafifçe dokunarak. Benim için Barselona'da cömertçe satm aldığın roblardan biri bu. Sen seçtin bunu.

Evet,  yle görünüyor ki çok iyi seçmişim.

Bu sözleri söyledikten sonra odanın içinde sinirli sinirli bir aşığı bir yukarı dolaşmaya başladı. Bu haliyle kafese kapatılmış bir çöl aslanına benziyordu. Birden durdu. Genç kadının gözlerinin içine bakarak. Bu kadar kışkırtıcı olmayan b!..r Şeyler giysen daha iyi olur. dedi.

Uyarılacağını sanmıyorum, Kerim. Aramızda her Şeyin bittiğini söyleyen Şendin.

Lanet olsun sana! diye bağırdı. Öfkeyle Lin-da'nın üzerine yürüdü.

Kişiliğinin Latin yanı bir anda ön plana çıkmıştı sanki. Genç kadının önünde öfkeden titreyerek durdu. Sağ elini vuracakmış gibi kaldırdı.

Evet, ne duruyorsun? dedi genç kadın, sakın bir sesle. Vursana! Vur bana.

Belki böylece beni bir kadın olarak görmekten vazge ersin.

Böyle karşımda durduğun sürece nasıl vazgeçerim?

Ansızın Linda'ya sıkıca sarıldı, kollarının arasında sıkıca tutarak uzun uzun öptü. Vücudunun bütün kasları titriyordu. Dudaklarını çekmeden onu yatağa doğru itti. Solukları sıklaşmıştı. Dizleri titremeye başlayan Linda düşmemek için onun omuzlarına tutundu. Açık yeşil rob omuzlarından kayıp ayaklarının dibine düştü. Birlikte yatağa yuvarlandılar. Şeyh Halid kollarının arasında tuttuğu kadına zevk vermek gibi bir kayđı taşıyor, sadece kendini düşünüyordu. Sabırsız elleri genç kadının yuvarlak kalçalarını sıkıca kavradı. Linda'nın dudakları genç adamın omzuna dokunuyordu. İçinden kopup gelen çığlığı güçlükle bastırıyor, sevgilim, diye haykırmamak için kendini zor tutuyordu.

Az sonra Şeyh ondan uzaklaştı, sırtüstü uzandı. Solukları yatışmıştı. Linda yavaşça yataktan çıkıp gardıroba doğru yürüdü. Tarçın rengi bir bluz ve krem rengi bir etek giydi. Bu arada genç adam geniş penceren/n önünde durmuş dışarıyı seyrederek sigara içiyordu. Gerilmiş yüz hatlarıy la bir Őeytana benziyordu.

Linda tuvalet masasının başına geçerek dağılmış saçlarını taramaya başladı. Artık Leydi Linda olmak istemiyordu. Bu yüzden saçlarını eskisi gibi taradı. Linda Layne olmak istiyordu.

Makyaj yapmadan önce yüzünü inceledi. Dudaklarının ruja ihtiyacı yoktu. Az önceki vahşi öpüşler yüzünden kıpkırmızı olmuşlardı. Gözlerinde daha önce hiç görmediği garip bir parlaklık vardı.

Şeyh Halid kendi açısından yenilgiye uğramıştı. Linda'ya arzu duymamak için elinden geleni yapmış, ama başaramamıştı. Aynadan belli etmeden ona baktı. Pencerenin yanında sırtı dönük kımıldamadan durmuş dışarı bakıyordu. Linda'nın kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Dudaklarında hafif bir tebessüm oynasıyordu. Birden genç adamın dün gece söylediği o sözü hatırladı - Günah! demişti.

Kahkahalarla gülmek için kendini güç tutuyordu. Genç adam birden ona döndü.

-Güzeldi, değil mi?

Çok ani oldu. Tekrarlanmaması için üzerimde, kileri değiştirdim.-

Şeyh Halid onu alıcı gözüyle tepeden tırnağa süzdü. Tann biliyor ya, dedi. Bu halinle bir din adamını bile baştan çıkarırsın sen.

-Ama sen din adamı değilsin ki.

Şeyh gözlerinde elektrikli bir pırıltıyla baktı ona. -Seni burada tutacağım, ama öyle görünüyor ki kendimi senden uzak tutmayı başaramayacağım.

Linda tırnaklarını öfkeyle avuçlarına batırdı. Bu durumda, bırak beni gideyim.

Bunu yapamayacağımı biliyorsun.

-Neden olmasın? Buradaki varlığım seni öfkelenlendirmekten başka bir şeye yaramıyor.

Gitmen mümkün değil.

Linda karışık duygular içindeydi. Vücudunun her zerresi, iradesi dışımda. onunla birlikte olmak istiyordu sanki. O iri esmer vücudunu her gün yanibaşmda görmek istiyordu. Elini her uzatışında ona dokunabileceğini bilmek istiyordu. Ne kadar öfkeyle ve vahşi biçimde olursa olsun onun tarafından sevilme istiyordu. Şeyh Halid'in ona karşı kayıtsız olmadığı her halinden belliydi. Kayıtsız kalmak için elinden geleni yapmış ama başaramamıştı. Linda'ya delice âşık olduğunu gösteriyordu bu.

Neyin mümkün olduğunu çok iyi biliyorum artık. diye mırıldandı.

Genç adam tek kaşını kaldırarak hayretle baktı ona. Siyah saçları kaşlarının üzerine düşmüştü. Bu haliyle tam bir İspanyol erkeğine benziyordu.

Az önce olmasını hiç istemediğin bir şey oldu. diye devam etti genç kadın, irademizin dışına çıktık.

Şeyh yüzünde donuk bir ifadeyle. İlişkimizin bu şekilde gelişeceğini dün hissetmiştim, dedi.

Yoksa gaipten haberler mi alıyorsun?

Sen gerçek bir müzisyensin. Bir müzik aletinin en güzel sesi nasıl vereceğini çok iyi biliyorsun.

Bu sözler genç kadının içini ürpertti. Çok şiirsel konuşuyorsun, dedi.

Çöl insanları çok duyarlı olurlar. Kederin ve arzunun ne demek olduğunu çok iyi bilirler. Ben taştan yapılmış değilim, Linda.

Bunu biliyorum. Kederli bir tebessümle baktı ona.

Genç adam elini cebine sokup oradan altın bir bilezik çıkardı. Bileziği genç kadının bileğine takarken, öteki bileğindeki kalp biçimindeki altını gördü.

Yıllar önce takılmıştı o ve çıkarılması imkânsızdı.

Derin bir sessizlik oldu. Şu anda ne düşündüğünü biliyorum. dedi Linda.

sakin bir tavırla. Annemden kalan tek şey bu. Küçük bir çocukken onun beni ve babamı neden terk ettiğini doğal olarak anlayamazdım. Ama şimdi her şeyi anlıyorum. Öyle sanıyorum ki karşılaştığı erkekte bizim ona veremediğimiz bir şey buldu. Direne-meyeceği kadar güçlü bir duyguya kapıldı. Zaman zaman onun iri güzel gözlerini görür gibi oluyorum. Sesi çok güzeldi. Onu seviyorum Kerim ve bundan asla vazgeçemem. Neler hissettiğimi anlayabildiğini pek sanmıyorum, çünkü sen anneni hiç hatırlamıyorsun.

Şeyh Halid sert bir hareketle genç kadının bileğini kavradı. Linda bir an onun küçük kalp biçimindeki altını çekip koparacağını sandı.

Serbest kalmak için seni feda eden bir anaya duyduğun sevgiyi yüreğinden söküp atamıyorsun demek! Ben de yüreğimden masum insanları katledenlere duyduğum nefreti söküp atamıyorum.

Ben masum değil miyim?

Şeyh Halid ona tepeden baktı. O anki hali dün gece annesinin kimliğini öğrendiği anda takındığı tavrı andırıyordu. Sert bir hareketle genç kadının elini bırakıp pencereye doğru yürüdü. Sonra odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı.

Söyle bana Linda, İngiliz olmakla gurur duyuyor musun?

Genç kadın duraksamadan. Elbette. diye karşılık verdi.

Ben de babamın oğlu olmakla gurur duyuyorum. Haklısın, bir İspanyol'dan çok bir Araba benziyorum ben. Yüzyıllar önce Müslümanlar İspanyol topraklarına hâkimdiler. Yıllarca süren bu beraberlik iki kanın birbirine karışmasına neden oldu. Şu anda, berida, ben, düşmanlarının kızıyla evli olan bir Arap erkeğiyim. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Eğer bu gerçek savaşta Arap kabileleri tarafından öğrenilirse hayatın tehlikeye girer. O insanları severim ben. Batılı olman önemli değil onlar için. Benim karımsın. sana elbette saygı göstereceklerdir. Ama dün gece itiraf ettiğin o gerçeği öğrenilirse tavırları bir anda değişir ve seni mahvetmek için ellerinden geleni yaparlar. Daha önce söylediğim gibi, nefret, insanın kalbinde çok derinlere kök salar. Bu nefretin politik nedenlerini sana uzun uzadıya anlatmanın yararı yok. Çöl insanının kendine göre kanunları vardır ve burada yaşayan insan bu kanunlara karşı gelemmez.

Linda bir an düğün sırasında havuzun çevresinde toplanmış insanların etkileyici bakışlarını görür gibi oldu. Kerim el HaLid bu uzun beyaz giysili

adamların önünde kendisiyle evlenmişti. Batı'da Araplar'm İngilizler'den hoşlandıklarını herkes bilirdi. Kerim arkadaşları ve emrinde çalışan insanlar onu belki de bir İngiliz olduğu için kabul etmişlerdi. Bu insanların kendisine kötülük yapabilecekleri düşüncesi ise tek kelimeyle dehşet vericiydi.

Bana ne yaparlar? dedi kısık bir sesle.

Kerim onu dikkatle süzdü. Fiziksel olarak hoşlandığı bir kadına bakıyordu o anda. Belki karnında çocuğunu taşıyan kadına...

Linda ise aralarındaki bütün sorunlara rağmen dudakları birbirine değdiğinde dış dünyanın silinip yol olacağını biliyordu.

Dün gece genç adam aralarındaki aşkın bir günah olduğunu söylemişti. Ama sabah arzusu inancına galip gelmişti. Linda'nın önünde neredeyse dize gelmiş ve ona aşkını sunmuştu.

Uzunca bir süre bakıştılar. Şeyh Halid gözlerini ayırmadan ona yaklaşarak omuzlarından sıkıca kavradı, istedikleri zaman İspanya'ya kaçabileceklerini, her şeyi ayarladığını söyledi.

Linda onun tarafından sürüklenmek istemiyordu artık. -Ama ben Fez'i görmek, tanımak istiyorum, diye diretti.

-Korkmuyor musun?

-Korkuyorum, ama bir korkak değilim.

Şeyh Halid onu biraz uzaklaştırarak gözlerinin içine dikkatle baktı.

-Cesaretini denemek isterdim, diye mırıldandı.

-Ben hazırım, diye karşılık verdi genç kadın.

Şeyhin yüzünde şeytani bir tebessüm belirmişti. -Bu akşam gün batarken binicilik derslerine başlayalım. dedi. Belki de sen haklısın. Burada bir süre kalsak iyi olacak. En azından hamile olup olmadığın anlaşılmacaya kadar. Oğlumun çölde doğmasını istiyorum. Gerçek bir erkeğin yetişebileceği en iyi yer çöldür.

Bunları söyledikten sonra genç kadını bağına bastı. Linda yanaklarının pembeleştiğini hissetti.

Verdiğim kararı tutamadığımı farkındayım. Ama gerçek bir erkek çölde yaşıyor olsa bile günah denilen şeye karşı bir çeşit ilgi duyar. Aramızda geçenlerden ötürü senden özür dileyecek değilim.

Özür dilemeni istemiyorum.

Bir centilmen gibi davranmadım.

Senin bir centilmen olmadığını başından beri biliyordum.

Benim hakkımda ne düşünüyorsun o halde? Genç kadının yüzünü ellerinin arasına alarak dikkatle inceledi. Beni arzuluyor musun?

Arzulamamı istiyor musun?

Bilmiyorum. Bakışları yavaşça genç kadının dolgun dudaklarına kaydı.

Bugüne kadar hiçbir kadına böyle bir soru sormadım.

Bir kadının seni tensel olarak arzulamasını istiyorsun, öyle değil mi?

Evet, sınırsız bir arzu olmalı bu.

O halde ben de efendimin isteklerini yerine getireceğim. dedi Linda. hafifçe gülümseyerek. Sonunda onun üstünlüğünü kabul etmek zorunda kalmıştı. Aralarındaki ilişki düşünce planında uzun bir tarihin tortularını taşıyordu. Arap lar'la Museviler'in birbirlerine duydukları derin nefretin yarattığı tortulardı bunlar.

Genç adam, Efendin şimdi yemek yemek istiyor. dedi. Gel benimle. Genç kadını elinden tutarak verandaya çıkardı. Linda'nın daha önce dikkat etmediği dar bir merdivenden kule gibi bir yere çıktılar. Evin çevresinde sonsuz bir kum denizi görölüyordu.

Çöl güneşin yakıcı ışığı altında altın zerreciklerinden oluşan bir okyanus gibiydi. Gözlerinin önüne serilen manzara sonsuzluk duygusu veriyordu. Başlarının üzerindeki gökyüzü koyu maviydi. Çok uzakta, ufuk çizgisine yakın bir yerde develerin oluşturduğu uzun bir kervan manzarayı tamamlıyordu.

Çok güzel, diye mırıldandı hayranlıkla. Oh, Kerim, burada kalmak istiyorum. Fikrini değiştiremez misin?

Bak kadın, böyle önemli konularda fikrimi asla değiştirmem.

Ama değiştirdin, dedi Linda. Silindir biçimindeki büyük beyaz bir taşın üzerine oturdu. Dün gece bana yaklaşmanın günah olduğunu söylerken çok kararlı görünüyordun.

El Halid bu sözler üzerine başını öne eğdi. Kadın erkek için belirsizlikler diyarıdır, dedi. Sen de gördün ki, sana dokunduğum an aldığım kararların önemi kalmadı.

Yemek masasının başına oturduklarında Linda hayatından çok memnundu. Müthiş acıkmıştı. Yemeklerin gelmesini beklemeden masanın üzerindeki yumuşak, beyaz ekmekten bir parça koparıp ağzına attı.

Patatesli soğanlı et gerçekten nefisti. Linda önündeki yemeği büyük bir iştahla yedi. Hayatında hiç bu kadar acıkmamıştı sanki. Burada, bu garip dekor içinde, insan her şeyi yoğun yaşıyordu. Dokunduğu şeyler, içine çektiği hava, kulağına gelen sesler çok başka bir dünyada yaşadığını vurguluyordu.

Bir ara başını kaldırarak Kerim'e baktı. O da çok acıkmış gibiydi. Genç kadının kendisine baktığını hissedince başını kaldırdı.

Derse hazır mısın?

Oh, evet. Çölde seninle ata binmek istiyorum. Akşamın serinliği çökene kadar. Gökyüzünde yıldızlar parlamaya kadar.

Burada yıldızlar erken doğar. Ata binerken Samanyolu başına degecekmiş gibi yakındır. Ama ilk dersi kısa tutmakta fayda var. Alışmadığın için eğer sana çok sert gelecektir. Kızlardan biri sana masaj yapar. Arap kızları böyle şeyleri çok iyi bilir.

Linda'nın yüzünden bir bulut geçer gibi oldu. Şeyhin hayatına pek çok Arap kızı girmiş olmalıydı. Pervane ve Safiye gibi ince Arap zevklerini bilen kızlar... Bu konuda ona sormak istediğin için eyer sana çok sert gelecektir.

Kızlar-yordu. Onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu belli etmek istemiyordu. Ayrıca bu konuda yapabileceği bir şey de yoktu. Aralarındaki ilişkide Şeyhin kayıtsız şartsız üstünlüğünü kabul etmişti bir kere. Arap erkekleri geleneksel hayat tarzına sıkı sıkıya bağlı olmalıydılar. Buna rağmen Şeyhin evlenmek için Linda'yı seçmesi onun bazı bakımlardan farklı olduğunu ortaya koyuyordu.

Aralarındaki ilişki hiç değişmeden bu şekilde sürecekti miydi? O nefis kahveyi yudumlarken genç kadın bu sorunun yanıtını düşünmekle meşguldü. El Halid tam karşısında sessizce oturmuş onu seyrediyordu.

Güneş şimdi genç kadının saçlarını ısıtıp boğuyordu. Şeyh Halid'in, saçlarında oynayan bu ışık demetine hayran olduğunu hissetti Linda. Çok zarıfsın, diye mırıldandı genç adam. Gören senin tam bir Anglo-Saxon olduğunu düşünür.

Büyük babam çok iri yarı sarışın bir adammış. Annemin açık renk gür saçları vardı. Saçları omzuna attığı şalın üzerine dalga dalga dökülürdü. Gece hayatını severdi. Şarkı söylemeyi, dans etmeyi... Belki de bu yüzden, diğer insanlar gibi sıradan bir hayata razı olmadı.

İngiltere'deki akrabaların bir şeyh karısı olduğunu öğrenince çok şaşıracaktılar. Evet. dedi genç kadın. O anda karşısında oturan adamla arasında aşılması güç bir engelin varlığını hissetti.

Benimle evlendiğin için üzgün müsün? diye sordu ansızın. Sana bir çocuk veremezsem ne yapacağımı bilmek istiyorum. Lütfen söyle Kerim! Bana karşı dürüst olmalısın.

Henüz bilmiyorum, dedi genç adam, dalgın bir ifadeyle. Ama ayrılırsak companera olarak çalışmana gerek kalmayacak. Söz veriyorum, sana karşı çok cömert olacağım. Müzik çalışmalarını dilediğin gibi sürdürebileceksin. Bunu yapmanı istiyorum.

Bu sözlerde Linda'nın ruhunu inciten bir şeyler vardı. Aralarındaki ilişkinin tensel yanını hiçe saymak istiyor, onun kollarında gerçek bir kadın olduğunu unutturmayı amaçlıyor gibiydi. Şüphesiz, içinde Şeyh Halid'in olmadığı bir hayatı yaşayabilirdi, ama bu durumda her zaman kendini hissettiren önemli bir eksiklik olacaktı. Dün gece uykuya dalmadan önce ettiği duayı hatırladı. İçine garip bir hüznün çökmüştü.

Onu kendine bağlamak için çocuk sahibi olmayı isteyemezdi. Böyle bir bağla birleşeceklerse, hiç birleşmesinler daha iyiydi. Aralarındaki ilişkinin zamanla bütün sorunlardan arınması mümkün değil miydi? Bir an kendini Essex'te, Şeyh Halid'i düşünür ve acı çekerken getirdi gözlerinin önüne Yaşadığı her anın tadını çıkarmalıydı. İlerde bir gün bütün bunları özleyebilir, acı çekebilirdi.

Bu düşüncelerle gülümseyerek önündeki meyve tabağına uzandı. Güzel kırmızı bir elma seçip ağzına doğru götürdü. Birden parmaklarının arasından dirseğine doğru kayan siyah böceği görerek ayağa fırladı. O güne kadar hiç

böyle müthiş bir çılgılık atmamıştı. Kolunu dehşetle silkerek ve çırpınarak bir iki adım attı. Kerim yerinden fırlayıp onu tuttuğunda ikinci çılgılığı bastı. Böceğin hâlâ üzerinde dolaştığını sanıyordu.

Şeyh Halid onu kollarının arasına alıp saçlarını okşayınca yatıştı.

Geçti canım, geçti. dedi genç adam. Hayvancığın seni ısırmasına vakit bırakmadın ki. Ayrıca küçük hır akrepti.

Nereden gelmiş olabilir?

Herhalde meyve çanağının içine gizlendi. Söyle bakayım, iyi misin? Genç kadının çenesini tutarak yüzünü kaldırdı. Senin gibi küçük bir kızıdan o müthiş sesin çıkması çok garip.

Linda yüzünü genç adamın göğsüne yasladı. Şey. ben. ne yaptığımı bilmiyordum. O kocaman böceği kolumda yürürken görünce... Beni soksaydı öldürdüm herhalde, değil mi?

Hayır ölmezdin. dedi genç adam. Genç kadının saçlarını öptü. Seni kurtarırdık. Biraz ateşin çıkardı o kadar. Bu sıcak iklimlerde insan çok dikkatli olmalı. Her an bir akreple karşılaşmak mümkündür. Nerede olursan ol sabahları uyandığın zaman ayakkabılarının içini kontrol etmeyi unutma. Bazı akrepler öldürücüdür. -

•Oysa çöl ne kadar sakın görünüyor. Dışardan bakan birinin bu kum denizinde hüküm süren vahşeti fark edebilmesi imkânsız.

Bu tür şeylere zamanla alışırsın.

Genç adam bunları söyledikten sonra kollarının arasında tuttuğu Linda'nın saçlarını uzun uzun okşadı. Sonra beyaz basamaklı merdivenlerden ağır adımlarla inmeye başladılar. Şeyh Halid kolunu genç kadının omzuna atmıştı. Linda başını onun geniş göğsüne yasladı.

Birlikte kütüphaneye geçtiler. İçerde soğuk hava sistemi vardı. Şeyh Halid geniş koltuklardan birine oturup bir sigara yaktı. Bu arada Linda kitaplara bakıyordu. Genç adamın bakışları üzerindeydi. Kütüphanenin duvarlarında av malzemeleri, silahlar ve çok değerli yağlıboya tablolar asılıydı.

Tabloların çoğunda ana konu çöldü. Güneşin batışı, gölgelerini çöle uzatmış geçen deve kervanları. Kumların arasından göğe doğru yükselen koyu renkli, ürkütücü kayalar. Modern bir erkeğin kütüphanesinde genellikle bu tür resimler bulunmazdı.

Birden dönünce göz göze geldiler. Şeyh Halid deri kaplı geniş bir kanepenin üzerine oturmuş, sigarasını içerek genç kadını seyreliyordu. Linda ona yaklaştı. Kanepenin üzerindeki deri ilgisini çekmişti. Eliyle hafifçe dokunarak, Kaplan derisi mi bu? diye sordu.

Kerim başını salladı. Kaplan büyüleyici bir yaratıktır, dedi. Sen onu öldüremezsen o seni öldürür. Hindistan'da avladım bunu. Tepelerde dolaşıyordum. Silahlı olduğumu fark etti ve bir şeytan gibi akarak dağ köylerinden birine girdi. Tam o sırada köylü kadınlar açık havada yemek

pişirmek için ateş yakmışlardı. Kaplanlar genellikle ateşten korkar, ama bu korkmuyordu. Gel, yanıma otur.

Linda kanepenin bir köşesine ilişti. Şeyh Halid kaplan derisini eliyle yokluyordu. Hayvanın kalbinin olması gereken yerde büyükçe bir delik vardı. Orayı Linda'ya göstererek gülümsedi.

Genç kadının gözlerinin içine bakarak. Vahşet seni biraz cezbediyor, değil mi? dedi. Diğer Avrupalı kadınlara benzemeyen bir şey var sende. Hilton ya da Inter-Continental gibi yerlerde kalan o şık, yakası kürklü Avrupalı kadınlardan söz ediyorum. Bu tür kadınları yollarla castilloya. düşene kadar tanışmamıştım.

Beni onlarla kıyaslamam çok ilginç, dedi Linda.

Aynı fikirdeyim. dedi genç adam. Onun çıplak kolunu hafifçe okşadı. Çok duyarlım ve kendini içtenlikle verebiliyorsun. Arzuyla öptüğün bir erkeğe öfkeyle vurabiliyorsun.

Sigara dumanlarının gerisinden dalgın dalgın baktı ona. Gözleri yarı kapalıydı ve yüzünde biraz uykulu rahat bir ifade vardı. Avrupalı kadınlar biraz cansız oluyorlar. diye mırıldandı. Senin gibi ince bir kızın bu kadar ateşli olabilmesi çok ilginç.

Bu özellikleri taşıyan kaç kadın tanıdın.

Makul bir sayı verebilirim. dedi genç adam, alaycı bir tavırla. Yoksa benim yapayalnız bir keşiş gibi yaşadığımı mı sanıyorsun?

Hayır.

Linda bakışlarını onun dudaklarından ayıramıyordu. Bu dudakların bir başka kadının teninde dolaştıklarını düşünmek istemiyordu. Bu güçlü kollar başka kadınlara da aynı zevki vermiş olabilir miydi? Kıskançlık ateşini yüreğinde duyuyordu.

'Benden asla vazgeçemeyecek.' diye geçirdi içinden. 'Çünkü kimse onu benim gibi sevemez.'

Bölüm Sekiz

Ay ışığı çölü ve kumların arasından göğe doğru yükselen kayaların sert profilini aydınlatıyordu. Kayalar çölün ortasında eski çağlardan kalma tanrılara benziyorlardı.

Linda atlarının kumların üzerinde uzayan gölgelerini seyrediyor, temiz ve serin havayı derin derin içine çekiyordu. Ata binmek büyük bir zevkti. Kerim genç kadının Farida'nın eyerine tırmanmasına yardım etmişti. Linda. Şeyh'in tav-siyelerini bir öğrenci gibi dikkatle dinlemişti. Fa-rida simsiyah çok güzel bir attı, ama Kerim'in Malik'i gibi saf kan değildi. Eyere oturduğunda İngilizler'in doğuştan iyi biniciler olduklarını düşünmüş ve hiç korkmamıştı. Beş hafta sonra ata binmeyi iyice öğrenmişti. Artık her gün güneşin batışıyla gökyüzünün mora çalan koyu mavi bir renk aldığı sırada çölün ıssızlığında dörtnala at koşturuyordu.

-Bu güzellik beni büyülüyor.

Kerim atın üzerinde dönerek ona baktı. Yüzünde yine o gizemli tebessüm vardı. Şu son birkaç hafta içinde genç adamın varlığı Linda'nın kafasında çölün kendisiyle özdeşleşmişti. Ay ışığında parlayan sarp kayalar gibi sessiz ve güçlüydü.

Çölü güzel bulman beni memnun ediyor, be-rida. Yıldızlara bak, nasıl parlıyorlar. Ay bile onların ışığını bastıramıyor.

Çölün gece karanlığında gümüş gibi parlayan kumlarında yan yana at sürdüler. Linda'nın teni iyice esmerleşmişti. Gündüzleri yakıcı gün ışığı genç kadının saçlarına çok hoş platinsi bir renk kazandırmıştı.

Arap erkeklerinin giydikleri pantolonlardan giyiyor. üzerine bol bir tunik geçiriyordu. El Halid' in beyaz giysileri ise dörtlü at sürerken rüzgârda bir yelken gibi şişiyordu.

Uzun süredir Kerim ona tek bir soru bile sormamıştı. Belki de Linda'nın hamile olmadığını düşünüyordu. Hemen her gece sevişiyorlardı. Bazen yıldızların altında ve gündüzün sıcaklığını taşıyan kumların üzerinde... Linda hamile olmadığına emindi. Dualarının kabul olduğunu düşünüyor ve için için seviniyordu. Tek istediği. Kerim in kendisini, yalnız kendisini sevmesi ve arzula-masıydı. Beraberliklerinin amacı aralarındaki sevgi olmalıydı, çocuk sahibi olma arzusu değil.

Atlarını köprüye doğru sürdüler. Kerim genellikle burada, atlar dinleninceye kadar bir sigara içerdi. Çok zevkli bir andı bu. Hemen hemen hiç konuşmazlar önlerinde uzanıp giden çöl manzarasını seyre dalarlardı. Kerim savaş yaşamış bir insan olarak barışın ve huzurun kıymetini çok iyi biliyordu. Buna rağmen zaman zaman aralarında bir hayalet dolaşır gibi oluyordu. G gece genç adamın biraz canı sıkılıyor gibiydi. Linda bunu sigara içişinden anlamıştı.

Şeyh Halid sigarasından son bir nefes çektikten sonra. Yarın Rabat'a Şeyhler toplantısına gideceğim, dedi. Bir hafta yalnız kalacağım. Fez'de mi kalmak istersin, yoksa İspanya'ya dönmeyi mi tercih edersin? Görüşmeler bittikten sonra İspanya'ya gelip sana katılabilirim.

Linda onunla göz göze gelmemek için çizmesini çekti. Başını kaldırmadan, İspanya'ya gitmemi istiyor musun? diye sordu.

Bence daha iyi olur. Ras Blanca da tek başına kalmanı istemiyorum.-

Benim için sorun yok. Fez'i ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca bir hafta çabucak geçi verir.-

-O halde kal. Kaderci bir tavırla elini salladı. • Farkındayım, çöl kanma işledi.

Ne sıcaktan ne de sıcak rüzgârların oradan oraya savurduğu kumlardan şikâyet ediyorsun. Senin gibi bir kadın için çok ilginç bir durum.

Linda ay ışığında genç adamın gözlerinde oynayan sevgi pırıltısını görerek ürperdi.

Ayrıca piyanon da var. Bu durumda kocanı özlemen için sebep kalmıyor. Chopin'i bütün kalbimle yalnız senin için çalacağım.

Genç adamın elini tutarak gülümsedi. Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum, dedi. Hiç bu kadar güzel bir Beckstein’da çalmamıştım. Onu ta Barselona’dan gemiyle buralara getirmen ne büyük incelik.

Piyano bize çok uygun. Birinin çalması, diğerinin dinlemesi yeterli oluyor.

Oysa çello için küçük de olsa bir orkestra gerekli.

Bunun karşılığında sana çok güzel bir şey vermek isterdim.

Genç kadın bu sözleri söyler söylemez endişeyle dudaklarını ısırды. Ona hâlâ bir çocuk verememişti. Oysa evliliklerinin sebebi buydu. Ona böyle bir şey söyleyebilseydi kim bilir ne kadar sevinecekti adam. Şeyh Halid sağlıklı ve güçlü bir insandı, ama ruhunun derinliklerinde tam bir çöl yalnızlığı yaşıyordu. O geniş yatağa uzanıp Linda’yı kollarının arasına aldığı zaman bile bu ruh hali etkisini hissettiriyordu. Gecenin sessizliği içinde Linda bir an hiç ayrılmayacaklarmış gibi garip bir duyguya kapıldı.

Bu duygunun bir rüyadan başka şey olmadığını çok iyi biliyordu oysa.

Şeyhin bazı şeyleri unutması imkânsızdı. Belleğini rahatsız eden anıların ağırlığını her zaman yüreğinde hissedecekti. Çünkü gerçek bir Arap’tı o.

Babasının vahşice katledilmesi ve annesinin bu korkunç sahneye tanık olması, içinde asla sönmeyecek bir kin ateşi yakmıştı.

Şeyh Halid zaman zaman karanlık düşüncelere gömülüyor ve böyle anlarda Linda’dan uzaklaşmayı tercih ediyordu. Böyle anlarda genç adamın yüzünde öfkeli bir ifade belirliyor ve hiçbir şey söylemeden çıkıp gidiyordu. Ve Linda efendisini bekleyen bir köle gibi pencerenin yanındaki kanepeye oturup onun yolunu gözlüyordu. Evin efendisi ne kadar uzağa giderse gitsin hareme geri dönecekti.

Kerim ona dokunduğu zaman genç kadın içinde uyanan duyguların kölesi gibi hissediyordu kendini. O esmer, iri eller çıplak vücudunu okşamaya başladığı zaman kendini bütünüyle kaptırıyor ve rahatsız edici bütün düşüncelerden kurtuluyordu. Sevişirlerken tamamen kendilerine ait bir dünya oluşturuyorlardı. Hiç kimsenin ve hiçbir şeyin müdahale edemeyeceği çok özel bir dünyaydı bu.

Yemeklerini genellikle geceyarısı yiyorlardı. Sonra sabahın ilk ışıklarına kadar Chopin’in büyüleyici müziği onlara eşlik ediyordu.

Bu saatlerde genç kadın Şeyhine derin bir sevgiyle bağlı Leydi Linda dan başkası değildi. Kollarını, omuzlarını ve sırtını açıkta bırakan rahat ve şık bir gece elbisesi giyiyordu. Oysa çölde at koştururken giydiklerinin içinde küçük bir oğlan çocuğu gibi görünüyordu. Sabaha karşı piyanonun başına geçtiğinde duyarlı parmakları sanki kendiliğinden sadece efendisi için çalışıyordu.

Ras Blancada günler ve geceler sarsılmaz gibi görünen harikulade bir düzen içinde geçiyordu.

Ama bu her an bozulabilecek bir düzendi ve Lin da yüreğinin dış dünyaya kapalı bir köşesinde Şeyhin vereceği karan endişeyle bekliyordu. Bir gün Şeyh o beklenen kararı verecek ve Linda'yı kendinden uzaklaştıracaktı. Şimdi çölün sessizliğinde yan yana otururlarken Linda genç adamın sessiz profilinden gözlerini ayıramıyordu. Rabat yolculuğu onlar için sonun başlangıcı olabilir miydi? Şeyhin onu İspanya'ya göndermek istemesi başka türlü açıklana-mazdı. Ağır adımlarla az ilerdeki palmiye ağaçlarına doğru yürüdü.

Bu sessizliği bozmalı, bir türlü konuşamadık lan o konuyu açıkça ortaya koymalıydı.

Bebeğim olmayacak. Bunu biliyorsun, değil mi?

Evet, biliyorum.

-Bu durum seni rahatsız ediyor mu?.

-Pek düşünmedim.

-Sana çocuk veremezsem evlilik bağımızın bozulacağını söylemiştin.

• O günün geleceğini sanıyorum.

Şeyhin sesi soğukkanlı, hatta kayıtsızdı; en ufak bir sevgi belirtisi bile taşımıyordu. Linda başını kaldırarak gökyüzüne baktı. Çok uzaklarda bir yıldızın kaydığını, ardında ışıklı bir yol bırakarak sonsuzluğa kayıp yok olduğunu gördü.

Kerim yavaşça ona yaklaşıp elini tuttu. Genç kadın yıldızların altında parlayan iri gözlerini ona çevirdi. Uzun süre bakiştılar. -Böyle şeyler düşünme. diye fısıldadı genç adam. Sonra onu yavaşça ılık kumların üzerine yatırıp pelerinin önünü açtı. Düğmelerini tek tek çözerken, Linda genç adamın elinin sıcaklığını teninde duyuyordu. Okşanmak isteyen bir kedi gibi sokuldu ona. Sonra hafifçe titreyen ellerini genç adamın gömleğinin içine sokarak onun geniş ve güçlü omuzlarını okşamaya başladı. Hassas müzisyen parmaklarının bu sert ve güçlü vücuda büyük bir zevk verdiğini hissediyordu. Şeyh Halid zevkle gözlerini yumdu. Dudaklarında o anda duyduğu zevki yansıtan hafif bir tebessüm oynayıyordu Sonra birden gözlerini açıp genç kadının yüzüne baktı. Bakışlarında mutluluk dolu, yumuşak bir ifade vardı. Çöl siyah ve gri gölgelerle kaplıydı. Linda vücudunu ve ruhunu büyük bir zevkle Şeyhe veriyordu. Şeyh Halid çöl ortamında tam bir Arap'tı. Ellerini uzatsa yıldızları tutacak gibiydi. Ay ufka yaklaştıkça sevişen vücutlarının kumdaki gölgesi uzuyordu. Linda genç adamın güçlü omuzlarına sıkıca sarılmış, kendini bütünüyle ona vermişti. ama gözleri sonuna kadar açıktı, gökyü-zündeki parlayıp sönen parlak yıldızları seyrediyordu. Gnu aklıyla değil ruhuya seviyordu. De rin bir arzu duyuyordu ona karşı. Bileğindeki o küçük altın kalp ay ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Birden tırnaklarını onun sırtına batırarak. -Oh... evet. diye inledi. Bütün vücudu heyecanla ona doğru büküldü. -Sevgilim, sevgilim, diye fısıldadı nefes nefese.

Az sonra genç adam başını onun göğüslerinin arasına dayamış kımıldamadan yatıyordu. Linda bakışlarını yıldızlardan ayırmadan onun gur siyah saçlarını yavaş yavaş okşuyordu. O anda bir birlerine ne kadar yakındılar. Şeyh Halid dirseğinin üzerinde doğrularak uzun uzun genç kadının gözlerinin içine baktı.

Çok tatlı bir vücudun var, diye mırıldandı. Yeryüzünde böylesi yoktur. Seninle sevişirken kendimden geçiyorum. Bu seni incitmiyor, değil mi? İncitmiyor, çünkü ben de aynı şeyi yaşıyorum.

Dudaklarını yavaşça genç kadının ay ışığında bembeyaz görünen göğüslerine yaklaştırdı. Linda o dolgun dudakların yumuşak temasını ürpe-rerek bekledi. Yaşadıkları bu olağanüstü cinsel heyecanın Linda'nın soyundan geldiğini ikisi de biliyorlardı. Dış görünüş itibarıyla Avrupalı soğuk bir sarışın olan genç kadının damarlarında yine çöl insanları olan atalarının kanı dolaşıyordu. Kerim'in kollarının arasında bazen kendisine bile garip gelen büyük bir heyecan duyuyordu.

Eve dönerlerken hava iyice serinlemişti. Atlarının üzerinde pelerinlerine sıkıca sarındılar. Avluya girdiklerinde genç adam çevik bir hareketle attan indi ve genç kadının belini sıkıca tutarak onu eyerden aldı.

Elleri atlarının dizginlerinde olduğu halde yü rüdüler. Seyislerden biri koşup atlan aldı. Evin giriş kapısına doğru yürürlerken Linda onun elini tutmak için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Genç adamın Rabat'a gitmesini istemiyordu. Onun önünde diz çöküp yalvarabileceğim hissetti birden. Ama bunu yapamayacağını çok iyi biliyordu. Doğu'nun dünyasında kadınlar erkeklerin arzularına bağımlıydılar. Doğulu erkeklerin gözünde kadın bir zevk aracından başka şey değildi ve özellikle erkeğin, alacağı kararlara karışamazdı. Çok tehlikeli ve istenmeyen sonuçlar doğurabilirdi bu.

Demek ben uzaklardayken Fez'de kalmak istiyorsun.

Şeyh Halid bu soruyu sorduğunda verandada karşılıklı oturmuş yemek yiyorlardı. Küçük bir tepsi içinde nefis bir tavuklu sebzeli pilav vardı Linda parmaklarının arasında tuttuğu butu dişleriyle sıyrırken başını salladı. Lütfen izin ver, Kerim. Burada kalırsam kendimi sana daha yakın hissedeceğim.

Nasıl istersen, berida.

Biliyorsun senin arzularına karşı gelemem, lordum. Bu sözleri söylerken genç adamın yüzünde sevgi dolu bir ifade görerek gülümsedi.

Kaktüs gibi dikenlerin yok senin. Bu bakımdan da diğer kadınlardan farklısın.

Teşekkür ederim, lordum.

Gerçeği söylüyorum, leydim.

Linda yumuşak yastıkların üzerine yarı uzanmış meyve yerken genç adam bir sigara yaktı. Çölün o garip büyüleyici havası genç kadını sürekli acıktırıyordu. Az önce yediği o muhteşem yemek bile yetmemişti. Sürekli ve

bol yemesine rağmen vücudunda en ufak bir şişmanlık belirtisi bile yoktu. Bu durumda kilosunu korumak gibi bir kaygı taşımıyordu. Şeyhinin arzularına her zaman boyun eğmeye hazır olan vücudu daima böyle ince ve güzel kalacaktı.

Miriam kızının yaşındayken nasıldı acaba? Linda kişiliğinin pek çok özelliğini olduğu gibi annesinden aldığına emindi artık. Doris Yenge gibi biri olmayı hiçbir zaman düşünmemişti zaten. Ailesi onu bir süre sonra ikinci Miriam olarak görmeye başlayacaktı. Bu düşünce genç kadını biraz keyiflendiriyordu. Bu durumda onun adını da ağızlarına almayacaklar ve varlığını kısa süre içinde unutacaklardı. Böylece geride istediği zaman dönebileceği bir evi olmayacaktı. Kerim’le paylaştığı bu evin dışında evi olmayacaktı. Bu düşünce geçmişten tam bir kopuş anlamına geliyordu. Bu durumda genç kadın tamamen Şeyhin merhametine sığınmak durumunda kalacağını çok iyi biliyordu.

Bu düşüncelerle kitaplıktaki kanepenin üzerinden kalkıp raflara yaklaştı. Baş köşede geyik derisi kaplı bir Kuran duruyordu. Kitabı alarak sayfalarını çevirdi. Yaldızlı harflerle yazılmış bu kitabı okumayı çok isterdi. Ne yazık ki Arapça öğrenmek hiç de kolay değildi. Oysa bir kadın kocasının dilini rahatça konuşabilmeliydi.

Kitabı yerine koyarken kitaplıkta çok sayıda İngilizce kitap olduğunu fark etti, özellikle Wins-ton Churchill’in Ortadoğu ile ilgili yazılarından oluşan kaim bir cilt dikkatini çekti. Bir üstteki rafta Robert Brovning’in şiirlerini bulunca iyice şaşırdı. Bütün aşk şiirlerinin içinde yer aldığı kalın bir kitaptı bu. Aşka yabancı Şeyh Halid’in kitaplığında aşk şiirleriyle dolu böyle bir kitabın bulunması çok ilginçti.

Gülümseyerek kitabın sayfalarını çevirdi. Her satırı dikkatle okunmuş bir kitap olduğu kuşkusuzdu. Başını kaldırarak onun oturduğu tarafa baktı. Genç adam yüzünde düşünceli bir ifadeyle onu izliyordu. Bir an göz göze geldiler. Ben yokken ne yapacaksın?

Kenti gezmek istiyorum.

Tek başına dışarı çıkamazsın.-

Elbette. Safiye’yle birlikte gezeriz, diye düşünmüştüm. Merak etmene gerek yok. Çarşaf giyerim. böylece görenler beni diğer Arap kadınlardan ayırt edemez. İpek pazarını ve yılan dansını görmek istiyorum. Belki fal baktırırım.

Sen bir çocuksun. dedi genç adam gülerek.

Çölde yaşayan bir insan başka ne görebilir.

Bütün bunlar senin için sirkten farksız.

Genç kadın ağır adımlarla ona yaklaştı. Üzerinde inci işlemeli şifondan bir tunik vardı. Şeyh onu elinden tuttu, yanına oturttu.

Sana bir hediye vermemi ister misin? diye sordu yumuşak, okşayıcı bir sesle.

'İstedığım tek şey beni sevmen.' diye içinden geçirdi genç kadın. -Piyanoyu aldığından bu yana çok zaman geçmedi. diye karşılık verdi, gülümseyerek. Ama bu başka.

Küçük, altından bir kutu uzattı ona. Unda kutuyu merakla açtı. Heyecandan çığlık atmamak için elini ağzına götürdü. Saf yeşim taşından oyulmuş küçük bir eldi bu. Fatma'nın Eli diye anılan bu tasvir Fez'de kutsal sayılıyordu.

Tannm ne kadar güzel!

Uğur getirir. Bunu nazarlık olarak takmanı istiyorum. Ben yokken bu küçük el seni her türlü kötülükten koruyacak.

Linda kolyeyi kutudan dikkatle çıkardı ve Kerim'in çok önce evlenme armağanı olarak verdiği sağ kolundaki altın bileziğe taktı. Altının üzerinde pırıl pırıl parlayan yeşim taşı çok güzel duruyordu.

Çok teşekkür ederim. dedi yavaşça. Çok cömertsin. Kerim.

Bunları söyledikten sonra genç adamın elini tuttu ve avcunun içine küçük bir öpücük kondurdu. Karşılığında sana ne verebilirim?

Bu muhteşem vücudu.

Elini yavaşça şifonun altından soktu ve parmaklarının ucuyla genç kadının bacaklarını okşamaya başladı. Bu arada bakışlarını gözlerinder. ayırmıyordu. Bensiz tam yedi gece geçireceksin, diye mırıldandı.

Linda sessizliğin içinde yalnız genç adamın hızlanan soluklarını duyuyordu.

Bu yedi gecenin birinde genç adamın bir başka kadınla birlikte olması mümkün müydü? Bu ellerin yabancı bir ke dınm yumuşak ve istenen vücudunda aynı arzuları uyandırması... Böyle bir şey olabilir miydi?

Böyle bir şey ihanetin de ötesinde olurdu Linda onu bir başka kadınla birlikte düşünmeye tahammül edemeyeceğini hissediyordu.

Sen yokken ben... çok yalnız olacağım.

O halde büyük açlık başlamadan kendimize muhteşem bir ziyafet çekelim, diye mırıldandı genç adam.

Linda bütün vücuduyla sokuldu-ona. Genç adamın kulak memesini dudaklarının arasına alarak hafifçe dişledi. Bu gecenin anısı yedi gün boyunca onu bir an bile terk etmemeliydi. Onu Rabat' ta bir başka kadınla düşünmek tek kelimeyle dehşet vericiydi.

Ertesi sabah genç kadın uyandıgında Şeyh El Halid çoktan Rabat yolundaydı.

İlk hissettiği duygu derin bir yalnızlık oldu. Onunla vedalaşmak için daha erken uyanamadığına kızdı. Onu öp-meli. vedalaşmalı ve evin kapısından uğurlama-lydı.

Genç adamın yastığının üzerine iştirilmiş bir not gördü. 'Büyük açlık başlıyor.' diye yazmıştı. 'Birbirimize tekrar sarılacağımız ana kadar devam edecek.'

Linda küçük kâğıdı dudaklarına götürdü. Dün gece birlikte geçirdikleri o uzun saatlerin anısı gözlerinin önünde capcanlıydı. 'Birkaç güzel sevgi sözcüğü yazabilirdi,' diye geçirdi içinden.

Çok küçük yaşta annesini kaybeden birinin içten gelen aşk dolu sözcükler söyleyebilmesi güçtü. Genç adamın ona yaklaşımı saf anlamda tenseldi. Sevişirken bile dudaklarından onu ne kadar çok sevdiğini belirten sözcükler duyulmuyordu.

iltifatları daha çok Linda'nın saçları, teni, vücudunun güzelliğiyle ilgiliydi. Ondandır nasıl zevk aldığını anlatırken çok heyecanlı görünüyordu. Bütün bunlara rağmen kalbi kilitli kalmaya devam ediyordu. Belki de hiçbir zaman Linda'nın içeri girmesine izin vermeyecekti. Evlenmeden önce, evliliklerinin, ilişkileri bakımından daha çok fiziksel olacağını açıkça söylemişti. Evliliklerinin bu düzeyde başarılı olduğu söylenebilirdi. O ilk gece aralarında geçen olayı hatırlamamaya çalışıyordu.

Yastığa ilişik notu altın nazar kutusunun içine özenle yerleştirdi. Bir süre kadar yattığı yerden, boynundaki kolyeyle dalgın dalgın oynayarak tavanı seyretti. O gün Safiye ve Pervaneyi yanına alıp pazara gitmek istiyordu. Az sonra kızlar geldi. Pervane her zamanki gibi kahvaltısını getirmişti. Linda, Safiye'ye dönerek o sabah kenti dolaşmak istediğini söyledi.

O esrarengiz yaşlı adamlardan birine fal baktırmak istiyorum. dedi. Kuşlara bakarak kaderimi okumalarını istiyorum.-

Safiye'nin yüzünde endişe dolu bir ifade belirmişti. Buna rağmen tek kelime bile söylemedi.

Az sonra üçü evden ayrıldı. Büyük pencereyi bir arabaya bindiler. Araba kentin dar sokaklarında ilerlerken Linda şoföre durmasını söyledi. Az sonra kalabalığa karışmışlardı.

Çevredeki kadınların hepsi Linda gibi çarşafı ve peçeliydi. Genç kadın peçesinin gerisinden kendi kendine gülümsedi. Yabancı bir kentte bir Şeyhin kansı olarak sıradan insanların arasında dolaşıyordu. Geleneklere bağlı Müslüman kadınların peçelerine neden bu derece bağlı olduklarını şimdi daha iyi anlıyordu. Peçe onları gizemli ve erişilmez kılıyordu. Oysa Avrupa'da kadınlar bikinileri içinde bütün vücutlarını erkeklerin gözlerinin önüne bütün kusurları ve güzellikleriyle seriyorlardı. Ne kadar cezbedici olurlarsa olsunlar bu açıklık onları sıradanlaştırıyordu.

İki Arap kızın arasında yürürken kendini bir masal âleminde hissediyordu.

Kalın duvarlarla çevrili kentin sokakları ne kadar canlıydı. Küçük meydanlar akla gelebilecek her şeyi satan satıcılarla doluydu.

Daracık yolların iki tarafı birbirine bitişik evlerle çevriliydi. Evlerin ilk katlarında pencere yoktu. Üst katlardaki pencerelerin perdeleri de sıkıca kapalıydı. Linda insanların genellikle toprak damlarda yaşadıklarını biliyordu.

Üzerinde yürüdükleri yol pazara çıkıyordu. Linda peçesinin gerisinden bütün gördüklerini dikkatle izliyordu. Bazı erkek yüzleri çok güzeldi. Ama bazıları da vahşi bir ifade taşıyordu. Bunlar asırlarca dağlarda yaşayıp birbirleriyle

savaşmış Berberi kabilesinin insanları olmalıydı. Kendi kocası da baba tarafından Berberi idi.

Tezgâhlarının başındaki tüccarlar alışverişe çıkmış bu üç çarşafly Arap kadınıyla ilgilenmeye başladılar. Safiye hanımının kulağına eğilerek pazarın bu kesiminde fiyatların çok pahalı olduğunu ipek pazarına kadar yürümeleri gerektiğini fısıldadı.

Sen nasıl istersen.- dedi genç kadın. -Fal baktıracağız. değil mi?

Lellah istiyorsa...

Bir şeyden çekiniyormuş gibisin. Safiye.

Çok akıllı adamlardır falcılar. Bazı şeyleri görüp anlayabilirler. Gelecekte haber verirler. Kızcağz bunları söylerken sesi titriyordu. Lellah geleceği öğrenmek istiyor mu? Gerçekten istiyor mu?

Şey. tabii. Neden olmasın.

Linda bu tür şeylere pek inanmazdı. Onun için falcılar insana daima iyi şeyler söyleyerek moral veren zararsız yalancıları.

Eski bir dükkânın önünde çok güzel çantalar gördü. Derileri inanılmaz derecede yumuşaktı ve üzerleri çok ince gümüş levhalarla süslüydü. Pervane ve Safiye genç kadını vazgeçirmek için ellerinden geleni yaptılar.

Hanımlarının neden bu şekilde davrandığına akıl erdiremiyorlardı. Şeyh El Halid'in evi ağzına kadar çok değerli eşyalarla doluyken böyle sıradan süslere ilgi göstermesi çok garipti. Oysa Linda yavaş yavaş Şeyh karısı olmaktan sıyrılmış, Fez sokaklarında gezen sıradan bir turist ruh haline bürünmüştü. Gördüğü her şey ilgisini çekiyordu.

Az ötede bir grup Avrupalı hararetli bir pazarlığa tutuşmuşlardı. Peçeli ve çarşafly üç kadının kendilerine doğru geldiğini görünce tartışmayı bırakıp dikkat kesildiler. Linda gülmek için kendini zor tutuyordu. Birden peçesini açıp Avrupalı kimliğiyle kendini tanıtsa kim bilir ne kadar şaşıracaklardı. Bu düşüncelerle Safiye'nin kulağına eğilerek. Şu peçeden çok memnunum, diye fısıldadı. Kendimi esrarengiz hissediyorum.

Avrupalıların ilgi dolu bakışları arasından geçerek yollarına devam ettiler. Safiye kıkırdarak güldü. Hanımının ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. Kapalı bir paket açık bir paketten daha heyecan vericiydi. Çünkü boylesi insanın düş gücüne hitap edebilirdi. Linda bir çift bebek patiği önünde durup heyecanla. Ne güzel, diye bağırды. Şu işlemelerin zerafetine bakın. Patikleri bir süre okşadı, sonra ani bir kararla, Alıyorum bunları, dedi.

Pervane ile Safiye hayretle birbirlerine baktılar. Hanımlarının çocuğu yoktu ki. Genç kadın parasını ödediği patikleri çantasına koyarken. -Sizin haberiniz yok, dedi. İçimden gelen bir ses yakın bir düzine çocuk doğuracağımı fısıldıyor.

Az ilerde küçük bir kalabalık toplanmıştı. Linda kızları peşi sıra sürükleyerek o tarafa doğru yürüdü. Kalabalığın ortasından çok ince ve ahenkli bir kaval sesi yükseliyordu. İnsanlar kadınları görünce yer açtılar. Linda bağdaş

kurmuş oturan adamın yanına kadar gitti. Üstü başı dökülen yaşlı adam kavalı büyük bir maharetle çalıyordu. önündeki tepsi gibi bir çömleğin içinde müziğin ahengine kaptırmış uzun bir yılan başını iki yana sallayarak çöreklenildiği yerden doğruluyor, sanki yükselip uçmak istiyordu. Bu işi yaparken çatal dilini dışarı uzatıp hafifçe tıslıyordu.

Linda gösteriyi bir süre hayranlıkla izledikten sonra kalabalığın içinden çıkıp tezgâhlara yöneldi. Burada akla gelen her şey satılıyordu. Kabzası sedef kakmalı hançerler, çeşitli nazarlıklar, her türlü deri eşya. Ayrıca kokular, baharatlar, kurutulmuş meyveler. Özellikle baharatlar genç kadının ilgisini çekti. Birkaç tanesini kutusuyla alıp burnuna götürdü. Bu arada kızlar ona hayretle bakıyorlardı. Şeyhin mutfağında buradaki insanların hayatlarında görmedikleri kadar çeşitli baharat vardı. Hanımları tıpkı bir çocuk gibi gördüğü her şeyi satın almak istiyordu. Bu işe akıl sır erdiremiyorlardı.

Linda gülerek. -Ne düşündüğünüzü biliyorum, dedi Safiye'ye. Ama elimde değil öyle güzel görünüyorlar ki. Ayrıca kokuları da çok iştah açıcı.

Çevresi duvarlarla çevrili bu esrarengiz Arap kentini çok beğenmişti Linda. Evler birbirine destek olmak istiyormuş gibi omuz omuza vermişlerdi sanki. Bembeyaz görkemli minareler tür-kuvaz rengi gökyüzüne yükseliyorlardı. Pazar yerinin şamatası, satıcıların birbirine karışan tiz sesleri bile güzeldi. İpek pazarındaki kumaşları çok beğendi. Linda. Akla gelebilecek bütün renkler vardı. Desenler Arabik özellikler taşıyordu. Bazıları çok sade ve düz renkli, bazıları ise gökkuşağının bütün canlı tonlarıyla rengârenkti. Linda kızlara kendileri için bir şeyler seçmelerini söyledi. Safiye ve Pervane çok sevindiler, kendi aralarında hızlı hızlı Arapça bir şeyler konuşarak kumaşları gözden geçirmeye başladılar.

Linda uzun uzun düşündükten sonra koyu leylak rengi bir kumaş seçti. Bu renk ona çöl gecelerini. Kerim'in kolları arasında geçirdiği o güzel anları hatırlatmıştı. Parmaklarını ince ipeğin üzerinde gezdirirken o adamı, bu toprakları ve bu halkı gerçekten sevdiğini düşündü.

Kerim e âşıktı! O güneş tanrısının kadını olmak gurur vericiydi. Kızlara Şeyh Halid için de bir şey almak istediğini söyledi. Orada çok güzel bir deri kemer gördü. Üzerinde Kuran'dan bir ayet yazılıydı. Safiye yazıya şöyle bir baktı, Çok güzel bir dua. diye mırıldandı. Anamlı bir dua.

Kemerin üzerindeki harfler altın işlemeliydi. Safiye hanımının kulağına ayetin anlamını fısıldadı: Yürekten Sevene Ne Mutlu.

Linda kemeri almaya karar vermişti. Ama adam çok yüksek bir fiyat söylüyordu. Çantasında ancak falcıya verebileceği kadar para kalıyordu. Bu durumda kemer dışında başka bir şey alamayacaktı.

Esansı başka zaman alacağım. dedi. Şimdi gidip falcıyı bulalım.

Falcı geniş bir çadırın içinde yumuşak tüylü ve zengin desenlerle dokunmuş bir halının üzerinde oturuyordu. İçersi biraz karanlıktı. Safiye adama

yaklaşarak, fısıltıyla, hanımının İngiltere'den geldiğini ve gelecekte haber sorduğunu anlattı.

Bölüm Dokuz

Yaşlı adam küçük keskin gözlerini Linda'nın yüzüne çevirmişti. Peçeye rağmen genç kadının gözlerinin içine bakıyordu. Derin bir sessizlikten sonra Safiye'ye dönerek bir şeyler söyledi. Sesi Ras Blanca'nın çöle açılan avlusunda esen rüzgâr gibi hissettiriyordu; sanki çok derinlerden geliyordu. Safiye. Linda'ya dönerek adamın söylediklerini tercüme etti. Genç kadın dış görünüş itibarıyla kıskanılacak bir hayat yaşıyordu, ihtiyar adam sarışın hanımın kaderini büyük bir memnuniyetle okuyacaktı.

Linda şaşırmıştı. Sarışın olduğumu nereden bildi? diye fısıldadı. Birden heyecanlanmıştı.

Adam önündeki tepsiye üstü kapalı genişçe bir kaptan kum döktü. Sonra yüzünde dalgın bir ifadeyle kumları karıştırmaya başladı. Bu arada Linda dikkatle onu izliyordu.

Adam birden durdu sonra gözlerini kapayarak ileri geri sallanmaya başladı. Uzaktan halı tüccarlarının sesleri geliyordu. Mallarını tanıtmak için avaz avaz bağıryorlardı. Linda sadece Tebriz ve Buhara sözcüklerini ayırt edebildi. Yaşlı adam birdenbire az önceki hiç benzemeyen tekdüze garip bir sesle konuşmaya başladı. Gözlerini Linda'nın yüzüne çevirmişti. Pervane ani bir korkuya kapılarak hanımının kolunu sıkı sıkı tuttu.

Adam sustu. Safiye'ye bakarak başını salladı.

Söylesene. Safiye. diye fısıldadı genç kadın.

-Ne diyor? Mutlu mu olacağım, mutsuz mu?

Arap kızın dudakları titriyordu. Yutkunarak. -Diyor ki, diye söze başladı. -

Kumların söylediğine göre, çölde bir gezi yapacakmışsın ve kanatların üzerinde, seni izleyen bir gölgeden daha hızlı uçacakmışsın.

Linda'nın dudakları kurumuştu. Hiçbir şey anlamadım. dedi. Sor ona. ne demek istiyor?

Safiye adamla Arapça konuşmaya başladı. 'Gerçekten çok saçma.' diye düşündü Linda. Kerim, Rabat'tayken ne seyahatine çıkacaktı? Atla dolaşmak istese bile, bunu yalnız başına değil, muhafızlardan Haid Saidi ile birlikte yapardı.

Yaşlı adamın açıklamaları bitince Safiye yine hanımına döndü. Gölge aslında Linda'nın kalbindeymiş ve onunla birlikte seyahat edecekmiş.

-Peki nereye gidiyormuşum. diye sordu genç kadın.

-Çöl kumlarının erişemeyeceği bir yere.

Buraya gelmekle hata ettim galiba. Şu ihtiyar şarlatana parasını ver de eve gidip yemeğimizi yiyelim. Çok acıktım.

Linda Ras Manca ya döner dönmez yemeğini yedi. Kanepeye uzanıp kahvesini yudumlarken kendini birden yapayalnız hissetti. Şeyh Halid.

Rabat'ta onu düşünüyor muydu? Orada kendisine benzeyen insanlarla bir

araya gelip bölgenin politik sorunlarını tartışacaktı. Eski düşmanlıklar körüklenecekti ve belki de Kerim. Linda'nın unutmamasını istediği şeyi yeniden ve çok daha canlı biçimde hatırlayacaktı.

Müzik istiyordu. Yerinden kalkıp piyanoya gitti. kapağını açıp küçük tabureye oturdu. Bir süre dalgın dalgın tuşlarla oynadı, sonra George Gershwin'in romantik bir baladını çalmaya başladı. Okuldayken arkadaşları modern müziği daha çok severlerdi.

Linda'ya göre Gershwin tam modern sayılmazdı. Onun müziği klasiğe daha yakındı. Özellikle The Man I Love... En sevdiği parçalardan biriydi bu. Çello üzerine yoğunlaşmak istemesine rağmen piyanonun başına ilk geçtiğinde derin bir haz duymuştu. O sıralarda genç bir stajyer öğrenciyle konuşmalarını hatırlıyordu. Solo çellist olamadığı için üzülmemesini söylüyordu ona. Bir kokteyl barda çello çalarak hayatını kazanabilir, böylece kendisini dinleyen insanları da memnun edebilirdi. Akşamları küçük barlarda oturup içkilerini yudumlayan insanlar için çello nostaljik bir çalgıydı. Güneş batarken Haid Saidi ile birlikte ata binmeye gitti. Saidi tam bir Arap'tı. İspanyolca anlaşıyorlardı. Kerim'le aynı yaşıydı. Genç adamın yüzü bir şahini andırıyordu. Gözleri simsiyah. bakışları derindi. Kerim gibi yarı Latin kanı taşımadığı ilk bakışta belli oluyordu. Dizginleri çekerek atı yavaşlattı. Piyano çaldığınızı işittim, Leydim.- dedi genç adam. Çok güzel çalışıyorsunuz. Linda gülümsemekle yetindi. Bu adamı sık sık evin içinde, bahçede görüyordu. Her zaman uzun beyaz giysileri içinde hafifçe eğilerek gülümserdi. O ana kadar hemen hemen hiç konuşmamalardı. Onunla birlikte olduğu için memnundu. Kerim'in kardeş bildiği, çok güvendiği bir insandı. Ras Blanca da ilk kez yalnız bir gece geçireceğini hatırlayarak, sebepsiz yere ırkıldı.

-Avrupalıların müziği Doğunun müziğinden çok farklı, dedi genç kadın. Batı ve Doğu ayrı dünyalardır.

Bu yüzden Şeyh için uygun bir zevce olamayacağımı mı düşünüyorsun yoksa.

Linda o akşam nedense tam bir Avrupalı gibi giyinmek istemişti. Başında binici şapkası, üzerinde dar bir ceket, altında kilot pantolon, ayaklarında ise meşin çizme vardı.

Böyle konularda fikir yürütmek bize düşmez. Leydim. Bana kalırsa, bu güne kadar gördüğüm en cazibeli kadın olduğunuzu söyleyebilirim.

Bu sözler Linda'yı biraz şaşırtmıştı. Bir şey söylemedi. Genç adama, kendisine güvenmiyormuş gibi bir izlenim vermek istemiyordu. Yine de kocası çok uzaklardayken bu ıssız çölde ona tam bir güven duyamayacağını hissediyordu.

Yanılmıyorsam orduda Kerim'le birlikteydin. dedi genç kadın. Atın dizginlerini sıkmaktan el mafsalları bembeyaz olmuştu.

Şeyh benim hayatımı kurtardı. Teröristlerin saklandıkları bir köyde arama yapıyorduk. Evin birinde eli tabancalı bir adam beni esir aldı. Tam silahını ateşlemek üzereydi ki Şeyh pencereden içeri bir şahin gibi atıldı. Elinde bir bıçak vardı. Hançer, gerçek bir Arap'ın elinde öldürücü bir silahtım. Leydim. Linda o anı gözlerinin önüne getirdi. Güneş artık batmış, gökyüzünde yıldızlar parlamaya başlamıştı. Çöl her zamankinden daha ıssız göründü gözüne.

Herkes kocamın tam bir Arap olduğunu sanıyor. diye mırıldandı. Oysa yarı yanya İspanyol.

Hangisini tercih ederdiniz. Leydim.

Bu konuda tercih yapabileceğimi sanmıyo rum.

Emin misiniz?

Beni bu şekilde sorguya çekmenden hoşlanmıyorum.

Az önce söylemiştim. Araplar meraklı olurlar Ben saf kan Arap'ım.

Şeyhin beni zevceliğe seçmiş olması sem rahatsız ediyor olmalı.

Bakınız Leydi Linda. bir erkek kendi gözüne en iyi ve güzel görünen kadını zevce olarak seçer. Şeyhin gözünde ne kadar değerli olduğunu zu gayet iyi biliyorum. Şeyh Berberiler arasında çok büyük bir şöhrete sahiptir. Onu Rabat'a neden çağırdılar biliyor musunuz? Kendilerine lider olarak seçmek için. Babası, katledildiği zaman. Berberi kabilelerinin lideriydi. El Halid'in yarı Berberi yarı İspanyol olduğu doğrudur. Ama yine de Fez'de evlenmeyi tercih etti, çünkü onun umutları buradadır.

Linda eyerin üzerinde kendini huzursuz hissediyordu. Bakışlarını çölün ıssızlığına çevirdi. Alacağı karar hakkında bir fikrin var mı? diye mırıldandı, dalgın dalgın.

Bu Şeyhle Tanrı arasında bir mesele.

Halkını seviyor ama, öyle değil mi?

Araplık onun kanına işlemiştir.

Berberi kabilelerinin lideri olmaya hak kazanmış durumda, öyle değil mi?

Elbette.

Bana bir şey söylemek düşmez o halde, dedi genç kadın. Atını mahmuzladı ve yıldızların altında. ufka doğru dörtnala koşturmaya başladı.

Ertesi sabah Ras Blanca da kaderin oyunuyla karşılaşacaktı. Sabahın ilk saatlerinde Kerim'in odasına girdi. Bir gün önce aldığı kemeri genç adamın masasının üzerine bırakmak istiyordu. Birden onun İspanya dan dönerken giydiği mavi gömleği bir sandalyenin dibinde gördü.

Gömleği almak için eğildiğinde masanın altında kalınca bir zarf gördü. Zarfın ağzı açıktı. Bir süre ne yapacağını bilemeden elinde evirip çevirdi. Zarfın içinde pasaporta benzer kalınca bir şey vardı ve bu yolda kaybettiği pasaportla aynı renkteydi. Kırmızı kapa dikkatle bakınca kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Telaşla çekip çıkardı. Evet, gerçekten bir pasaporttu bu. İlk sayfayı açınca kendi resmiyle karşılaştı.

Bir an soluğu kesilir gibi oldu. Pasaportu tutan eli titriyor, irileşmiş gözlerini resminden ayıramıyordu. Kaybolduğu söylenen belgeler. Kerim'in cebinden düştüğü apaçık ortada olan bu zarfın içindeydi. Bu belgeler kaybolduğu için işine baş-layamamış. Dona Domaya nın yanında çalışacağı yerde Şeyh Halid'in evlenme teklifini kabul edip buralara gelmek zorunda kalmıştı. Bu belgeleri evlenmeden hemen önce götürüp Fez Elcedid' deki ilgili makamlara vermiş olmalıydı. Linda elini alnına götürdü. 'Ne kadar aptalmışım,' diye geçirdi içinden. Pasaportu olmadan onu bu ülkeye sokarlar mıydı, resmi nikâhla evlenmesine izin verirler miydi?

Kerim ona sürekli yalan söylemişti. Sözüünü dinlemekten başka çaresi olmadığına onu İnandırmak için yapmıştı bunu. Bu oyun daha İspanya'da başlamıştı. İspanya'dan çıkarlarken vize ve permi işlerini gizlice halletmiş olmalıydı.

Müthiş bir öfkeye kapıldı. Mavi gömleği yerden alıp dolaba tıktı, sonra odadan çıkıp kapıyı ardından çarparak kapadı. Sütunlu koridordan nasıl geçtiğini bilemiyordu. Zarfı elinde sıkı sıkı tutuyor, öfkesini bastırmak için dudaklarını ısıırıyordu. Şeyh Halid. İspanya'da yaşadıkları o ganp saatler boyunca ona direnmek, itiraz etmek için en ufak bir şans bile tanımamıştı. Saflığından yararlanmış. onu aptal yerine koymuştu.

Öfkeyle odasına girdi. Bir an ne yapacağını bilemedi. Onu Ras Blarıca'ya bağlayan hiçbir şey kalmamıştı artık. Kerim artık ondan çocuk istemiyordu. Berberi kabilelerinin liderliğini kabul ederse Linda gibi bir kadınla birlikte yaşaması potansiyel bir tehlike oluşturacaktı. Gerçeğin açığa çıkması halinde Berberiler arasındaki itibarı sarsılabilirdi.

Yanma el çantasından başka şey almamalıydı. Eşyalarını odanın içinde olduğu gibi bırakmalıydı. Hizmetçilerin kuşkusunu çekmemek ancak böyle mümkündü. Evden çıkıp arabaya binebilir ve şoföre havaalanına gitmek istediğini söyleyebilirdi. Oradaki dükkânlardan alışveriş yapmak istediğini öne sürebilir, böylece en ufak bir kuşku yaratmadan uzaklaşabilirdi. Kerim pasaportun arasındaki paraya dokunmamıştı. Yegâne dürüst davranışı da buydu. Bu para onu İngiltere'ye kadar götürürdü.

Giyinirken soğukkanlı ve kararlı hissediyordu kendini. Krem rengi bir elbise giydi, çantasına kalın bir süveter koydu. Bu mevsimde İngiltere'de hava serin olurdu. İçinden soğuk bir ürperme geçti. Duyguları ona ihanet etmişti. Şeyh Halid de ihanet etmişti ona. Onun sözlerine nasıl da inanmıştı!

Utangaç ve yapayalnız bir İngiliz kızı masum vücudunu onun Doğu'lu zevklerine sunmuştu. Kolundaki altın bileziği çıkardı. Evliliklerinin işaretiydi bu. Şeyh Halid'in bu armağanı onu nasıl da sevindirmişti. Ona güvenmekle büyük bir hata yapmıştı. İçinde en ufak bir kuşku yoktu artık. Şeyh sadece onun vücuduyla ilgilenmişti. Birlikte geçirdikleri o aşk dolu saatlerin onun için taşıdığı başka anlam yoktu.

Aynanın karşısına geçerek saçlarını topladı. Yüzü çok solgun görünüyordu. Hafif bir makyajla yüzünü renklendirdi. Az önce kolundan çıkardığı bilezik yatağın üzerinde duruyordu. Yeşim taşından yapılmış o küçük eli bilezikten ayırıp altın kutuya koydu. Genç adamın ayrıldığı sabah yastığa ilıştirdiğı not kutunun içinde duruyordu. Bir süre bakışlarını kâğıdın üzerindeki el yazısın dan ayıramadı. Ağlamamak için kendini zor tutuyor. dudaklarını ısıırıyordu. Bütün vücudu derin bir acıyla sarsıldı. Birlikte yaşadıkları mutluluk dolu anlar birbiri ardı sıra gözlerinin önünden geçiyordu. Onun dudaklarını, güçlü kollarını, bakışlarını yeniden yaşıyordu sanki. Bütün bu süre içinde o biçimli dudaklardan işittiğı her sözcük yalandı. Buna alışmak. bütün bunları doğal olaylar gibi görmek çok zordu. Şeyh Halid bencil, merhametsiz bir insandı. Hayatı boyunca kendinden başkasını düşünmemişti. Nasıl olsa ayrılacaklardı. Giderken katılacağı toplantıdan söz etmemesi de bunu gösteriyordu. Berberi kabilelerinin liderinin yanında Yahudi kanı taşıyan bir İngiliz yurttaşının yeri yoktu.

Şeyh Halid Ras Blarıca ya döndüğünde onu bulamayacaktı. Çok sinirliydi. Kararlı adımlarla odadan çıkıp aşağı, garaja indi. Şoförlerden biri arabaları yıkıyordu. Adama yaklaşıp sakın bir sesle derhal havaalanına gitmek istediğini söyledi. Adam hayretle ona baktı. Bir Şeyh karısının emirlerine karşı gelmek mümkün değildi. Hemen koşup ceketini ve şapkasını giydi. Bu arada Linda büyük siyah arabanın kapısını açıp arka koltuğa oturmuştu bile. Araba hareket ettiğinde derin bir nefes aldı.

O anki tek üzüntüsü Pervane ile Safiye'ye ve da etmeden ayrılıyor oluşuydu. Arkasına dönüp o güzel beyaz evin, perdeleri sıkıca örtülü geniş pencerelerine baktı. Boğazına bir şeyler tıkanmıştı. Gözyaşlarını zor tutuyordu. Araba havaalanına varıncaya kadar elini boynunda tuttu. Kızgın güneşin altında uzayıp giden çöl düşmanca bir anlam taşıyordu sanki. Kerim'den nefret ediyordu... Onu deliler gibi sevmişti... O yüzü bir daha asla görmeyecekti... Ve o yüzü bir daha asla unutmayacaktı.

Şoförü daha önceden tanıyor, İspanyolcasının Haid Saidi'ninkinden daha iyi olduğunu biliyordu. Arabadan inmeden önce. Hemen dönerim, dedi. Biraz alışveriş edeceğim.

Şoför elini şapkasına götürerek, Si. lellah,. diye karşılık verdi. Linda, Avrupa'ya giden uçakların bilet satış gişesine doğru hızlı adımlarla yürüdü. Hemen bir uçak bulması gerekiyordu ve rötat olmamalıydı. Gişenin camlı bölmesinin ardında oturan genç kız ona merak dolu bakışlarla bakıyordu. Az sonra Madrid'e kalkacak bir uçak vardı. Oradan aktarma yapmak mümkündü. Bu durumda akşam saatlerine doğru Heathrow Ha-valimani'na ulaşabilirdi. Linda başını salladı. Birden rahatlamıştı. En kısa zamanda Şeyh Halid'den ve onun dünyasından olabildiğince uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu. Diğer yolcuların arasına karışarak ve yüzünü mümkün olduğu kadar gizleyerek piste çıkıp uçağa doğru yürüdü.

Heathrow Havalimanından çıktığında hava karanlık ve soğuktu. Ama Linda için önemli değildi bu. Nereye gideceğini çok iyi biliyordu. Chel-sea'de genellikle müzik öğrencilerinin kaldığı küçük bir otel vardı. Otel sahibi Mrs. Palmer'a az önce uçaktan iner inmez telefon etmişti. Yaşlı kadının kızı Olive'le okul yıllarından arkadaşlıklar. Bu yüzden Mrs. Palmer onu çok iyi tanıyordu.

Palm Court'ta yatacak yer bulması onu memnun etmişti. O anda hiçbir şey umurunda değildi.

Bindiği araba Chelsea'ye doğru hızla ilerlerken yağmur damlaları camları dövmeye başladı.

Bu havada Fez'in sıcaklığını düşünmek bile mümkün değildi. Çantasındaki süveteri çıkarıp giydi. Birden içinde dayanılmaz bir yorgunluk hissetti. Ama ne yaptığını çok iyi biliyordu. En azından pişman değildi.

En kısa sürede iş bulması gerekiyordu. Olive Palmer gibi, bir gece kulübünde piyano çalabilirdi. Böyle bir iş sayesinde birkaç haftada başından geçenleri unutabileceğini düşünüyordu. Bir şeyhin karısı olarak yaşadığı o egzotik ülkeyi tamamen unutabilecek miydi?

Kerim'in yapacağı ilk iş boşanmak olacaktı. Bir Arap için boşanmak çok basitti. Yapacağı tek şey birkaç şahit bulup, onların huzurunda artık zevcesiyle birlikte yaşamak istemediğini açıklamaktan ibaretti. Sebep göstermesi bile gerekmeyecekti. Karısı tarafından terk edilmiş bir erkek durumuna düşmek biraz gururuna dokunabilirdi. Onun gibi bir adam her şeyi unutabilir ve bir önceki hayatını bıraktığı yerden yeniden yaşamaya başlayabilirdi. Aşk ise onun için anlamı olmayan boş bir sözcüktü.

Aşk? Linda arabanın penceresinden dışarıya baktı. Uzun süren bir rüyadan uyanmıştı sanki. İçinde derin bir acı kalacaktı. Buna katlanabileceğine inanıyordu. Kendine yeni bir hayat kuracaktı. Şeyh Halid gibi insanların içinde asla yer almayacağı sakin bir hayat ..

Onun İngiltere'ye döndüğünü öğrenince ilk tepkisi ne olacaktı acaba? Onu aramaya kalkmayacağı kesindi. Gururuna yediremezdi çünkü. Böyle bir şey yapmaya kalksa bile ilk başvuracağı kişi amcası olacaktı. Oysa Linda onlarla bir daha görüşmemeye kesinlikle kararlıydı. Yengesi. Olive Palmer'ı tanııyordu. Amcası ise onu sadece bir kere, okulda verilen bir konser sırasında görmüştü, ama hatırlaması imkânsızdı. Zaten unutkan bir ihtiyardı. Bu saatte kitabını kapamış, yarı karanlığın içinde Brahms ya da Mozart dinliyor olmalıydı.

Üzücü bir durumdu bu. Doris Yengenin yüzünü bir daha görmek istemeyeceğine emindi. Ama amcasını özleyebilirdi. Hayatı temelinden değişmişti artık. Kerim onun hayatını yıkmıştı, ama tamamen değil...

Palm Court'ta onu sıcak bir karşılama bekliyordu. Uzun süre Doğu ülkelerinde dolaştığını anlattı onlara. Hatta bir ara iş bile bulmuştu. Ama sonra hata yaptığını anlamış ve kendine yeni bir hayat kurmak için Londra'ya

dönmeye karar vermişti. Arkadaşlarıyla bir süre oturup sohbet etti. Bu arada birkaç fincan çay içip iki sandviç yedi ve nihayet yatma zamanı geldi. Daracık bir yatağa girip yorganı başına çektiğinde bütün bu olup bitenlerin ne kadar garip olduğunu düşündü. Daha bir gece önce o muhteşem odada egzotik bir dekorun içinde yatıyordu. Şimdi ise Londra'da ikinci sınıf bir otelin daracık odasına tıklmıştı. İpek örtülerin yerini kaim, pamuklu dokumalar almıştı. Çöl rüzgârlarının yerine, Thames tarafından esen sert bir rüzgârın daracık camlara çarptığı yağmur damlalarının sesini duyuyordu. Fez çok uzaklardaydı artık. Aylardan eylöldü. Linda yağmurun sesini dinleye dinleye derin bir uykuya daldı.

Bir iki gün boyunca sürekli iş aradı. Bu arada piyanistlere çok az para verildiğini öğrendi. Nihayet Bruton Caddesi'ndeki Chez Lüle de bir piyanist arandığını işitti ve hemen telefona sarıldı. Akşam yemeği salonunda piyano çalacak birini arıyorlardı.

Hemen, üyesi olduğu Müzisyenler Birliğine koştu. Oradaki eski arkadaşlarına uzun süredir nerede olduğunu açıklamak için bir sürü şey uydurdu. Nihayet birliğin onayıyla ve Chez Lüle nin yöneticisi ikna edildikten sonra işe kabul edildi.

Olive'le birlikte alışverişe çıktılar. Linda koyu renk basit bir gece elbisesi satın aldı. Rengi iyice açılan saçları ve esmer teniyle cazip bir görünüm kazanmıştı. İşe büyük bir coşkuyla başladı. Çok iyi çalışıyor, çalmayı seviyordu. Repertuarı da oldukça genişti. İlk gece Gershvin çalarken bir tuhaf oldu. Bu müziği en son çaldığı an çevresini saran dekoru zihninden söküp atamıyordu. Kaçıp gittiği o çöller yüreğinin gizli bir köşesinde uçsuz bucaksız uzayıp gidiyorlardı sanki.

Müzik bütün zamanını alıyordu. Gündüzleri Olive'in yakın arkadaşlarından birinin partiyonlarını inceliyor ve yeni temalarla zenginleştiriyordu. Çalıştığı yerde büyük bir başarı kazanmıştı. Artık insanlar sadece onu dinlemek için geliyorlardı. Linda bir süre sonra kendini Chez Lüle nin daracık yemek salonundan, Clarence Hotel'in piyanisti olarak buldu. Artık vücudunu sıkıca saran kırmızı şifondan bir elbise giyiyor ve siyah renkli dev bir piyanoda çalışıyordu. O çalmaya başladığı zaman salonun ışıkları kararıyor, yukardan tek bir projektör piyanoyu aydınlatıyordu. Genç kadın bu güçlü ışığın içinde ince vücuduyla çok güzel bir görünüm sergiliyordu. Müziği her geçen gün biraz daha geliyor, olgunlaşıyordu. Otelin müşterileri Linda Layne ismini biliyorlardı artık, özellikle erkekler bakışlarını ondan ayıramıyorlardı.

Hayranlık dolu bakışlar, genç kadını, müziğin ötesinde değerlendiriyorlardı. Londra gece hayatının büyük patronları yavaş yavaş Clarence Hotel'e gelmeye başladılar. Lin-da'yı büyük bir hazla dinliyor ve yeni tekliflerde bulunuyorlardı. Ritz gibi büyük kuruluşların direktörleri bile gelip onu dinlediler.

Linda Firebird'u çalarken salonda çıt çıkmıyordu. Mziğın özellikle büyüleyici olan son bölümü de bittiğinde insanlar onu çılgınca alkışlıyorlardı. Perde kapanıyor ama alkışlar dinmiyor ve genç kadın birkaç kez daha piyanonun başına geçmek zorunda kalıyordu.

Bir gece sonu gelmeyen alkışlardan ve birkaç kez çıkıp çalmak zorunda kaldıktan sonra hızlı adımlarla soyunma odasına doğru yürürken, okul arkadaşlarından Maudie'yle karşılaştı. Genç adam son sıralarda Linda'nın peşinden ayrılmıyordu.

Günün birinde salondaki erkekler seni dinlerken kendiliklerinden alev alacaklar.

Çok yorgunum, hemen odama gitmek istiyorum.

Bütün kabahat terzinde. Beline sıkıca oturan bu müthiş elbiseler beni mahvediyor. Linda her zamanki gibi gülmeye başladı. Lütfen, seninle bir yerde baş başa oturup konuşalım.

Olmaz.

Bu arada soyunma odasının kapısına gelmişlerdi. Genç adam kapıyı açıp reverans yaparak Lin-da'nın nden girmesini bekledi. Linda kırmızı şifon elbisesinin eteklerini hışırdatarak içeri girerken arkadaşına dönüp, Biraz yalnız kalmak istiyorum canım. dedi. Tam bir centilmen gibi davranmanı bekliyorum. Bu sözleri söyledikten sonra kapıyı onun yüzüne kapadı. Sırtındaki kopayı çözmek için ellerini arkasına götürdü ve kendi kendine gülümseyerek tuvalet masasına doğru birkaç adım attı. Aynaya gözü ilişince donakaldı. şeyh Halid bütün ihtişamıyla kapının arkasında duruyordu.

-Sen!- diye haykırdı dehşetle. -Burada ne arı-yorsun?

Sonra geri geri gitti. Benden ne istiyorsun? diyebildi.

Genç adam hafifçe gülümsedi. Seni dinlemeye gelmiş olamaz mıyım?

Linda yüzüne düşen bir sa peremini geriye iterken. Ras Blanca' da değiliz. dedi.

O çok eskidendi. diye karşılık verdi genç adam. Ceketinin cebinden gümüş sigara tabakasını çıkardı, içinden bir sigara alıp ağır hareketlerle yaktı. İebilirim, değil mi? diye sordu gülümseyerek. Linda o tanıdık tütün kokusunu duyunca ürperdi. Birden o ıssız çöl gecelerini yaşıyormuş gibi oldu.

Arkasını genç adama dönüp aynaya baktı. Gözlerinde dehşet dolu bir ifade görerek başını ne eğdi. Kerim'i o ana kadar hayatının tamamen dışında düşünmüştü.

Ras Blanca'nın beyaz duvarlarını görür gibi oldu. Uçsuz bucaksız çölün üzerinde güneş ufku kıza boyayarak batıyor, gecenin ilk yıldızları gökyüzünde parlıyordu. Bütün bunları bu derece canlı biçimde hatırlamasına neden olan o keskin tütün kokusuordu.

Tanrı biliyor ya. Şu senin memleketinin Őeytanın diyarından farkı yok. Heathrow'a adımıımı attığım anda kuzey kutbuna gelmiş gibi oldum Ayrıca çok kalabalık.

Christmas'ta hep böyle olur.

Linda bütün cesaretini toplayarak başını kaldırıp aynaya baktı ve genç adamın bir çift hançer gibi üzerine doğrulttuğu bakışlarıyla karşılaştı. Bu bakışlar vücudunu sıkıca saran elbiseyi delip geçiyorlardı sanki.

Şeyh Halid ansızın bir iki adım atarak ona yaklaştı. Bir kaplana benziyordu. - Neden?- dedi. Neden katın benden? Sesi boğuktu. Yüzünde tehdit edici amansız bir ifade belinrtti.

Şey... ben... nedenini biliyor olmalısın. -Hiçbir Şey bilmiyorum! Bildiğim tek Şey Rabat tan döndüğümde seni bıraktığım yerde bulamayıŐım. Sonra pasaportunu bulmuŐ olduğunu anladım. Beni neden terk ettiğini hâlâ bilmiyorum.

Linda ona döndü. Bir an göz göze geldiler. Nihayet kendine hâkim olabilmiŐ, soğukkanlılığını kazanabilmiŐti.

-Çok garip doğrusu, dedi. -Bir kadının kendisini asla sevmeyen kocasını terk etmesinde ŐaŐılacak ne var?

Şeyh Halid'in gözlerinde bir öfke kıvılcımı parladı. Kemikli yüzünde sinirli bir ifade vardı. Bakışlarıyla genç kadının saçlarını, yumuşak tenini, dudaklarını taradı. Linda onu ancak piyano çalarken tamamen unutabiliyordu. Ama Şu anda o karŐısındaydı.

-Günün birinde seni bulacağımı biliyordum, dedi genç adam. -önce akrabalarını aradım. Seni hâlâ İspanya da sanıyorlardı. Bir gün, tam umudumu kesmek üzereyken, yolum Dorchester' da kk bir bara düştü. Orada senden söz edildiğini işittim. Böylece Clarence'ta piyano çaldığını öğrendim.

Linda'nın dudakları titremeye başlamıştı. -Beni neden aradın. Kerim? dedi. İçinde derin bir umutsuzluk büyüyordu. Böylesi senin için daha iyi olmadı mı? Seni terk etmeseydim aynı Şeyi sen yapacaktın. Rabat'tan döner dönmez ilişkimizin sona erdiğini syleyecektin.

-Böyle bir Şey aklımın ucundan bile geçmedi! diye bağırdı genç adam.

-Nasıl olur? Oraya Berberi kabilelerinin başına geçmek için gittin. Bu durumda benim gibi biriyle nasıl evli kalabilirdin? Bileziğindeki kk altın kalbi gösterdi ona. -Ben Miriam'm kızıyım, biliyorsun, dedi.

-Aynı zamanda El Halid'in kansısın. Sigarasını sehpanın üzerinde duran kl tablasında söndürdü. Sonra genç kadını ani bir hareketle kollarının arasına aldı. Sarığıma birkaç altın kordon daha takmak ğruna seni terk edeceğime gerçekten inandın mı? O kadar aptal mı görünüyorum?

Linda'nın yüzünü yavaŐa avuçlarının içine alarak kaldırdı ve genç kadın ilk kez onun gözlerinde bu derece yakıcı bir pırıltı görerek urper-di.

-Seninle ilgili olarak yaptığım tek aptallık sana asla âşık olamayacağımı söylemiş olmamdır,-dedi Şeyh Halid. -O geceye kadar seni nasıl sev-diğimi anlayamamışım. Rabat'tan döndüğüm gece seni kollarımın arasına almak için sabırsızlanıyordum. Ama ne yazık ki kollarım boş kaldı. Seni seviyorum ve bu aşk ölüm beni bulana kadar sürecek. İstersen, müezzinin minareye çıkıp ezan okuduğu gibi Londra'nın damlarına çıkıp sana olan aşkımı haykırayım. Tanrı biliyor ya sana âşığım. Hayranım sana! işitiyor musun beni? Linda ilk karşılaştıkları an o gen ş limuzinde genç adamın kollarının arasında gözlerini açtığı anda duyduğu çaresizliği yeniden yaşıyordu.

-Ama benim mesleğim...

-Mesleğin falan yok senin!

-Ama bana bir sürü yalan söyledin.

-Evet, söyledim. Alaycı bir tavırla gülümsedi.

-Seni avcumun içinde tutmak için bir sürü yalan söyledim.

-Hayatımda senin kadar kendini beğenmiş bir adam görmedim.

Şeyh Halid genç kadının saçlarını okşarken.

Ben de, ben de senin gibisini görmedim. diye mırıldandı. Sen benim için mukaddes bir kadınsın.

Linda başını o geniş göğse yaslarlarken. -Oh, Kerim. diye inledi. Onun kollarında eridiğini hissediyordu.

Söyle, sevgilim benim.-

Doris Yengeyle. Henry Amcayı gerçekten gördün mü?

Elbette. Adresi kuzenim Ramos'tan aldım. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı ve çok üzgündüler. Seni bulabilirim umuduyla hemen İspanya'ya hareket ettim. Belki bir ailenin yanına companera olarak girmişsindir. diye düşündüm. Ama yoktun! Hiçbir yerde yoktun!

Dehşetli bir sahip olma arzusu genç adamın gözlerinde kıvılcımlanıyordu. Sanki hiçbir şey değişmemişti. sanki kaldıkları yerden aynı hayata devam edebileceklerdi.

-Demek beni unutmaya çalıştın, öyle mi?-

Linda başını salladı. Genç adamın gözlerinden hüznü dolu bir bulut geçer gibi oldu. Parmaklarının ucuyla onun yüzüne hafifçe dokundu. Beni istediğini gerçekten bilmiyordum. Kerim, diye fısıldadı.

-Hey Tanrım, böyle bir şeyi nasıl söyleyebilirsin?- Linda'yı omuzlarından tutup sarstı. Bir ara başına bir şey geldi sandım. Seni kaçırmış ola bilirlerdi. Haid Saidi ile Fez kentinde aranmadık yer bırakmadım. Ve umutlarım tükenince İngiltere'ye dönmüş olabileceğini düşünmeye başladım. Söyle bana, neden akrabalarıyla birlikte oturmak istemedin?

-Serbest olmak istedim.

Seni bulamayabilirdim.

Beni gerçekten seviyor musun. Kerim?

Senin gibi bir kadın bunu nasıl anlamaz, şaşıyorum. Ben Rabat'a gitmeden önce geçirdiğimiz o harikulade geceyi düşün. Uyandığında canım gitmek istemiyordu. Ama ne yazık ki gitmek ve Berberiler'in reisi olmak istemediğimi oradaki adamlara bildirmek zorundaydım. Bilemezsin, sana koşup da seni bulamadığım an duyduğum ıstırapı bilemezsin!

O anı yeniden yaşıyormuş gibiydi. Beni yapa yalnız bırakıp gittin. diye devam etti. Ve ardında doldurulması imkânsız bir boşluk bıraktın. Sana yalan söylediğim için beni çok ağır biçimde cezalandırdın. Linda. Daha ihtiyatlı olabilirdim. Kocaları seyahate giden kadınların ilk iş olarak kocalarının ceplerini araştırdıklarını unutmuştum.

Senden ayrılmak benim için çok üzücüydü. Kerim. Odana girip sana hediye olarak aldığım kemeri bırakmıştım. Sana ait olan bir şeylere dokunmak istiyordum. Tam o sırada masanın altında o zarfı gördüm. Sanırım gömleğinin cebinden düşürmüştün.

Anlıyorum, dedi genç adam, yumuşak bir sesle. Demek bana ait bir şeylere dokunmak istedin.

Evet.

O halde seni bağışlıyorum, adorado. Ya sen.. Sen beni bağışlıyor musun?.

-Oh. evet.

Birbirimize dokunduğumuz zaman asla yabancı değiliz, sevgilim.

Dudakları özlemle birleşti. Tam o sırada kapı aralandı ve Maudie'nin başı görüldü... Genç adam içerdeki manzarayı görünce kapıyı sessizce kapadı.

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden
Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Buraya Yükllediğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde
Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanız YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve
Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.
Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin
Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı**
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi**
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur**
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız**
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz**
Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com

Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.
Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilirim. Herkese Saygılarımı Sunarım .

Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı
Gerçek **Adreslerinden Takip Ediniz.**

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları
Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin
Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igloo www.CepSitesi.Net

Beyaz Dizi

www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net
www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com

Çöl acımasız ve büyüleyiciydi...

*Ve İngiltere'de kendisini
bekleyen tekdüze bir gelecekte
kaçmak isteyen bir genç kızın
düşleyemeyeceği kadar farklı bir dünyaydı.
İşte Şeyh Kerim El Halid'in beklenmedik
evlenme teklifi bu yüzden şaşkınlığa ve
kararsızlığa sürüklemişti Linda'yı. Kerim,
hayatını kurtardığı bu genç kızın, kaderi
olduğunu düşünüyordu. İşin garibi, bu inenç
Linda'yı da etkilemişti ve genç adamın
teklifini kabul etti. Acaba bundan
sonra kendisini bekleyen olaylara
da 'kader' gözüyle bakabilecek
miydi genç kız?*

Gelişim Yayınları

300 TL. (KDV dahil)